

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ПРВОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Четврти дан рада
24. април 2019. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Маја Гојковић, председник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2019. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 84 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутан 91 народни посланик, што значи да имамо услове за даљи рад.

Обавештавам вас да је спречен да данас присуствује седници посланик др Миладин Шеварлић.

Настављамо са радом.

Прелазимо на 8. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТРАНЦИМА (претрес у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине обавештавам вас да су позвани да седници присуствују сви чланови Владе, пошто су сви чланови Владе овлашћени за тачке дневног реда.

Присутан је данас са нама министар Ђорђевић и сарадници из надлежних министарстава.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела посланица Вјерица Радета.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Када смо јуче говорили о Предлогу закона о запошљавању странаца, у оквиру образложења амандмана нагласили смо да је програмско опредељење СРС-а да услови за запошљавање странаца и држављана Србије треба да буду изједначени и говорили смо о примеру људи који овде долазе да раде из Републике Српске или из Кине, додуше и из других делова. Сада смо и у овом закону предвидели да странцу коме је издата виза за боравак по основу запошљавања, да сада све не читам, ако његово пословно ангажовање у Републици Србији траје дуже од рока важења визе за дужи боравак, тражили смо да одобрење за улазак и боравак буде у трајању од 90 до 365 дана.

Ви то нисте прихватили, опет из оног уобичајеног разлога због којег заправо и мењате закон. Рекли сте да је ово ваше решење у складу са прописима ЕУ и да наш предлог није у складу са тим прописима и то јесте суштинска разлика између вас на власти и свих осталих у опозицији, и Српске радикалне странке, једине на политичкој сцени Србије која је апсолутно против уласка Србије у ЕУ. Поготово смо против тога да ми своје прописе усклађујемо са прописима ЕУ, када ЕУ ни вама који је једва чекате није ни на пушкет.

Дакле, ви због тих европских директива и европских прописа онемогућавате, фактички, да људи из Републике Српске, рецимо, дођу и да овде раде, да се запошљавају, да отварају своје фирме. Ви то њима формално дозвољавате, али ако ће на сваких 90 дана мењати...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време. Захваљујем.

Да ли још неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела посланица Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, треба поспешити запошљавање странаца у Србији, нарочито оних који су већ досада показали да кроз своје привредне субјекте дају допринос запошљавању људи који у одређеним областима могу добро да зараде или бар солидно, али смо против тога да држава на било који начин ограничава нарочито Србе из Републике Српске да овде остварују то право.

Не можете Србе из Републике Српске да третирасте као класичне странце. Ми смо 2000. године усвојили Споразум о специјалним паралелним односима са Републиком Српском, ратификовала га је ова скупштина, и сви наши сународници из Републике Српске треба да имају апсолутно иста права као они који имају држављанство и који су стално настањени у Србији.

Због чега? Због тога што они овде завршавају своје школовање и због тога што долазе до великих проблема када им истекну рок и дужина њиховог боравака. Замислите сада да онај који је студент из Бијељине и завршио је овде факултет са највишим оценама, да ли је лекар, инжењер електротехнике или неко друго занимање, нађе запослење и треба после три месеца да иде у јединицу МУП-а и да тражи да му се продужи боравак или да изађе из Србије па да се врати, ако нема другог основа.

Многи од њих, господине Ђорђевићу, обратите пажњу на ово што ћу вам режи, ангажујте се као човек који се брине о запошљавању странаца, поднели су захтев за држављанство. Неоправдано дуго чекају и тражимо измену тог закона више од две године. Да ли је то нормално? Све може да се провери. Ви сте били и министар одбране и знате како раде службе безбедности. Довољно је два до три месеца, максимум шест месеци, да се заврши тај процес и да они буду уписани у Књигу држављана. Тако се неће више третирати као странци, већ ће нормално моћи са свим правима и обавезама као грађани Републике Србије да овде раде и остварују оно за шта су се школовали.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

На члан 1. амандман је поднела посланица Ружица Николић.

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, госпођо Гојковић.

Даме и господа народни посланици, и Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима, као и Закон о запошљавању странаца донет је прошле године, а разлози за доношење ових измена су да би се убрзала, односно олакшала процедура издавања радне дозволе у Републици Србији. Подношење захтева за издавање одобрења за привремени боравак омогућује се електронским путем и уводи се јединствено место за подношење обједињеног захтева за привремени боравак и дозволу за рад странаца.

Амандман који смо поднели односи се на члан 22. основног закона и ми смо предложили додавање новог става, који гласи – странац коме је издата виза за дужи боравак по основу запошљавања остварује право на запошљавање у складу са законом који уређује запошљавање странаца и ми смо овом интервенцијом прецизирали да се виза за дужи боравак издаје по основу запошљавања у складу са овим законом. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала лепо.

На члан 2. амандман је поднео посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине министре, ми српски радикали немамо проблем са теоријом завере, али имамо потребу да нагласимо да Србијом вршљају многи, неки са добрим, а неки са врло специфичним намерама.

Због тога смо и поднели амандман на члан 2, да укажемо на озбиљност овог проблема, и предлажемо да се за претходну сагласност МУП-а, на основу резултата процене надлежног органа, по месту доласка странца, резултату процене државног органа надлежног за заштиту безбедности Републике Србије и свих прикупљених оперативних сазнања везаних за одређену конкретну личност, све провери пре него што се изда даље сагласност.

Нама је добро познато, то и ви знате, да након доласка на власт досманлија није било ниједног министарства у којем није био велики број странаца који су имали врло специфичну улогу. Имали су улогу како даље да растурају државу Србију. Е, да се то не би десило, ми зато предлажемо једну врсту предострожности и предлажемо да се овај амандман прихвати.

Влада није прихватила амандман уз образложење да је на децидан начин регулисано шта ће да уради Министарство унутрашњих послова. Ми предлажемо само да сва сазнања до којих ми дођемо, проверимо пре него што се изда сагласност лицу које је тражило дозволу за боравак, односно за евентуално заснивање радног односа.

Нама је познато, а и ви то добро знате, да је у једном моменту и бравар био доживотни председник државе Србије, чија биографија није била потпуно јасна и чиста. Тако исто данас, много израженије него у том периоду, постоји могућност да неки дођу у Србију са крајњим намерама, наводно да би се запослили, а онда раде против интереса Републике Србије. Можете и сад да размислите о прихватању овог амандмана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колега Перићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, на први поглед ово је један стандардан закон, који важи у свакој цивилизованој земљи, и овде не би требало да буде ништа спорно. Међутим, нажалост, држава Србија је у једној специфичној ситуацији, где имамо ситуацију да се одређени део наше популације, наших грађана осећа странцима у својој земљи. Против своје воље проглашени су странцима у сопственој земљи. Наравно, реч је о нашим суграђанима на Косову и Метохији, а да не говорим о нашим сународницима из бивших југословенских република, којих је такође огроман број. О томе су говориле моје колеге.

Е сада, приликом доношења овог закона морало се водити рачуна о тим нашим грађанима, али колико видим, односно из Предлога закона то не може да се закључи.

Имамо и друге неке апсурдне ситуације. Имамо ситуације да се неки наши грађани понашају као да су странци овде, односно да државу Србију не признају као своју земљу. Ево, најновији пример у Бујановцу, који је дефакто и дејуре под контролом државе Србије. Директор Културног центра у Бујановцу самовољно забрањује приказивање филма и власт никако не реагује. Прави се нема као да се ништа није десило. Па то је заиста један скандал над скандалима, али нисам чуо реакцију никога шта ће се десити у том погледу.

Даље, у неким нашим министарствима као што је Министарство одбране имамо канцеларије НАТО-а. Шта ту раде и под којим условима и због чега су они баш тамо? Ако већ мора таква канцеларија да постоји, а ми смо у СРС изричито против тога, онда је то свакако нешто што не сме да се нађе у просторијама надлежног министарства. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Савићу.

Колега Милетићу, по амандману желите да говорите? (Да.)

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ : Захваљујем се.

Мислим да предложени закони везани за запошљавање и за странце јесу онакви какви треба да буду. У сугестијама мојих колега који су сада говорили по овим амандманима мислим да у једном делу има нечега што је добро, али са друге стране морамо имати поверење у наше органе и у наше министарство унутрашњих послова и у све оне наше институције.

Сви желимо да дамо велику подршку запошљавању наших људи, нормално, и људи који долазе са стране, јер смо сведоци да је сада доста фирми дошло код нас овде у Србију да запошљава наше људе, али и да оне имају неке своје разлоге да ту буду са нама, тако да бих подржао Предлог закона и све ове предлоге закона, јер мислим да су позитивни и добри за све наше људе који живе у Србији и за оне који долазе код нас у Србију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман у истоветном тексту поднели су народни посланици Александар Шешел и заједно Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком поднео је народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем, господине Милићевићу.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, поднео сам амандман на члан 4. Предлога закона о изменама

и допунама Закона о странцима. Ово је један важан закон који постоји у свакој цивилизованој земљи и нема ништа спорно у томе што се врше његове измене и допуне. Међутим, ова влада изгледа да није свесна да, када је у питању држава Србија, ситуација се умногоме разликује од већине осталих држава. Зато овај закон не би смео да представља пуко усклађивање са прописима ЕУ или неким другим прописима.

Ми данас имамо ситуацију где је један део наше територије под окупацијом шиптарских терориста који имају подршку САД-а и водећих земаља Европске уније. То умногоме усложњава ситуацију у којој се држава Србија налази, јер се наши грађани са Косова и Метохије налазе у незавидном положају. Да би се елиминисали сви ризици и недоумице које могу произвести тумачење и примена овог закона, власт мора бити јако опрезна приликом његовог доношења. Грађани шиптарске националности са КиМ непријатељски су расположени према држави Србији и не признају је као своју државу.

Са друге стране, потписивање Бриселског споразума довело је у незавидну ситуацију све грађане српске националности који живе на Косову и Метохији. Бриселски споразум је практично свим грађанима са КиМ који признају државу Србију укинуо уставноправни положај који су дотада имали. Питање је у којој ће мери овај закон решити проблеме због којих се врше његове измене и допуне. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман са исправком поднео је народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала, господине председавајући.

Даме и господо народни посланици, није ми баш најјасније због чега су била потребна два закона на тему странаца, јучерашњи закон о коме смо говорили, Закон о запошљавању странаца, и данашњи Закон о странцима, који је донет 2012. године. И сада предлагач предложеним изменама и допунама хоће да убрза и олакша процедуру издавања радних дозвола како би се стекао правни основ за њихово пословно ангажовање и боравак у наших земљи. Изменама се предлаже да се у року од шест месеци утврде критеријуми за одређивање различитих категорија странаца, као и услови за одобравање њиховог привременог боравака.

Моја амандманска интервенција се односи на давање дозволе за привремени боравак и по којим основама се она даје. У члану 4. постојећег члана 40. у ставу 1. наведене су основе за добијање ових дозвола. Тражио сам измену тачке 14. која треба да гласи: „других оправданих разлога у складу са законом, укључујући чекање одлуке по захтеву за добијање

држављанства Републике Србије“. Поред свих наведених основа за боравак странаца, СРС сматра да је оправдан разлог да се укључи и ово чекање одлуке о захтеву за добијање нашег држављанства.

Усвајање овог амандмана важно је и због великог броја наших сународника, прогнаника који су на листи за тражење нашег држављанства. Предложеним изменама и допунама предвиђено је укидање листе држава за чије држављане је неопходно прибавити претходну сагласност за издавање визе, али хоће ли држава за претходну сагласност коју даје Министарство унутрашњих послова успети да обезбеди ваљане процене од стране надлежних органа, везане за веома турбулентно политичко, безбедносно и свако друго стање у друштву и свету? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, мој амандман је потврда жеље Владе да странци на електронски начин затраже продужетак боравка у нашој земљи.

Поставићу питање Влади и свима нама. Ви свакако знате ко је Драган Шолак. То је човек који је купио држављанство Малте. Да ли он треба на овај начин да пријављује боравак? Вероватно је опет направио неку комбинацију попут СББ-а.

Дакле, СББ кабловски оператер, чији су власници Шолак, Дејвид Питреус, бивши шеф ЦИА и командант војних снага у Авганистану и њихов пословни партнер Драган Ђилас емитују на СББ-у домаће канале који су регистровани у РЕМ-у. Ти канали плаћају порез на рекламе овој држави и плаћају накнаду за емитовање.

Такође, СББ емитује тзв. прекограничне канале, односно реемитује. Запамтите, реемитује. Домаћи канали се емитују, а страни, прекогранични се реемитују и они не подлежу порезима ни регистрацији у овој држави. Али, где чуда, међу прекограничним каналима појавили су се неки канали који емитују програм из Србије, значи који су избегли да се региструју у РЕМ-у, који су пиратски и који на такав начин, емитовањем домаћих реклама, угрожавају оне легалне канале. При томе не плаћају ни порез на рекламе, нити плаћају накнаду за емитовање. Међу таквим каналима је 13 канала Спорт клуба, спортских канала. Ту је Н1 телевизија и неке друге телевизије које су у суштини домаће и које су избегле регистрацију и глуме да врше реемитовање иако преправљају... Сигнал се уопште не емитује преко границе.

Дакле, основно је питање – докле ћемо толерисати ово све? Ја сам захвалан Телевизији Н1, која је јутрос покушала да увреди моју маленкост, на пажњи коју су ми посветили, али моје питање гласи – када ће се Н1 телевизија, која емитује програм из Београда, регистровати као електронски медиј у РЕМ-у и када ће почети да плаћа накнаду за емитовање, као што то раде све домаће телевизије? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Даме и господо народни посланици, ми из СРС желимо и инсистирамо на томе да сви имају једнак третман када је у питању овај закон о странцима. Видећете да у тачкама овог дневног реда већ имате разлику када су у питању статуси појединих странаца.

Наиме, у закону о коме сада расправљамо, изменама и допунама, дефинисано је како и на који начин странац подноси захтев за боравак, за рад и за држављанство. У тачки 5 дневног реда, која се односи на потписивање Споразума са Агенцијом за развој, са институцијом *Proparco*, француском агенцијом, видећете да у овоме споразуму страна лица која су ангажована у овој агенцији за развој, то је увек под знацима навода, видећете да траже третман као дипломате, сви запослени.

Значи, ко год буде радио у овој агенцији а долазио из Француске, из иностранства, он ће имати посебан третман. Имаће третман дипломате. Чак траже изузетке. Не може да им се врши царински увид у ствари које доносе, не подлежу законима Србије, не плаћају порез Србији, убрзано, односно по скраћеном, најскраћенијем поступку одобрава им се продужетак боравака итд.

Са друге стране имамо наше сународнике који су из Републике Српске, формално из БиХ, који подлежу свим третманима које предвиђају овај закон и допуна закона. Они морају да изађу, малтене, из Републике Србије, да сачекају једно одређено време како не би прекорачили тај максимални рок боравака овде у Србији, што је у сваком случају готово за не веровати, а ми апелујемо да се ово коригује.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Мирчићу.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господине министре, даме и господо народни посланици, Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима у суштини се своди на остваривање у смислу увођења електронских пријава, чак и из иностранства, и прописивање посебних личних карата за странце, као што су дипломатске, службене, конзуларне и сервисне личне карте, као и других образаца који су у функцији лакшег регулисања привременог боравка на основу запошљавања. Остаје дилема да ли се овим изменама и допунама морају детаљно наводити подаци садржани у документима странаца.

Предложени амандман Српске радикалне странке у члану 16, члан 124. став 2. постојећег закона мења се и гласи – Влада ће на предлог Министарства унутрашњих послова у случају утврђивања свих околности које се односе на незаконито присуство већег броја страних држављана на територији Републике Србије, а које није могуће вратити у земљу порекла због примене принципа забране враћања. Треба прецизирати дужину њиховог толерисаног присуства на територији Републике Србије.

Добро је то што је држава унела став да странац у нашој земљи може да борави само у складу са сврхом због које је дато то право, значи виза да бораве у нашој земљи, али држава треба да ради свој део посла и да се ова одредба доследно спроводи али и да се странци којима је дато поверење и право на рад понашају у духу добрих међудржавних пословних односа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 17. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ради се о категоризацији странаца.

Даме и господо народни посланици, бивша држава Југославија се може назвати спомен-костурницом српског народа. Они који су разбијали бившу Југославију, а ја сам тврдио да је уз политичке и економске реформе било могуће да опстане али су споља били снажни утицаји да се она разбије, намера оних који су разбијали ту бившу државу била је да југословенски народи буду подељени и да се сукобљавају, ратују једни против других. То су намере споља, потпомогнуте често изнутра, некад бившим народима, али сада та интенција иде да Срби буду подељени, да се сукобљавају једни са другима.

Посебно је то изражено у Црној Гори, а богами и у Македонији има намера, попут Раде Трајковић, да Срби буду подељени на Косову и Метохији, где се засигурно не смеју нимало делити. Има тих намера и ми морамо да водимо рачуна о томе, јер се многи од тих Срба сада сматрају странцима.

Дакле, Влада Републике Србије, ова скупштина и сви органи Републике Србије морају да Србе преко Дрине, да Србе у Црној Гори, да Србе у Македонији и Србе у Србији, у покрајини КиМ посебно третирају. Дакле, никако не смеју дозволити да буду третирани у Републици Србији као странци. То је наш народ и ја верујем да кад Србија изађе из проблема, кад се ујединимо испод наше заставе, кад Србију економски ставимо на ноге почеће да нас поштују и сви други. Верујем да ћемо се једног дана ујединити кроз неки савез и да ће српски народ поново као у бившој Југославији бити у једној држави или у једном савезу држава. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 9. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ ЗАКОНА О УПРАВЉАЊУ АЕРОДРОМИМА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици Вјерица Радета, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић, Наташа Јовановић, Никола Савић, Ружица Николић и Маријан Ристичевић.

Такође, примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На наслов Предлога закона амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Е, данас нам је Зорана Михајловић била неопходна. Баш смо имали шта да јој кажемо, али поручићемо преко господина Ђорђевића.

Када је у питању овај предлог закона, опет имамо оно што ми никако не можемо да прихватимо. Мењате закон зато што је то усклађено са законодавством Европске уније, „што представља један од приоритета у оквиру процеса приступања ЕУ“. Да ли је вама неко рекао да сваки дан, све отвореније и све више, све већи број званичника ЕУ каже можемо разговарати о приступању Србије у ЕУ ако признате државу Косово, лажну државу Косово? Дакле, то вам је услов свих услова и маните се будалаштина да ли ће се аеродром звати аеродром или аеродром Београд, да ли ће седиште бити у Београду или у Нишу. Потпуне бесмислице. Маните се европског пута, људи. Отеће нам Косово. Биће вам после касно. Биће нам свима, нажалост, касно.

Када је питању конкретно овај закон, ми смо питали и одавде као посланичко питање председника државе да нам каже да ли је Зорана Михајловић њега довела у заблуду када га је наговорила да каже да ће осам и по милиона евра држава дати на проширење аеродромске писте на аеродрому у Лађевцима јер, наводно, та писта није погодна за слетање боинга, што је апсолутна лаж, јер према званичном проспекту „Боинга“ ова писта у Лађевцима је за 10,19 метара ширира од оне која је потребна да би могао слетати и узлетати боинг на ту писту.

Дакле, опет се играте парама из буџета, како коме падне на памет. Замислите, осам милиона евра које ћете, као, уложити у Лађевце. Да сте дали у Краљево, да сте дали за развој пољопривреде у Краљеву... Не, ви се играте како вама падне на памет и, успут, овај аеродром је отворен још 2011. године, а ви то само потврђујете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч?

Колега Марковићу, желите по амандману?

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Морам да истакнем задовољство што говорим за време вашег поновног председавања.

Даме и господо народни посланици, предлажем да се одбије овај амандман, који гласи – члан 1. брише се, из свих оних разлога које је Влада Србије доставила народним посланицима у виду мишљења. Дакле, потпуно сам сагласан са том аргументацијом.

Оно што ми посебно смета јесте то што амандман долази од посланика посланичке групе, искрен да будем, нисам ни сигуран више којој посланичкој групи припадају ти посланици, да ли су се вратили у ДС,

да ли су са Ђиласом у том савезу за Србију, али није то ни нарочито важно. Важно је што они нису ту. И ја не могу да не питам – па где је Марко Ђуришић, који је поднео овај амандман? Где је да брани свој амандман? Где је Мирослав Алексић? Каква то важнија посла данас има Мирослав Алексић него да дође овде у Народну скупштину да брани свој амандман који је поднео? Где је Ненад Константиновић? Где је Горан Богдановић? Где је Здравко Станковић? Дакле, где су они данас да бране своје амандмане, врло паметне амандмане, епохалне амандмане, који гласе – члан 1. брише се. То су њихови амандмани. Наводно бојкотују Скупштину. Имају паметнија посла.

Међутим, оно што је забрињавајуће и оно што је врло опасно јесте то што се у некој штампи данас појавило да ти исти представници тог савеза за Србију праве некакве спискове, спискове за одстрел, спискове неподобних људи које ће они сутра, замислите, ако дођу на власт, лустрирати или им забранити рад. Дакле, у питању је „Српски телеграф“, који је дошао у посед одређеног списка преко 100 јавних личности. Ту има и аналитичара, и певача, и глумаца, и водитеља, и новинара. Све су они то лепо побројали у виду списка неподобних људи које ће они сутра забранити, лустрирати и забранити им рад. Ако узмемо у обзир то да су пре неки дан направили умрлицу за Бору Чорбу, онда можемо да замислимо са каквим људима ми имамо посла овде.

Подсетићу јавност да су слични овакви спискови прављени за време ХДЗ-ове власти у Хрватској почетком 90-их година, спискови неподобних Срба, и знамо шта је то после изродило. Онда се љуте и онда имају да замере нешто када их оптужимо за фашистичке методе. Па ако ово није фашистичка метода, ја не знам онда шта је фашистичка метода. Правити спискове непожељних, неподобних. Е, то ради Савез за Србију и зато данас нису на седници, где треба да буду да бране своје амандмане, већ праве спискове људи којима ће забранити рад. Овако нешто је незабележено досада у политичкој историји Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Марковићу.

На члан 1. амандман са исправком поднела је народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Тражили смо, господине Ђорђевићу, поштоване колеге посланици, овим амандманом да Влада Србије направи заиста озбиљан план за развој аеродрома, нарочито ових тзв. малих ваздушних лука као што су Аеродром „Морава“, можда у будућности Аеродром „Поникве“... То је све на дугом штапу што се „Пониква“ тиче, а ево из ког разлога.

Исплативост тих аеродрома је највећи проблем и њихова комерцијализација. Предузеће „Аеродроми Србије“ и сам менаџмент тог аеродрома то неће моћи, господине Ђорђевићу, да уради без помоћи државе. О томе имате елаборате из читаве Европе, па ако хоћете и света, како и на који начин да се дође до тих потенцијалних путника.

Аеродром „Морава“ одлично познајем од момента његове градње, па и сада ми јављају и моја сестра и најближи рођаци, јер наша породична кућа, која је на километар од тог аеродрома је у шибљу и у растињу, једно је сигурно, да ће 28, пошто је то рекао Вучић, отворити тај аеродром. Али њему није, као што је рекла колегиница, потребна нова писта. Ова је сасвим довољна и апсолутно по свим стандардима и за боинге, иако је планирано да у почетку само АТР-72 и други авиони одатле полећу.

Имате ли ви план, пошто ће тамо доћи председник државе, и повешће још некога да му прави друштво, на Видовдан, како ће даље да се развија тај аеродром? Мислите ли да је само отварање аеродрома довољно да он покаже своју исплативост? Па није. Ако 750.000 или 800.000 људи гравитира из свих општина које су удаљене 30–100 км до Аеродрома „Морава“, онда држава мора, што тражи СРС овим амандманом, да направи национални план за развој сваког од тих аеродрома.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман са исправком поднео је народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, амандманом сам тражио да друштво које управља оперативним пословима на аеродрому може да мења седиште. Даље сам тражио да се прецизира ко и под којим условима доноси те одлуке. Међутим, колико видим, Влада није усвојила овај амандман.

У начелној расправи смо чули од министарке Михајловић да ће седиште овог друштва бити у Нишу, а то је суштина онога што сам ја и тражио амандманом. Али мене као Нишлију наравно да радује што ће седиште таквог једног друштва бити у Нишу.

Кад смо код Нишког аеродрома, чули смо сви да Влада најављује на сва уста да ће се отворити 12 нових линија са Нишког аеродрома. Међутим, неке независне анализе и стручне анализе говоре да постоји, мимо тих 12 линија које најављује Влада, још неколико линија које ће у сваком случају бити комерцијално исплативе, а реч је о линијама од Ниша према Паризу, Москви и Истанбулу.

Као Нишлија знам, а то знају и многе Нишлије, да постоји потреба за још једном линијом из Ниша, а то је из Ниша према Малти. Наиме, од

укупног броја српске популације која живи на Малти, а није то баш ни занемарљив број, има их много који нису регистровани, више од половине таквих је из Ниша. Иако, рецимо, за неке друге дестинације, према Немачкој, Италији, Турској итд. постоји нека алтернативна могућност, да се превезе или сопственим аутомобилом, линијским или ванлинијским превозом, Малта је, као једно изоловано острво у Средоземном мору, свакако интересантна за сваког превозника, тако да бих апеловао на људе из Владе да размисле о увођењу једне линије из Ниша за Малту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Милетићу, желите по амандману? (Да.)

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Исто као и претходник који се јавио, мислим да је, везано баш конкретно за формирање овог предузећа и за све оно што је Влада Србије урадила у периоду од 2014. године па наовамо, везано конкретно за Нишки аеродром, дошло до експанзије саобраћаја и до великог броја путника. То је и прави показатељ да је био прави потез што је држава Србија преузела да управља Нишким аеродромом. На овај начин сада ће бити седиште ове фирме, односно овога што је сада Влада формирала, бити овде.

Иначе, развој овог нашег нишког аеродрома и свега оног што се ради јесте велика шанса за развој југоистока Србије, за развој Ниша, Сврљига и свих околних општина, јер стварно велики број људи долази до Ниша преко аеродрома, долази до наших малих општина, обилази те наше прелепе дестинације, јер сваки део наше територије на југоистоку Србије јесте нешто најлепше, прелепо, тако да ћу подржати и овај закон, али мислим да је Влада у праву у вези са свим овим што је рекла и што се ради на овоме, а и председник Србије, јер смо сведоци да без државе, сигуран сам, нећемо имати могућност да развијамо све оно што је потребно за развој југоистока Србије.

Још једном, хвала Влади, хвала и председнику, али с друге стране, захваљујем се и министарки Зорани, јер смо уназад неколико година говорили о развоју аеродрома, о развоју железнице, о развоју свих оних ствари које су битне за развој Србије. Сада се коначно, могу то да кажем и да похвалим и „Железницу Србије“ и све вас, кренуло са реконструкцијом пруге од Ниша, Књажевца према Зајечару. Хвала вам свима, јер мислим да ћемо само на тај начин развијати југоисток Србије. Јака саобраћајница, јака инфраструктура, то је развој свега код нас у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману реч има народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Само ћу кратко. Ево, и колега Милија Милетић ме је подстакао, који увек говори о аеродрому у Нишу, да и ја нешто кажем.

Истакла бих да је заиста за тај град и за тај део Србије јако важно што је држава толико уложила у модернизацију и у техничку опремљеност аеродрома. Такође, за Нишлије јесте важно што ће седиште бити управо у Нишу. Свесни смо колико је напора уложено да се повећа и број путника.

Ово је један од доказа да Влада Србије уважава потребу да се развија југ земље. Први пут је југ у фокусу развоја онако како је то управо пре неколико година и обећао Александар Вучић. Дакле, не само нове фабрике и нова радна места, сада имамо аеродром на који можемо бити поносни и, када кажемо Ниш, можемо сматрати да говоримо о симболу развоја. Наравно, импозантан је број од пола милиона путника за аеродром који до само пре неколико година није био у функцији. То свакако за град Ниш и за тај део Србије много значи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман са исправком поднела је народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, Влада Србије је основала предузеће „Аеродроми Србије“ којем је главни задатак да буде управљач аеродромима и донела је планска акта којима се неопходни аеродромски садржаји потребни за цивилни саобраћај са војног враћају на располагање држави.

Аеродром у Лађевцима код Краљева до краја јуна ове године треба да буде оспособљен за покретање путничког саобраћаја. Подсетила бих вас да је прича о конверзији војног аеродрома у Лађевцима у војно-цивилни аеродром почела у септембру 2010. године, када је Влада усвојила инвестициони програм за оспособљавање овог аеродрома за транспорт путника и ствари и тада је утрошено нешто преко 112.000.000 динара.

Следеће године је из буџета Републике Србије издвојено 694.000.000 динара и те године на Аеродром „Морава“ слетео је први цивилни авион, довозећи тадашњег председника Србије Бориса Тадића и министра одбране Драгана Шутановца.

Следеће године је пало обећање да ће тај аеродром бити у функцији за цивилне летове и у 2012. години утрошено је нових 248.000.000 динара. У новембру 2013. године Влада Србије усваја извештај о реализацији инвестиционог програма за поновно оспособљавање овог аеродрома и,

уместо првобитне 2,3 милијарде динара за оспособљавање, неопходно је било 3,8 милијарди, односно 34.000.000 евра.

Иначе, отварање овог аеродрома најављено је више десетина пута и у адаптацију дела војног аеродрома за цивилне летове уложено је 1,1 милијарди динара, а за полетно-слетну писту је уложено 8.500.000 евра. Тај аеродром и сада...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Ристичевићу.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани гледаоци, не треба никога да убеђујем да смо 2012. године затекли напуштену и запуштену државу, па тако и аеродроме. Дакле, очекујем да у наредном периоду... Аеродром „Никола Тесла“ је достигао пет милиона путника, колико знам. У наредном периоду очекујем да то буде дупло, да буде десет милиона путника.

Сада само замислите да свако од њих потроши 500 евра у нашој земљи. То је приход од пет милијарди. Не уздам се само у Аеродром „Никола Тесла“, већ и у аеродроме попут Лађеваца, Ниша, Батајнице и других који могу, уз мрежу ауто-пута, да направе такву инфраструктуру која је повољна за развој бизниса. Дакле, кад неко дође у нашу земљу, да одмах приликом слетања, приликом путовања аутомобилом види да су то повољне прилике и да је ово лепа, плодна земља, земља вредних људи и да ту вреди улагати.

Такође, мислим да ми морамо да развијамо, поред аеродрома, и хотелске капацитете, што у близини аеродрома, што на туристичким дестинацијама, што у близини ауто-путева, јер ја не верујем да ћемо у будућности моћи да имамо хотелског смештаја колико ће Србија бити повољна дестинација за развој туризма.

Зато апелујем да у сваком сегменту помогнемо Републици Србији и да не радимо оно што раде ови листопадни. Драган Ђилас је купио још једну фирму, политичку странку. Он је заборавио да се из жутог не иде у зелено. Обрнуто је, из зеленог се иде у жуто, и ја верујем да ће он заједно са Бошкићем, то је онај што је са овог симбола прешао код Ђиласа на ово, очекујем да ускоро буду листопадни, не зато што мени политички не одговарају, већ не одговарају грађанима Србије, јер они су против свега. Они су против аеродрома у Београду, они су против аеродрома у Нишу, против аеродрома у Лађевцима, они су против „Београда на води“, они су против фонтане, они су против Трга републике, они су против свега што

доноси развој Републике Србије. Они би да ништа не мењају сем власти, односно да заседну док нам не приседну. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Па ево, колега Ристичевићу, само једно кратко објашњење у вези Аеродрома Лађевци. С обзиром на то да сам био и на дужности министра одбране, знам шта се све дешавало тамо и имам једно питање на које никада нисам добио одговор – како и по ком основу је Драган Шутановац, заједно са Млађаном Динкићем, новац од продаје у Грошници уложио у цивилни аеродром, а те војне паре је пребацио преко ноћи и уложио у нешто за шта војска није имала знања да се дешава?

Да би аеродром постао мешовит, он мора да има одређене услове и то је тај додатни новац који сада треба да буде уложен, а то је да се створе услови да борбени авиони не стоје на писти, да несметано могу да се дешавају цивилни летови и да не буду угрожени. То је разлог зашто се прави... Не проширује се писта, већ се праве услови да би тај аеродром добио дозволу да буде мешовити аеродром.

Оно што је битно за нас као грађане Србије јесте да смо поносни на чињеницу да је Србија добила трећи међународни аеродром, да ми идемо напред, да градимо ауто-путеве, а њихово је да не раде ништа, да штрајкују, да бојкотују, али то више говори о њима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Колега Милетићу, по амандману желите? (Да.)

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Ја бих исто подржао колегу Маријана баш у овим стварима о којима је говорио, а везано за све ове аеродроме који се сутра могу ставити у функцију.

Још једном бих подвукао и рекао, нишки Аеродром „Константин Велики“, који је доскоро био у власништву Града Ниша, сада је у власништву Републике Србије и то је нешто што стварно има експанзију развоја. Велики број путника, велики број људи који долазе у Ниш, долазе до наших малих општина и долазе до Старе планине. То је бисер туризма, бисер онога што стварно вреди код нас. Ја бих позвао још једном све људе који нису били у Нишу, који гледају ову нашу скупштину сада, да дођу до Ниша, да одемо сви заједно до Старе планине и да дођу да пробају квалитетне производе из Сврљига, Књажевца, Беле Паланке, Пирота и свих оних лепих општина.

Још једном, подржаћу предлоге свих ових закона, јер развојем инфраструктуре, саобраћаја, путне инфраструктуре, железнице, развија се

југоисток Србије, а самим тим и Република Србија. Развој наших села, малих општина, пољопривреде, развој свега онога на југоистоку Србије јесте развој Републике Србије. Још једном позивам све колеге да гласају за све ове предлоге закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милетићу.

По амандману реч има народни посланик Бранимир Ранчић.

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре, поштовани гости из Министарства, поштована господо народни посланици, надовезаћу се на дискусију народних посланика који долазе из Ниша, али ја ћу мало конкретније говорити, а не уопштено.

Промена седишта предузећа „Аеродроми Србија“ говори колико мој град Ниш има подршку државе. Имамо од пре неколико дана стару линију до Малмеа сада тренутно, после десет дестинација где лете авиони из Ниша, а од јула, када буде туристичка сезона, имаћемо још 12 линија.

Треба да будемо поносни, како је истакао градоначелник Ниша господин Дарко Булатовић, који се тренутно налази у посети Републици Кини са председником Србије господином Вучићем, значи једини градоначелник који је са господином председником Вучићем тренутно у Кини, да будемо поносни што имамо лет до Беча, Будимпеште, Рима, до Берлина, а надам се да ће и неке друге метрополе бити посећене авионом из града Ниша. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем .

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и целини.

Прелазимо на 10. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЛАНИРАЊУ И ИЗГРАДЊИ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици: др Александар Мартиновић, Драган Костић, Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић, Здравко Станковић, Вјерица Радета, Наташа Сп. Јовановић, Ружица Николић, Срето Перић, Александар Шешел, Никола Савић, Александра Белачић, Дубравко Бојић, Миљан Дамјановић, Божидар Делић, Петар Јојић, Зоран Деспотовић, Томислав Љубеновић, Момчило Мандић, Милорад Мирчић, Љиљана Михајловић, Весна Николић Вукајловић, Марина Ристић, Мирослава Станковић Ђуричић, Филип Стојановић и Немања Шаровић.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, госпођо Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да Зорана Михајловић није направила ниједан пропуст у свом раду, само због овог предлога закона морала би бити данас, овог момента, разрешена функције министра. Ово је заиста скандал и овим предлогом закона и осталим предлозима које је она требало овде да заступа заправо показује да она отворено ради против државе и против Владе. Како другачије тумачити чињеницу да се овај закон о планирању и изградњи, који подразумева легализацију, између осталог, и нелегалних објеката, једанаести пут мења, осми пут откада је Зорана министар?

Сећамо се само њених логореичних наступа овде сваки пут – овај закон сада кад буде донет, сада када ступи на снагу, ово ће бити, оно ће бити. Шта је било? Ништа није било.

Када смо је упозоравали да не треба из локалних самоуправа у Београду враћати легализацију на град Београд, каже да ми радикали њу не подносимо па онда имамо примедбу на закон. Шта је било? Стајало је две године, а ниједан поступак, такоређи, није завршен. Поново то враћа на општине, прошле године, а још увек све општине нису ни добиле предмете из Скупштине града.

Дакле, ово је заиста скандал над скандалима. Зорана Михајловић не жели да се легализују нелегални објекти у Србији. Зорана Михајловић на тај начин ствара гнев народа против државе, против власти. А ви видите, власт сте ви тренутно.

Зорана Михајловић не може више радити свој посао зато што не зна да га ради. Ја заиста не знам шта је са овим народом који је радио у том министарству. Зна да је она прошле, или претпрошле, године чистила своје министарство па је отерала скоро све људе који знају да раде. Очигледно није оставила никога ко би јој скренуо пажњу да не може на овај начин да се ради. Ако хоће да се легализују објекти, онда то мора да буде законом поједностављено, јасно и да заиста свако ко то жели, може то и да уради. Али, наравно, ви трпите нешто што није нормално, на штету грађана.

А ми грађанима поручујемо – докле год вам је Зорана министар, објекте легализовати нећете. Зашто? Зато што Зорана не да. Зато што она

жели да у Србији буде што лошије стање. Зато што она подржава инспекторе који на терену муљају, који узимају паре, који доносе испод жита да се решавају одређени предмети. Знате, јавна је тајна у Београду да испод 10.000 евра не можете легализовати кућу. Онда људи и воле да не добију позив. Где да дају 10.000 евра? Али тих 10.000 евра није легализација него неке у џеп. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Какав је то министар Зорана Михајловић када осми пут имамо измену и допуну Закона о планирању и изградњи? Она не да није била способна да предвиди све те ситуације, него је тенденциозно радила да дође до потпуног хаоса. На крају крајева, видели сте целу ситуацију са катастром. Видели сте њена образложења за разна продужења са изузецима за легализацију и сада у овом члану, који ми тражимо да се брише, у измени и допуни члана 69 основног закона, она предлаже да инвеститор да изјаву пре добијања употребне дозволе да ће да реши све имовинскоправне односе.

Знате када ће да добију употребну дозволу? За једно 15-20 година, у просеку 17 година, јер се овде ради о посебном формирању парцела. Када се то каже, то су случајеви формирања грађевинске парцеле када је то општи интерес, интерес државе или јединица локалне самоуправе за изградњу одређених инфраструктурних објеката. Ви ћете да дођете у ситуацију да се донесе одлука и да се изврши експропријација одређеног земљишта. Ево сада имате наставак изградње, обећавате то већ 10 година, и рекао је Вучић – коначно ће да се повеже Крагујевац са ауто-путем, односно ових још шест километара од Баточине да се направи и ви ту морате да извршите одређене експропријације. Ви ћете то да урадите, али после ко зна колико година ће људи да добију спор, они који су незадовољни, јер морају, неће сви бити задовољни, да туже државу.

И како је онда нормално да оваква измена и допуна закона дође? Она намерно, што рече колегиница, кочи све те процесе који могу врло

једноставно да се доведу у легалне токове, да се поједностави процедура, да буду задовољни и грађани и инвеститори, али ви немате нормалног министра да да нормалан предлог закона о планирању и изградњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, измене и допуне Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи неће дати никакав ефекат и неопходно је да се донесе потпуно нов закон, који ће бити примењив.

Подсетила бих јавност на неке чињенице везане за Коридор 10 и у вези са тим бих поставила неколико питања. Упркос обећањима представника власти, Коридор 10 није завршен до краја прошле године. Уместо тога, уследила су нова обећања да ће бити завршен до средине ове године, тачније крајем априла, како је најавила министар Михајловић, ауто-пут кроз Грделицу биће спреман да се пусти у рад.

Брдо на спорној деоници у Грделичкој клисури са кога се срушио потпорни зид остало је непремостива препрека у претходној години и надлежни тврде да ће настати штету, која је процењена на три милиона евра, платити извођач радова „Азви“. Ова шпанска фирма је у међувремену испоставила свој рачун и „Азви“ од државе тражи да исплати 14,3 милиона евра одштете због кашњења на тој деоници, за које они тврде да нису одговорни.

Значи, док јавност чека одговоре на питања ко ће платити штету, да ли грађани или извођач радова, „Азви“ је државном предузећу „Коридори Србије“ у међувремену поднела одштетне захтеве и, према подацима, „Азви“ тражи укупну одштету од 14,3 милиона евра због кашњења од 1.330 дана.

Такође, у случају Тунела Предејани, извођач је, рецимо, тражио одштету од 14,2 милиона евра, али му је на крају признато 2,8 милиона евра, па бих вас питала – ко ће на крају да плати ову одштету и да ли ће овај трошак ићи на рачун грађана?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Моје уважене колегинице из Српске радикалне странке које су направиле кратак осврт на оно што је Зорана Михајловић урадила апсолутно су у праву, али није једини кривац за ове проблеме само Зорана Михајловић, већ свакако и Ана Брнабић као председник Владе. Господине Ђорђевићу, и ви сте криви и за ову област. Ви сте члан Владе. Ви нисте само министар за рад, борацка питања и запошљавање.

Чини ми се да се врло често ови закони мењају због жеље и потребе Европске уније. Једанаест пута, а осам пута за време мандата госпође Михајловић, то је заиста претерано. Али ево, видите сад и због чега је она најављивала да треба мењати закон. Наводно да будемо мало практичнији у области изградње, па се каже – имовинскоправни односи ће се решавати до издавања употребне дозволе. А шта то значи?

Имамо један најбољи пример, где је један капитални објекат у питању – изградња моста на Дрини, популарно назван „Братољуб“. Изграђен је званично и отворен 2017. године. Ја се сећам кад је висинска разлика између моста и приступног пута из Републике Српске, дакле на левој страни обале реке Дрине, била четири метра и кад је у то време председник Републике Милорад Додик требало да подигне на рамену госпођу Жељку Цвијановић да би могла да закорачи, да би се негде на средини моста, отприлике, среле две делегације – државно руководство Републике Србије и Републике Српске. Мост је отворен, а ни дан-данас није у функцији. Можда колега Милија Милетић из Сврљига мисли да је то стварно тако, јер пише овде – чека гранични прелаз. Мост отворен, а људи који живе у Љубовији и околини знају да то није тако.

Кад ћемо једном почети да до краја неке ствари завршавамо? Зорана Михајловић не само да није стручна. Она показује крајњу дозу безобразлука за све оно што започне да ради а не доведе до краја. Огромна средства су уложена за изградњу тог моста. И није мост једина инвестиција коју је држава Србија започела или уложила велика средства а да то на крају још није добило своју употребну вредност. Докад ствари завршавати напола?

Неистине су да српски радикали имају нешто против Зоране Михајловић као жене. Таман посла. Ми имамо против оних који су неспособни, који не раде у интересу грађана Србије, а морају, то им је задатак. Уосталом, зато су им грађани Србије и указали поверење. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Никола Савић.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, ово је једна комплексна материја у којој проблеми датирају још, хајде да кажем, из давног времена, из комунистичког времена, када је дошло до нагле индустријализације наше земље и када су почели да се шире наши градови. Све власти отада па наовамо покушавале су да уведу ред у ову област, али оно што ради актуелна власт, односно актуелна министарка Зорана Михајловић заиста превазилази све оно што не би требало да се ради о овој области. Ево, чули смо данас од наших колега овде да је ово осми пут за мандата Зоране Михајловић да се мења овај закон, али, нажалост, нема неких видљивих помака.

У нашим градовима, већим градовима, и даље влада један урбанистички хаос. Иако је дошло негде, било је неких помака када су у питању периферије градова и та сиротињска насеља где живе људи са нижим примањима, у центрима наших градова, поготово већих градова, данас влада хаос. Због чега? Имамо ситуацију да се у ширим или ужим градским језгрима, где постоје старије куће, породичне куће, да се те куће руше. Неки инвеститор откупи по неколико кућа, две, три, пет или већ колико, направи зграду и после ту влада прави хаос из простог разлога што више нема ни остале пратеће комуналне инфраструктуре, нема паркинга и нема било чега. Што је најгоре, хајде да постоји неки ред и у том хаосу, него у једном делу овај прави зграду од три спрата зато што је успео да три парцеле обједини и купи, у другом делу, одмах суседно до њега, други инвеститор је успео да купи пет кућа, порушио их па прави кућу од седам спратова и кажем, заиста, то су ствари којима мора да се стане на крај.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 7. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Дубравко Бојић.

Изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, морам најпре да кажем да сви ови предлози закона из ресора госпође Михајловић наликују на самог предлагача, а то значи да је присутна жеља да се ствари представе као чисте, јасне, ефикасне, напредне, транспарентне итд. Међутим, није тако. Сви ови закони болују од истих слабости, у смислу – мало смо се залетели, пожурили и сад исправљамо сопствене грешке кроз предложене измене и допуне. Боље је признати да нешто због компликованости, наводно, није најбоље регулисано па урадити потпуно нов, целовит закон, него то исто признати посредно, кроз измене и допуне, уз накнадно призивану памет.

У образложењу свог амандмана сам навео да је запрепашћујуће колико је пропусти у досадашњим законима, што се веома јасно види из предложених измена и допуна. У овом предлогу закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи интервенисано је у више од 100 чланова, али то није засметало предлагачу да у образложењу запише похвалне речи да је закон допринео ефикаснијем, бржем, јефтинијем и транспарентнијем стању у овој области. Ипак, много хваљени закон је за само три године стигао на сервис.

Сад се помиње и промена концепта код неких решења јер се испољавају неки недостаци иако су вршена прилагођавања, усаглашавања, хармонизација са ЕУ и међународним стандардима. Очигледно је да је неко занемарио наш менталитет и накалемио нешто на нашу праксу и то веома површно, недовршено и недоречено. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 9. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Дамјановићу, изволите.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Хвала.

Закон о изградњи и планирању можемо видети да је на велика врата, односно и тада измене Закона о изградњи и планирању, 2014. године најављиван као једна врста револуције у Србији. Тада је Зорана Михајловић рекла да се очекује да од средине 2015. године крене примена тог закона и да ће применом тог закона бити решени сви проблеми у грађевинској индустрији и целој привреди Србије.

То ме је подсетило на оне њене речи када је исто тако гласно и громогласно најављивала да ће се сви нелегалizовани објекти у Србији легализовати тим законом, који је исто у то време прелагала, најкасније до децембра 2015. године. Тада је речено да је први задатак да се реши 700.000 нелегалizованих објеката у Београду и да ће тим законима које њено министарство предлаже и доноси бити најкраћи могући рок и период који је потребан да се тај историјски процес реши, јер се процес легализације у Србији и Београду и после 20 и више година није решио. И само у Србији такав министар остаје и даље министар и, нажалост, напредује у својој политичкој каријери и постаје и потпредседник Владе.

Али, да ивер не пада далеко од кладе говори и чињеница да је те 2014. године, када је најављивана измена и допуна овог закона, председник Управног одбора НАЛЕД-а била Ана Брнабић. Тада је, коментаришући овај закон, рекла да је то један од најзначајнијих прописа за привреду и услов за просперитет грађевинске индустрије и тада је госпођа Ана Брнабић рекла да и остала министарства треба да се угледају на министарство које је водила Зорана Михајловић.

Подсетићу вас да је у медијској кампањи од момента примене овог закона 2015. године, негде у јулу, ненајављено Зорана Михајловић обилазила градове по Србији. Тада је, чини ми се, то је било негде око 20-25. јула, обилазила Краљево и обавестила грађане Србије да овај закон живи, да се грађевинске дозволе добијају у законском року и тада подсетила још једном да ће остали закони из њеног ресора који прате ове законе које је предлагала и те како заживети и да ће бити сви проблеми решени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају.

МИЉАН ДАМЈАНОВИЋ: Данас, четири-пет година после Закона о изградњи и планирању и од Закона о легализацији остало је само мртво слово на папиру. И овај закон ће доживети фијаско и сваки закон...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 9. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман са исправком је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман са исправком. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Јојићу, изволите.

ПЕТАР ЈОЈИЋ: Даме и господо народни посланици, господине министре, представници Владе, када је у питању овај ресор у Влади Републике Србије и проблеми у области грађевинарства, непосредну кривицу и одговорност сноси ресор тај и ресорни министар.

Када погледате колики је број нерешених предмета у погледу легализације и озакоњења, сасвим је логично да тај министар треба да поднесе оставку или да буде смењен. За такво стање у области грађевинарства је у сваком случају највећи разлог корупција у Србији. Против тога Влада мора да се бори.

Када је у питању госпођа Михајловић као ресорни министар, морам да је оптужим зашто је 15.000 Панчеваца казнила у односу на коришћење „Беовоза“ јер је укинута линија „Беовоза“ од Београда до Панчева, али иде

од Лазаревца само до Београда и до Крњаче и Овче. Руски кредит од 42 милиона евра уложен је за реконструкцију пруге Београд–Панчево и како је дошла госпођа Михајловић, укинут је „Беовоз“ и казнила је 15.000 грађана који користе „Беовоз“ и који су га користили годинама, а ту се ради о студентима, ђацима и радницима.

Према томе, госпођа Михајловић има одговорност и за Коридор 11 јер је најављивано пет пута да ће тај коридор до Појата бити пуштен. Три-четири пута најављиван је, а проблеми у изградњи ауто-пута у том делу су велики, али одговорности нема. Према томе, сматрамо да госпођа Михајловић треба или да поднесе оставку или да буде разрешена.

Погледајте српске планине и националне паркове, ко Дивљи запад. Гради и зида ко год хоће и где хоће, али ресорно министарство не реагује и не реагују надлежне инспекције. Према томе, ко руководи државним ресором? Михајловић. Она је одговорна и она би морала да поднесе оставку или да буде разрешена. Око милион предмета има нерешених. У њеним фиокама било је 33.000 жалби које су у другом степену чекале да буду решене, а грађани су због тога трпели велику штету.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 11. амандман са исправком поднео је народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман са исправком. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман са исправком у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Деспотовићу, изволите.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, последња измена Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи донета је у децембру 2018. године, а од 2009. године он је претрпео чак 11 измена и допуна. Српска радикална странка захтева да, уколико се трећина закона мења, онда би по свим правилима требало изменити и цео закон, односно донети нови. Измене и допуне закона обавезно прате правилници и подзаконски акти, јер предложени закон није доречен и није прецизан.

Конкретне примедбе се односе на сам члан 69. и став 9. предложеног закона, где се каже да ће изјаве инвеститора пре издавања употребне дозволе решити имовинскоправне односе на непокретностима.

Сматрам да то није решење јер, ако инвеститор не може у разумном року или никако да реши имовинскоправне односе, конкретно на једном делу трасе објекта који се гради па, рецимо, пут, цевовод, гасовод и слично, шта онда?

Када је у питању Инжењерска комора, која је годинама издавала лиценце, прошлом изменом то је преиначено и ту улогу преузело је министарство које не располаже потребним стручним кадром и способним да изнесе овај комплексан посао. Видимо да се овом изменом најављује формирање некаквих секција, што је у супротности са принципима на којима је заснована Инжењерска комора Србије. Ако су проблем неки појединци који одлучују у Инжењерској комори, онда то треба персонално решити, а не да се комплетна Инжењерска комора сведе на институт удружења грађана.

Рецимо, имамо земље у окружењу које су дале подршку Инжењерској комори Србије; 13. априла 2019. године одржали су састанак у Софији, Бугарској, где се каже: „Инжењерска иницијатива за регионалну сарадњу сматра неодрживим решење којим се положај Инжењерске коморе Србије своди на институт удружења грађана јер је задатак и судбина инжењерских комора да у свом деловању штите друштвени интерес и одговорност инжењерске струке“. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 13. амандман је поднео народи посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Захваљујем.

Када је реч о закону који је од изузетне важности за грађане Републике Србије, Посланичка група СРС инсистира на већој дози озбиљности, па је то разлог зашто смо поднели амандман на члан 13. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи.

Ми смо предложили брисање члана 13. јер смо запрепашћени колико је пропуста у досадашњем закону, што смо увидели из предложених измена и допуна. Зато је наш став да га не треба применити и пред посланике Народне скупштине изаћи са новим предлогом закона.

У образложењу разлога за доношење ових измена закона предлагач на почетку наводи да је ресорно министарство надлежно за обављање послова државне управе у области железничког, друмског, водног и ваздушног саобраћаја, који се односе, између осталог, и на легализацију пројеката, изградњу саобраћајне инфраструктуре и инфраструктурне пројекте од посебног значаја у области нискоградње. Баш из ових разлога је и став Посланичке групе СРС да се ова област мора много озбиљније уредити и да се том послу мора много озбиљније и приступити.

Даље су у образложењу наведена досадашња искуства у реализацији пројеката и закључци да у процесу реализације пројекта пуно времена одузима решавање имовинскоправних односа пре издавања грађевинске дозволе и да због тога радови често касне са реализацијом. Као проблеми су идентификовани израда пројекта, парцелизација и препарцелизација, затим спровођење процедура у катастру по тим пројектима и на крају сам процес експропријације, али се у току експропријације наилази на разне проблеме, као што су нелегални објекти, чекање решења, захтев за легализацију за те објекте, неуписани објекти у катастру, пресељење становништва, жалбена решења о упису у катастар, жалбена решења о експропријацији и слично.

Све ово наведено је разлог више да предлагач послуша савет Посланичке групе СРС и озбиљно приступи изради потпуно новог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 14. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Даме и господо народни посланици, гледајући ове измене и допуне као предлог ресорног министарства не можемо да се отмемо утиску да као да министар сам жели да изазове што више сукоба, да направи што већи хаос када су у питању законска сређеност овог ресора и надлежности овог ресора.

Сетимо се само колики је и какав је проблем била тзв. дивља градња, нелегална градња. Министар, уместо да решава те проблеме, да отклони оно што је била препрека, још више искомпликује и сада имате ситуацију, када је у питању легализација, да ови о којима смо јуче расправљали, који су дужни у швајцарским францима, они су у бољем положају него они који су кренули да легализују своје објекте. Зашто? Зато што је то, просто речено, немогућа мисија, из разлога што, уместо да се поједностави метод, да се поједностави начин, Министарство је то додатно искомпликовало. Не само у граду Београду, широм Србије је иста ситуација. Ви имате у приградском насељу Ветерник људе који су одраније поднели захтев, још 2004. године, за легализацију. Просто не може да се дође до краја тог процеса из разлога што се сваког дана нешто мења, што су нови модалитети за израчунавање обавеза које имају људи који желе легализацију.

Али, да не би остало само на овим проблемима који су везани за легализацију, који су везани за извођаче радова, инвеститоре, министарка

иде корак даље. Она отвара сукоб са Инжењерском комором. Видите какво решење нуди Министарство. Апсолутна контрола Инжењерске коморе од стране Министарства. Од стране министра, да се не заваљамо. Прво, у Комори се предвиђа да постоје управни одбор и надзорни одбор, скупштина и председник Коморе. Гледајте који су апсурди. Управни одбор има мандат од две године, с тим што постоји могућност да се чланови управног одбора бирају два пута. Надзорни одбор има мандат од пет година, с тим што се чланови надзорног одбора бирају само једном. У надзорном одбору чланове директно бира Министарство. У скупштини, односно у управном одбору, од укупно 12 чланова, шест чланова одређује Министарство.

Па чекајте. Без обзира шта ко мисли, то су инжењери. То су људи који су завршили факултете, техничке факултете. Па немојте баш толико потцењивати те људе. То што је Шумарац ушао у лични сукоб са Зораном Михајловић... Само да вас подсетим, они су из исте бранше, они су из исте партије, били су тзв. експертска група некада, ова из Г17, а овај из ДС-а. А ми смо жртве. И инжењери и Инжењерска комора су жртве њиховог сукоба.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 15. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман са исправком поднео је народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру

и телекомуникације прихватили су амандман са исправком, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман са исправком у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднела народни посланик Мирослава Станковић Ђуричић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднео сам амандман на члан 20. Предлога закона о изменама и допунама Закона о планирању и изградњи.

Ово је ко зна који пут по реду да се врше измене и допуне Закона о планирању и изградњи. Све власти досада су се заклињале да су они ти који ће напослетку увести ред у ову област и напослетку решити ово питање. Међутим, и сами видите да то није тако, из простог разлога што је ово једна комплексна област где се ствари не могу решавати тако што ће се ломити преко колена.

Не тврдим да сте ви криви због тога што је ситуација у овој области таква каква јесте. Овај проблем датира још из комунистичког времена, када је дошло до нагле индустријализације наше земље, која је са собом донела и проблем у овој области.

Проблем ове власти је у томе што, уместо да решава проблеме, она их још више компликује. Данас имамо ситуацију да се по нашим, поготову већим градовима стварају нови урбанистички проблеми, које у будућности нико неће моћи да реши. Наиме, данас се врши интензивно рушење породичних кућа и на њиховим местима праве стамбене зграде, мање или веће спратности, тако да на одређеним парцелама где је постојало неколико кућа у којима је живело пет-шест породица сада имамо стамбене зграде у којима има и по педесетак станова, односно породица. Нико не води рачуна о томе да ли је могуће да на тако малом простору живи толики број породица, без паркинга и осталих комуналних инфраструктура. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 21. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај сазив скупштине полако постаје, рекао бих, специфичан по томе што готово никад пред народним посланицима није ресорни министар. И, оно што је некада био изузетак, да некада ресорног министра, који је ваљда најстручнији, требало би да је најстручнији за дату област, евентуално накратко замени неко од колега, ми смо суочени са новом праксом, да нам стално долазе министри чији то није ресор и који се, реално говорећи, не разумеју много у све то.

Ви, наравно, покушавате да нас убедите да постоје министри опште праксе, људи који су ваљда стручни за све, и то јесте у складу са том тенденцијом да од сазива до сазива поједини министри мењају ресоре, па можда можемо очекивати да и Зоран Ђорђевић у наредном мандату буде министар грађевине. Ако може Расим да мења министарство од сазива до сазива, као и још неки други, онда ваљда може и он.

Што се самог закона тиче, односно да будем прецизан, Предлога о изменама и допунама закона, опет у образложењу имамо много неких лепих жеља. Опет чујемо како ће то довести до експанзије градње, како ће се брже добијати дозволе, како ће дотрчати инвеститори са свих страна. Међутим, то може можда обманути некога ко се не бави озбиљно политиком и ко не зна да је ово све већ писало претходни пут када сте мењали и допуњавали овај закон а исто то тврдили када сте тај закон доносили.

Да подсетимо, пре свега, грађане Србије. Тада је речено да је проблем грађевинских дозвола решен, да ће одсад сви објекти имати грађевинске дозволе, да ће оне бити издаване за 28 дана најдуже и да ће то значити велико олакшање за све грађане Србије. Свако ко у Србији жели да гради, зна да то апсолутно није тако, осим уколико се ради о неком државном пројекту па то нареду из одређеног министарства, или уколико се ради о неком страначком пројекту па једна од владајућих странака нареди да се на волшебан начин брзо изда дозвола. Уколико то није такав случај, апсолутно је немогуће, и то тврдим, да обичан грађанин у складу са законом добије дозволу у том законском року од 28 дана.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар господин Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Само ради информисања јавности да кажем чињенице у вези овог закона и неке ствари које су овде покренуте.

Дакле, што се тиче моста, издата је употребна дозвола и мост чека међународни споразум. Чека се да га БиХ ратификује како би могло да се крене са изградњом заједничког међуграничног прелаза.

Затим, било је овде речи о легализацији објеката. Овај закон не предвиђа легализацију. Постоји посебан, Закон о озакоњењу, који није данас предмет ове расправе.

Затим, било је питање око грешака које се дешавају у току извођења радова и, наравно, то плаћа увек извођач, ту нема дилеме. Где год направи грешку, извођач је дужан и да плати све оно што је погрешно.

Затим, пројекти везани за кашњење овог пројекта који је везан за изградњу ауто-пута, нажалост, рађени су 2010. године и показују управо неодговорност тадашње власти, јер велики део тих пројеката није био како треба, што је урађено и утврђено и истражним органима је предато, тако да ће бити предмет истраге ко је изградио, контролисао, радио ревизију и дозволио да се овакви пројекти ставе на снагу и због чега се данас и касни.

Србија је 2014. године била по издавању дозвола на 186. месту. То су факти. Данас је једанаеста. Ми ни тиме нисмо задовољни и гледаћемо да идемо у циљу тога да издавање дозвола буде брже. Издавање дозвола је највише допринело нашем напретку на Дуинг бизнис листи, а тренутно је као привредна грана друга по учешћу у расту БДП-а.

Када је у питању железница, у плану је враћање линије Београд–Панчево и Београд–Младеновац.

За четири године од примене Закона о озакоњењу легализовано је 210.000 објеката и добили су решења. Пре тога, за 18 година 150.000 решења.

Оно што су последњи факти то је да данас у Србији имамо 40.000 активних градилишта, а пре пет година их је било око хиљаду. То само говори о томе колико су ова влада и ова власт успели да покрену нашу привреду и успели да покрену овај део индустрије, грађевинарство и то је, да кажем, интерес државе Србије – да оно и убудуће расте јер, као што сте видели, његов допринос БДП-у нимало није мали, а самим тим и развоју наше земље. Хвала.

(Немања Шаровић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику, колега Шаровићу.

(Немања Шаровић: Како немам?)

Зато што су читани статистички подаци. То није имало никакве везе са вашом дискусијом.

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 11. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЖИЧАРАМА ЗА ТРАНСПОРТ ЛИЦА (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештај Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, кроз овај закон се најбоље види да посланици СРС-а озбиљно приступају свом послу. Разматрају закон онако како то треба, улажу напоре да се овај закон побољша. Видимо одавде да, од неких 15 амандмана које је поднела СРС, четири амандмана су усвојена.

Мој амандман на први члан није усвојен, али хоћу да кажем следеће. Свима је нама јасно због чега се доноси овај закон. У питању је чувена гондола која треба да се гради овде у срцу Београда. Синоћ сам негде прочитао да су се јавили неки проблеми везано за то, да Управни суд или суд који је надлежан за такве послове одбија да изда дозволу, а то указује на чињеницу да вероватно ту постоје неки проблеми.

Нећу да улазим у то да ли је Београду потребна или није потребна гондола, нити сам компетентан за то, али хоћу да кажем да град Београд свакако има много већих инфраструктурних проблема од овога. Ми сви знамо да тренутно Београд нема железничку станицу и да возови не саобраћају до центра града. Ускоро неће имати ни аутобуску станицу због ситуације са изградњом „Београда на води“. Мислим да су то ствари којима би требало дати приоритет и пажњу. Што се тиче жичаре, гондоле и ових других ствари, немам ништа против тога, али то када буде време за то. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Туристички потенцијали Србије су заиста импозантни и недовољно искоришћени и скоро смо имали у процедури Закон о туризму и ту смо пуно говорили о појединим крајевима Србије.

Господине министре, ви сада морате ово што ћемо рећи, и што ћу ја да истакнем по овом закону и амандману, да пренесете као наш предлог који је наишао на огромно одобрење грађана Бајине Баште на седници Владе, или ће неко чути из Министарства па да то имате у виду.

Ми сматрамо да је неопходно да се пројекат који је дефинисала Општина Бајина Башта, додуше сада иницијалног карактера али који може да добије потпуну форму законску, уврсти као неопходност у планирању буџетских средстава за 2020. годину. То је изградња жичаре од Перућа до Митровца. Тај читав потез и туристички потенцијал такозваног дринског чаробног прстена је нешто што ће привући велики и још већи број туриста и оживети привреду. Засада, нажалост, иако је то велики природни потенцијал, народ тамо тешко живи и ово даје могућност и за отварање нових радних места, а и да туристи и из Србије, али и из целог света виде ту лепоту од које заиста застаје дах.

Не могу сада стварно да спекулишем тиме колики је коначни износ потребан, већ ће то стручњаци да ураде, али сама чињеница да усвајамо један овакав закон је довољна, иницијална каписла за вас да размишљате о томе да, ако хоћете да учините добро читавом том крају, издвојите та неопходна средства. У Бајиној Башти је у прошлој, 2018. години било, нећете веровати, скоро 250.000 туриста. Дринска регата, која се сваког јула у години организује у овом прелепом месту на обали Дрине, привукла је огроман број посетилаца. Чак се говори о томе да је у укупном броју било и преко 100.000 људи и треба да их буде још више.

Ви, народни посланици, којима је обавеза да обилазите читаву Србију, јер то ваљда улази у опис вашег посла, ако вас икада, некога од вас, наведе пут у тај крај, погледајте само ту лепоту и колико је све то још увек неискоришћено и инфраструктурно није уређено. Не само то да ће се та гондола која би била изграђена и која повезује Перућац и Митровац на Тари исплатити, већ ће дати и могућност да се и даље и преко Дрине развија овај вид туризма, јер заједничком сарадњом Србије и Републике Српске овај пројекат и те како може да привуче туристе из читавог света.

Ево и ја да неку своју личну импресију изнесем. Мени је, конкретно, прошле године срце било пуно када сам видела велики број кинеских туриста који су дошли да виде нашу прелепу Тару и Бајину Башту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Радета, изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Рекох и поновићу. И овај предлог закона о изменама и допунама Закона о жичарама за транспорт лица говори у прилог нашој тврдњи да Зорана Михајловић не ради у интересу Владе Републике Србије, већ супротно. Све отвореније ради у интересу ових што шетају и не знам како вама то више није јасно.

Ви у јеку градње ове жичаре калемегданске, против које ми ништа против немамо, ми смо за сваку градњу, изградњу, али морамо за све што

градимо имати грађевинске дозволе. И јесте недопустиво да грађевинска дозвола за ту калемегданску жичару буде са било каквим недостатком. Ту дозволу издаје министарство Зоране Михајловић.

Ови што шетају, који су против гондоле, данима најављују да ће они оборити дозволу, да дозвола није како ваља итд. Наравно, они имају још увек доста упоришта у судовима у Србији. Оних ваших 600, што сте их довели, очигледно нису преузели примат. Сада се они, а преко Зоране и њене дозволе, ругају држави, ругају власти. Зашто ово можемо да тврдимо? Зорана каже и у овом предлогу закона да јој треба годину дана да донесе подзаконске акте. Закон који је донет 2015. године сада се мења и њој треба годину дана да изради подзаконске акте. Дакле, ово је очигледна саботажа рада Владе Републике Србије.

Порука госпођи Ани Брнабић – нека обрати пажњу само на данашње предлоге закона Зоране Михајловић, нека ангажује неког из свог кабинета да јој све ово што ми причамо провери, ми тврдимо – потврдиће, и да види да више та жена нема шта да тражи у Влади.

Пала вам је та грађевинска дозвола за жичару због Зоране Михајловић. Данас ће вам ликовати ови што шетају против вас. Које је ваше објашњење? Које је ваше објашњење уопште за то да вам је пало на памет да то градите без потпуне грађевинске документације, без обзира на то ко је министар? Нисте смели, без обзира на то колико се вама жури да се сликате, да се хвалите итд., али не смете. Прво, опасно је правити такав објекат без уредне грађевинске документације, са уредном осталом документацијом која гарантује безбедност итд. Није добро ово што радите.

Министре, ви сте овде у име Владе Републике Србије и искрено се надамо да ћете пренети Влади, односно члановима Владе, председнику пре свега, оно што вам ми овде износимо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

У сврху ове дискусије коју сада водимо, пре свега ценим то што је предлагач амандмана саопштио да нема ништа против изградње жичаре, односно гондоле на Калемегдану. Међутим, пошто постоји одређено неразумевање, за које не оптужујем предлагача амандмана јер видим да постоји извесна конфузија и у делу јавности, јуче су неки медији саопштили да је одлуком Управног суда оспорена грађевинска дозвола за ту жичару, односно гондолу, како се исправно назива.

То није тачна информација. Оно чиме се бавио Управни суд је тзв. дозвола за припремне радове. Дакле, дозвола за гондолу није ни у једном тренутку издата. Она, самим тим, није ни могла бити оспорена. Оно чиме

се суд бавио су припремни радови. Дакле, припремни радови који се односе на археолошка испитивања. То је оно о чему је суд одлучивао.

Данас је, могу да кажем, потпуно тенденциозно од стране оних које окупља овај хулиган Бастаћ и који су претили да ће силом, поново демолирањем, као што су уништавали саобраћајне знакове, као што су уништавали оgrade око градилишта у центру града, да ће на исти начин спречити развој Београда везано и за изградњу гондоле на Калемегдану, данас ликују и причају ово што су, нажалост, и неки медији јуче пренели, да је дозвола за жичару спорна. Дакле, није спорна. Питање је ових припремних радова и, морам да признам, и ја се као и предлагач овог амандмана заиста чудим на шта се то односи и каквог то смисла има.

Ми смо слушали заиста свакакве, морам да употребим тај термин мада можда не приличи овом месту, баш глупости да ће нешто страшно да буде нарушено, да ће нешто страшно да буде изгубљено самим тим што се врши изградња гондоле а да има везе са културним благом града Београда. Па смо слушали од тог Бастаћа и од ове екипе хулигана, коју делом, може се рећи, финансира Ђилас, а делом, нажалост, и Општина Стари град, јер страшна средства издваја за врло сумњиве послове, врло сумњива лица и агенције које се изгледа баве тиме да обезбеђују физичко обезбеђење Бастаћу, односно да му снабдевају његове хорде хулиганима за демолирање и физичко блокирање, за напад на раднике.

Дакле, они кажу биће нарушена културноисторијска вредност Калемегдана зато што ће бити срушене, пазите, средњовековне зидине. Е сада, ово место где се то ради апсолутно никакве везе са средњим веком нема. Ово место где се то ради добило је данашњи облик – ако неко има прецизнији податак, слободно нека исправи – чини ми се, 1948. године. Признаћете, мало је далеко од средњег века. Па даље кажу изгубићемо место на листи Унеска. А та се тврђава не налази уопште на листи Унеска, и то из потпуно десетог разлога. То има везе са питањима Војног музеја и тим питањем се данас Град Београд бави. Ја верујем да ће и то питање бити решено са успехом па ћемо добити место на листи Унеска, али ове приче никакве везе са смислом немају.

И као шлаг на торту, па онда вишње на тај шлаг, дође, замислите каква формулација – припремни радови, дакле ово што заиста јесте тема, угрозиће археолошко благо. Пазите сада, ако се бавите археолошким испитивањима, тиме ћете ви да угрозите археолошко благо. Па ако је то стварно тако, како би било кад би било где на свету било каква археолошка налазишта била откривена и уређена на прави начин ако не смете да се бавите на начин како то наука и струка прописују – истраживањима? Дакле, то везе са везом нема и заиста је у праву предлагач амандмана када каже да је то тенденциозно и очигледно урађено са јасном намером.

Оно што чини Министарство имало је увек везе са стриктним поступком и јасним процедурама, па и ова привремена, односно припремни радови су се дефинисали у складу са оним што кажу и Град Београд и његова планска документа, али и оно што кажу надлежне институције задужене управо за заштиту историјског блага ове земље.

Поднета је, колико имам информацију, и жалба и ми ћемо сачекати сви заједно да видимо како ће се тај поступак окончати. Сигуран сам да ће и Министарство, и Град и било ко озбиљан у овој земљи ко се овим питањем бави, поштовати институције и сачекати да се донесе коначна одлука. Ту никада ништа спорно није смело да буде. Ми када кажемо владавина права, ми то озбиљно мислимо, али било би добро да знају они који се баве креативним тумачењима и који мисле да се спровођење археолошких испитивања може одразити негативно на археолошка налазишта, да ће се и овом жалбом бавити једнако брзо као што су се бавили овом одлуком, а медији ће ваљда почети мало озбиљније да раде свој посао, па да ствари представљају онаквим какве јесу.

Радити за Београд, чини ти га лепшим, бољим, атрактивнијим, и ове туристе о којима сте данас сјајно говорили у значајнијој мери привлачити овамо, то је за све нас добро и корисно и никакве везе нема са тим нека лична тескоба и персонално незадовољство вечитих губитника попут Бастаћа, попут Ћиласа, ових њихових пратећих, Јеремића и Обрадовића. Њихови проблеми су само њихови проблеми. Могу да мрзе развој Београда, могу да мрзе његово напредовање искључиво из разлога што мрзе сам Београд. Зашто га мрзе? Па то је свима јасно, јер Београд већ годинама одбија да гласа за насилнике, силеције, хохштаплере и лопуже.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштоване колеге народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. став 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели је народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Мирчићу.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Овде се не ради само о актуелној жичари, односно гондоли која треба да се гради на простору Београда. Овде се ради и о жичари која је најављивана на простору Златибора. Све су то озбиљни послови и њима треба са пуно одговорности приступити.

Ми овде предлажемо да Министарство прописује услове, али се не прихвата тај амандман из простог разлога што каже – подразумева се да министар руководи министарством. Наравно, подразумева се, али постоји нешто што се зове стручност и самим тим и одговорност.

Суштински, треба одговорно приступити овом послу, пошто је најактуелнија тема ово о чему се води расправа на суду, а то је гондола у Београду. Ту су велике заблуде у питању. То је исполитизовано питање које нема благе везе са политиком, поготово са ставовима који се износе, да ће то на неки начин нарушити београдску тврђаву Калемегдан, да ће то нарушити изглед. Чак је малопре поменута могућност да се то стави под заштиту Унеска. Управо то подразумева да све оно што Унеско евентуално ставља под своју заштиту не нарушава тај спољни изглед, аутентичност и да се потпуно искључи саобраћај из окружења тог објекта, у овом случају тврђаве.

То је нешто што у сваком случају доприноси, ова гондола би доприносила у неком наредном периоду да евентуално то буде под неком заштитом. Не верујемо да може бити под заштитом Унеска, али то је тако, тако се праве те разлике. Имате оне који су за напредак, за прогрес, а на овај начин користе прилику да покажу колико, у суштини, искрено и исконски размишљају супротно од напретка и прогреса.

Разговарали смо пре неколико дана о томе да би евентуално ова гондола допринела и решавању проблема гужве у саобраћају у Београду, што у сваком случају постоји. Зашто ово говорим? Слична акција је покренута пре више година у Новом Саду, да на Петроварадинску тврђаву може директно да се иде гондолом са подручја Новог Сада, односно са кеја новосадског. И тада су се јављали ови душебрижници који су тврдили да ће то нарушити изглед Петроварадинске тврђаве, да ће то бити велики минус приликом евентуалног пријема под Унеско заштиту итд.

Значи, увек имају исте ставове, погрешне ставове, али битно је да се у одређеном тренутку нађу у жижи медијског интересовања и да на неки начин они буду ти који ће бранити тековине, историјске вредности, а у овом случају овде бране археолошке вредности, којима можда и сами припадају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, овај закон о жичарама за транспорт лица се не односи само на гондоле, него, наравно, ту поред тих фамозних гондола имамо и остале ствари, као што су жичаре на скијалиштима и нешто друго.

Иначе, када сам већ поменуо ову гондолу, морам да кажем да СРС нема ништа против тога да се ради гондола у Београду. То није једини случај. Многе престонице у нашем окружењу, поготово велики градови, имају тако нешто. Конкретан пример је Софија, која има ту срећу да се налази тик испод једне високе планине, Витоше, и тамо постоји ова гондола. Мислим да нешто слично постоји и у Загребу, нисам сто посто сигуран.

Оно што желим да кажем када је ова гондола у питању, ми смо против тога да се министарство надлежно за ове послове понаша на овај начин. Конкретно, министарка Зорана Михајловић је дозволила неке недоумице и неке пропусте у овој области и дала шансу и прилику овима који протестују да доводе грађане у заблуду како је то нешто лоше итд.

Због тога сматрам да, не само због овога него због још многих других ствари о којима смо говорили данас у овим законима који су из делокруга Министарства грађевине и инфраструктуре, да Зорана Михајловић не сме и не би требало више да се налази на овом месту јер свака њена одлука, све чега се дохвати увек има неке неправилности. Тако да тражимо да се она разреши са места министра за инфраструктурне пројекте.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милан Лапчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, поднели смо амандман на члан 5. предложеног закона, којим на бољи и прецизнији начин дефинишемо предмет овог закона.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о жичарама за транспорт лица је веома интересантан законски предлог, који се доноси по скраћеној процедури из разлога који је свима нама добро познат. Наравно,

реч је о чувеној гондоли која треба да се гради овде, у срцу Београда. Нећу да улазим у то да ли је то неопходно Београду јер смо о томе већ слушали, али оно што желимо да истакнемо јесте то да Београд има много важнијих и значајнијих инфраструктурних проблема које треба решавати.

Видите и сами да Београд данас буквално нема ни железничку станицу и још није познато на који начин ће се тај проблем решити. Ускоро неће имати ни аутобуску станицу и све оно што сам рекла за железничку важи и за аутобуску станицу. Даље, да не говорим о метроу, који је неопходан нашој престоници.

Немамо ми ништа против тога што се Београд спушта на реке, али град и грађани не смеју да трпе током тог процеса. Гондола није оно што је у овом тренутку најважније нашем граду. Морамо знати да у Београду још увек постоје насеља где нису решени комунални проблеми као што су водовод и канализација.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, овај предлог закона о жичарама за транспорт лица не би се данас нашао пред нама народним посланицима по хитном поступку да није планирана изградња жичаре у делу Београда.

Ево и примера који ћу навести, а о којем је колегиница Јовановић нешто више рекла – даћу и ја свој допринос – а тиче се захтева од пре две године да се одобре средства за изградњу исте од стране Општине Бајина Башта, који је упућен министарству туризма, где се нажалост није наишло на разумевање да овај део западне Србије, поред Дринске регате, окупи још већи број страних туриста који ће уживати у прелепом амбијенту, како Дрине, тако Таре, Дрвенграда и слично.

Такав предлог за изградњу панорамске туристичке гондоле за превоз туриста односи се на повезивање два изузетно атрактивна туристичка насеља, Перућца на обали Дрине и истоименог језера Митровац на Тари.

Поред немерљивог значаја у смислу знатног повећања атрактивности чувеног чаробног туристичког прстена, који обухвата регију западне Србије и источне Босне, изградњом ове туристичке гондоле обухватио би се и круг од Шарганске осмице до Вишеградске ћуприје и Андрићграда, па кањоном Дрине до Бајине Баште, а потом преко планине Таре назад до Мокре горе. Овај простор се налази у Националном парку „Тара“, што само по себи даје још већу вредност полазних тачака жичаре, а тиме и самих атракција, како ове регије тако и целе Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Перићу, изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: У хијерархији правних прописа, уколико се не рачуна Устав једне земље, свакако је закон на првом месту тих правних прописа. Али ако погледамо, мало извршимо анализу колико често имамо предлоге закона из министарства грађевине и инфраструктуре или како год да га назовемо, а које министарство води Зорана Михајловић, видећемо да имамо и једну инфлацију тих предлога измена и допуна. Онда се стиче утисак да, уколико треба да се изгради један објект, који није од значаја ни за једно насељено место а да не говоримо за државу Србију, онда можемо очекивати предлог за измене и допуне или чак можда и предлог новог закона. То је једно.

Други разлог због чега смо предложили промене овог члана, односно да се у члану 7. у последњем ставу, где каже да министар ближе прописује услове за постројење жичаре, станице, стубове, темеље и другу инфраструктуру, ми сматрамо, а то је наш став, принципијелни став – не министар, него министарство, поготово када је у питању Зорана Михајловић.

Недавно је овде колега Ђорђе Комленски говорио о проблемима рехабилитације пута од Уба према Обреновцу или обрнуто. Он се мало нашалио и рекао да би то било квалитетније да је он уместо оне неке грађевинске машине утабао тај пут. Слична ситуација је и на делу пута испред Лајковца. Где је тај министар? Зашто приликом изградње тих саобраћајница не обилази, не гледа каквог квалитета су ти радови да не бисмо касније имали вишеструке штете?

Ако неко не плаћа из свог џепа, а није одговорна особа, онда он и нема тај осећај да треба да заштити народне паре. Најбољи пример за то где се расипају паре грађана Србије неконтролисано јесте Зорана Михајловић. Томе неко у крај мора стати, господо из скупштинске већине. Иницирајте промену таквог министра. Ми лично ништа немамо против, али имамо против расипања пара грађана Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Овим амандманом који је Посланичка група СРС поднела на члан 8. Предлога закона о изменама и допунама Закона о жичарама за транспорт лица предложено је да се реч министар замени речју министарство.

Овај став Српска радикална странка дуго већ исказује кроз своје амандмане, али представници власти се упорно оглушују на ове наше добронамерне сугестије. Разлози за ове наше предлоге су јасни. И министар представља министарство, није спорно да одређене акте он и доноси. Међутим, и министар је жив човек и много је ситуација у којима он може да буде спречен да одређени акт донесе. Баш због такве ситуације законом је потребно дефинисати да подзаконске акте доноси министарство. Дакле, битно је да се подзаконски акти доносе да регулисање одређене области не трпи због немогућности министра да тај акт буде донет, а можда и да се отклони могућност да министар не жели или избегава да донесе одређене акте.

Много је примера кашњења у доношењу подзаконских аката, пробијању свих могућих рокова, па постоје рупе у закону, јер је нека област остала неуређена. С обзиром на то да жичаре представљају врло комплексне системе са правно техничког и безбедносног аспекта, нема сумње да закон којим се оне уређују треба да буде квалитетан и да се његовим изменама и допунама приступи на озбиљан начин, а са циљем унапређења заштите здравља и безбедности лица и безбедности имовине.

Када узмемо у обзир све наведено, јасан је разлог за доношење овог амандмана Посланичке групе СРС и зашто би овај амандман требало да буде прихваћен, а то је да текст закона који ће бити усвојен буде што квалитетнији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Миљан Дамјановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ово је прилика, господине Арсићу, уважене колеге, да говоримо о овим незналицама из ове прозападне плаћеничке опозиције и читавој ујдурми око београдске гондоле. На крају крајева, добро је да се из целе те приче истраго и Стаматовић из Чајетине, јер је изградња гондоле на Златибору и те како важан туристички пројекат за развој читавог тог краја. Једноставно, тај вид деструкције, прво, сама њихова појава, ви кад видите оног несрећног Ђиласа, ону његову појаву, израз лица, од упада у РТС, па оног малог Бастаћа и све те приче, даље, нешто се руши, шта се ово ради, људи који ништа ни о чему не знају. Знате, било би нормално да мало о гондоли знају грађани у Трговишту, у неким другим крајевима Србије који су неразвијени, Црна Трава, па доле Бабушница, али они неће да кажу, иако поједини можда никад нису били у Београду, да је то нешто што не треба да се ради. А то говоре они који летују на Малдивима, који имају офшор-компаније, који иду на разне туристичке дестинације широм света.

Ваљда би тај Ђилас био нормалан да зна, ако је обишао свет, али питање је где он троши те своје паре, јер онакав какав је, ја мислим да се забије у једну собу и тако нешто размишља и гледа. Да ли он путује уопште и да ли види да у целом свету постоје такви пројекти као што је београдска гондола, као што је ова о којој ми причамо да треба да се направи пројекат у Бајиној Башти? Поменуо је колега Мирчић и будући пројекат за Нови Сад, као и златну гондолу која треба да се направи на Златибору и то је све оно што даје неку нову вредност. Капиталне инвестиције у њиховој глави не постоје. Код њих постоје капитална пљачка, отимачина, обмана и етикетирање свих оних који не мисле као они.

У овом амандману смо тражили, иако то „Скијалишта Србије“ заиста уредно раде на свим локацијама где постоје жичаре и успињаче, то предузеће је истакло да то буде обавезујућа форма и у закону. То предузеће је истакло уредно обавештење за повратне жичаре и ред вожње,

јер то већ постоји, они то раде на свим местима где се одвија превоз жичаром. Ја једино још заиста нисам посетила ову жичару на Старој планини, за ове друге знам како функционишу. Поштује се време, заштита људи и путника, нарочито мале деце. Али ево, овим смо ми хтели да дамо допринос и овом закону да то буде... Не разумемо због чега то није министарство ове Зоране Михајловић прихватило.

Не знам да ли сте приметили, колега Арсићу, и ви, господине Мартиновићу, и ви, господине Орлићу, да вас Зорана Михајловић уопште не брани кад вас нападају ови из „жутог предузећа“ који су деструктивци кад је било каква градња у питању. Они онда причају о томе да ли је нешто исплативо, пребрајају тамо колика ће цена карте да буде, колико путника треба да се вози у једном сату, а то су управо они који ништа о томе не знају, нити су посетили неку такву не само атракцију, него превозно средство које много значи у многим градовима у свету. Зато смо сматрали да треба и на овај начин још неке ствари да прецизирамо, јер ми смо странка која је увек била државотворна, одговорна и која приступа свему ономе што је добро за државу и за неки град на одговоран начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 16. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 12. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПРЕВОЗУ ПУТНИКА У ДРУМСКОМ САОБРАЋАЈУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о превозу путника у друмском саобраћају, где сам тражио брисање наведеног члана. То сам тражио из разлога што једноставно сматрам да је старо решење, које је било у претходном закону, боље.

Наиме, овај члан 1. односи се на дефиницију и остале ствари везане за професионалне возаче. Иако морам да признам да овде у овом закону постоји нека одређена либерализација када су у питању нормативи које треба да испуне лица која се баве превозом путника, ипак, одредба о професионалним возачима не сме да се брише из закона, него мора да постоји. Зашто? Из простог разлога што поред професионалних возача постоји и огроман број возача осталих, сви смо ми возачи, и ако та одредница о професионалним возачима не остане, онда буквално испада да и они који врше превоз путника и они који возе свој лични аутомобил имају исти правни статус.

Али овде постоје још већи проблеми везано за овај закон. Ми се, нажалост, данас суочавамо са чињеницом да сваким даном Србија остаје без великог броја возача. Пре свега због економских услова, велики број возача одлази у иностранство, тако да поједине транспортне фирме или велики број тих транспортних фирми већ има несташницу возача. На њихова места долазе још увек млади, или неискусни, или људи који формално правно задовољавају услове за овај посао али су радили у животу нешто друго и онда, стицајем околности или једноставно из нужде, прелазе да раде овај посао, а знамо да је овај превоз путника у друмском саобраћају и те како одговорна делатност. Ту поверавате живе људе у руке некога ко се можда није бавио тиме дуги низ година и држава, односно надлежно министарство треба да поведу рачуна о овом проблему, који је све више присутан.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Јовановић, изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Да се надовежем на ово што је колега Никола Савић почео да отвара као један проблем.

Заиста смо вас упозоравали да ће до овога да дође. Као што смо вам пре десетак дана, а нарочито је колега Александар Шешел то потенцирао, изнели аргумент да се више укине свака забрана запошљавања у здравству да нам не би остале све здравствене установе и без техничара и без лекара, ово је сад стварно велики проблем за Србију – недостатак лиценцираних возача и за путнички саобраћај и за теретни, свакако.

Како то може да се реши? Када сте дошли ви као Влада Србије и министар Шарчевић у Скупштину са Предлогом закона о дуалном образовању, ми смо вам рекли да то није добар пут, да Србија већ традиционално има одличне школе које су специјализоване за одређена занимања, па тако и саобраћајне школе у свим већим градовима у Србији. Зар вама није било логичније да кроз анкету тих ученика већ у другом-трећем разреду те струковне школе за саобраћај видите ко је од њих тај који се и по том занимању опредељује да буде будући професионални возач?

Да ли ви знате, господине Ђорђевићу, да је, да би се добила таква дозвола, потребно најмање 2.000 евра? Сада многи ти млади људи и, на крају крајева, људи који су и радили у неким предузећима, који су имали категорију возачке дозволе за путничко возило, себе сматрају довољно способним да се баве и превозом путника, а остали су без посла у неком предузећу, негде су технолошки вишак, немају новца да плате да би добили ту дозволу.

Дакле, те школе и та предузећа, уз помоћ државе, која треба да сагледа колико је тог кадра за будућност потребно, морају да се укључе и да кроз субвенције за добијање такве дозволе омогуће људима да стекну то занимање како не бисмо заиста дошли у ситуацију, као што је то случај у многим земљама, да увозимо професионалне возаче.

Погледајте само колики је то проблем не само у Немачкој, чак и у Словачкој. Све већи број наших сународника и тамо одлази да се бави овим послом. На крају крајева, и друге земље у нашем окружењу кубуре са тим кадром.

Не можете тако да радите и да пуштате нешто да се стихијски дешава. Свако ће да гледа да иде негде да заради колико му треба да омогући пристојан живот својој породици, али са друге стране, нечињењем да се то спречи на адекватан начин када има могућности, само да имате воље да то урадите на прави начин, нећемо доћи у тај проблем. Брзо прође и пет и десет година, а немојте да се онда хватамо за главу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.
Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: У овом члану 26. на који се односи члан 3. предвиђено је, између осталог, да возач не може бити лице коме нису престале правне последице осуде за кривична дела против безбедности јавног саобраћаја. То јесте у реду, наравно, али постоји један проблем у пракси, због чега смо ми заправо и писали овај амандман, да бисмо скренули пажњу, као што иначе и радимо, на оно што је проблем у пракси покушавамо кроз амандмане да вам скренемо пажњу да се то угради у закон, у предлог закона па у закон, и да се ти проблеми не би понављали. Нама је прилично невероватно, министре Ђорђевићу, да неко ко је гледао, неко из министарства Зоране Михајловић, да није обратио пажњу и да овај амандман прихвати.

Дакле, ми смо тражили да возач не може бити лице коме нису престале правне последице осуде за кривична дела против безбедности јавног саобраћаја, што се утврђује на основу одговарајуће потврде издате од стране Министарства унутрашњих послова. Зашто ово пишемо? Зато што се дешава у пракси да човек оде у МУП када му истекне, када прођу те правне последице, истекну му све казне и он иде да тражи потврду да је то заиста фактичко стање и њему тамо кажу да се у МУП-у само издају потврде да ли је неко осуђиван или није осуђиван за кривична дела против безбедности јавног саобраћаја. А човеку, знате, баш треба та потврда да он није осуђиван и да су му престале правне последице осуде да би могао да ради свој посао, јер тамо негде где дође да ради, траже му тај документ. Он не може да га добије и како ће он онда доказати тамо неком свом послодавцу да су њему престале правне последице те његове осуде?

Дакле, ово је један врло практичан проблем, а ми вам предложили да ово прихватите па да то више не буде проблем. Нити се овде мења суштина Предлога закона, на који иначе имамо пуно примедби, као што смо имали и када је доношен, јер су ово измене и допуне, дакле ово је нешто што је само, такорећи, правна редакција, скретање пажње МУП-у да мора, јер знате, сваки орган мора дати сваком човеку, држављанину Републике Србије потврду какву год он тражи ако у својој евиденцији тај орган има те податке. МУП има те податке да је неко имао правне последице у саобраћају, казнене, па да више тих правних последица нема и у чему је проблем да такве потврде не желе да издају? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.
Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Уместо да олакшавамо и поједноставимо функционисање такси служби, Министарство се труди да буде управо обрнуто. Наиме, да би се човек данас бавио таксирањем, односно да би обављао тај посао, испада, по овим допунама закона, да је лакше завршити факултет на приватним факултетима него бити таксиста и добити те силне дозволе.

Ви се, министре, разумете у овај посао и ви знате да одређене проблеме имају и таксисти који... Молим вас, министре, само мало пажње.

Не слуша министар, а ја тражим стручну помоћ.

Гледајте, и овако су проблеми јако велики са којима се сусрећу регистровани такси превозници. Овде имамо увођење тзв. картица таксиста, што је потпуно нормално и прихватљиво је. Имамо тај сертификат, односно како се већ зове та шифра 95, и сасвим је нормално да то поседује сваки таксиста. Зашто је то нормално? Да би се спречило то тзв. дивље таксирање и да ове људе елиминишемо што више са улица и са простора где они раде то не плаћајући порез, обављајући и ризикујући и свој и туђи живот.

Шта је овде суштина? Овде се уводи ново овлашћење комуналним инспекторима, да комунални инспектор, поседујући палицу на којој пише „стоп“ прописаних димензија, може да заустави такси превозника и да га, на неки начин, легитимише, да с њим обавља одређене радње, као што је евентуално неки прекршај итд. Мало је саобраћајне полиције, мало је овлашћења инспекторима, па и комуналној полицији где на такси стајалишту може да контролише сваког ко обавља такав посао, па још и у току саобраћаја комунална полиција треба да га заустави и да га додатно малтретира. У највећем броју случајева то је малтретирање.

Са друге стране дивљају нам, буквално цветају, поготово у Београду, они који нису пријављени, који немају ни један једини сертификат. Па шта је суштина државе? Шта је суштина Владе? Суштина је Владе да поједностави... И, овде су ригорозни услови. Овде је пет година радног искуства. Овде је поседовање аутомобила одређених перформанси. Сви услови овде су ригорозни. Још на то му уводимо дуплу контролу. Осим саобраћајне полиције, регуларне полиције, треба и комунална инспекција, односно полиција да га зауставља са „стоп“ таблицом. Па можете мислити како се они осећају. Они људи једва састављају крај са крајем док плате све обавезе. Уосталом, ви имате потпуно разумевање за те људе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Мирослав Алексић, Ненад Константиновић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, професоре Бојићу.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала, господине Маринковићу.

Даме и господа народни посланици, Закон о превозу путника у друмском саобраћају је ступио на снагу 2015. године а пуна примена овог закона је почела две године касније, значи 2017. године, да би поједине одредбе овог закона стигле на измену већ 2018. године, што довољно говори о неозбиљности предлагача и једном неозбиљном приступу решавања овог проблема.

Данас имамо предлог измена и допуна овог закона и то по хитном поступку. Предлогом закона прописано је да се брише дефиниција лиценце за обављање послова професионалног возача, а брише се и обавеза привредним субјектима да врше оверу путног налога, као и обавеза да возач мора имати лиценцу за обављање послова професионалног возача.

Поједине одредбе овог закона, односно Предлога закона, изазивају недоумице код појединих органа локалне самоуправе, односно управе надлежне за послове саобраћаја у вршењу послова инспекцијског надзора.

Добро је што је уважено мишљење Удружења „Комби превоз путника“, „Лимо сервис“ и бројних синдиката такси возача.

Поставља се питање – када ћемо на улицама градова Србије имати уједначене типове аутомобила, естетски чисте и лепо уређене, као модерне такси службе у великим градовима Европе?

Проблем возача се решава ад хок, што значи од случаја до случаја, од ситуације до ситуације. Ово питање мора једном да буде решено праведно и ефикасно, у корист и друштва и самих возача.

Нема добрих ни трајних решења од стране државе, али ни лобистичких од стране удружења возача. Старе бољке су – услови за такси возила, године старости и вредност возила високе категорије, услови за стицање компетенција за обављање послова професионалних возача.

И на крају, хоће ли се овим предлогом стварно смањити трошкови привредних субјеката у погледу износа трошкова и израде коришћења печата? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 6. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, када је донет закон 2015. године, очекивало се да ће се тада прилично уредити саобраћајно тржиште превоза путника у Републици Србији. Нажалост, то се није десило јер се овај предлог закона о превозу путника предлаже за одређене групе превозника и њихове интересе, јер видимо лобирања колико мењају овај закон. То показује и нова, четврта измена овог закона за кратко време, где се излази у сусрет нелегалним превозницима путника, путничким возилима до осам седишта која превозе велики број путника у унутрашњем и међународном саобраћају док обавезе према држави остају неиспуњене. Имамо и сазнања да поједини сарадници министарке Михајловић врше притисак на инспекцију, која је потпуно самостална да спроводи закон и доноси одлуке, и да их исти спутавају да примењују закон према нелегалним превозницима.

Док закон налаже регистрованим превозницима компликоване процедуре добијања лиценци, таквим неодговорним односом Министарства превозници не могу добити лиценцу са трајањем дужим од две године, где им се загуби документација и где настаје још већи проблем. Још гора ситуација је у превозу терета, где се такође због компликоване процедуре добијања лиценци наши превозници селе у Словенију, региструју предузеће и за два сата добијају све дозволе за рад, које, нажалост, у Србији не могу да добију, као што сам и малопре рекао, за две године. Билатералне дозволе и ЦЕМТ-ови које издаје Министарство у последње две године достигле су невероватно високе цене, али на црном тржишту. То нам говори да је крајње време да министар са својим сарадницима поднесе оставку и спаси делатност саобраћаја у Републици Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Деспотовићу.

На члан 8. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Увођење реда у све сфере живота, а посебно у области превоза у друмском саобраћају, има и те како смисла, али ту треба имати меру, па смо у вези с тим ми поднели амандман на члан 8, који се односи на члан 160. Закона о превозу у друмском саобраћају који ви предлагете да се мења. Тај члан 160. говори ко све има право контроле, па су то сад, осим полиције, и органи у локалној самоуправи и органи у аутономним покрајинама, и саобраћајна полиција, и комунална полиција и још неке друге инспекцијске службе.

Овде је мени посебно интересантно у ставу 2. овога члана, где се каже да комунална полиција има право да зауставља путничка возила, не она возила која врше јавни превоз него путничка возила, уколико они

процене да понашање возача у путничком возилу није адекватно или би могло да упућује на неке нерегуларности. Како и на који начин сад комунални полицајац процењује шта ту није у складу са, његовим мишљењем ваљда? Мало нам је то нелогично и мислим да то може да представља велике злоупотребе у стварности, у животу.

Конкретан амандман се односи на то да на таблици коју поседује комунална полиција не мора да стоји „стоп, комунална полиција“, већ је довољно „стоп“, пошто је овај члан тачно регулисао како треба да изгледа та палица, њене димензије, лична осветљеност. Довољно је да постоји „стоп“ и онда ће возач на кога се то односи разумети поруку службеног лица, а на основу, ако треба, његовог легитимисања, на основу униформе коју поседује, препознаће да се ради о службеном лицу, где он мора да сарађује, односно мора да се понаша онако како се у датом моменту од њега и очекује.

Чини ми се да овде постоји доста могућности за злоупотребу од стране службених лица. Уосталом, као што их има и данас. Потребно је мало више савести. Потребно је пуно више одговорности приликом управљања моторним возилима, али потребно је и од стране службених лица да строго поштују законске прописе како не би дошло до њихове злоупотребе. Траума нам је доста и од стране јавних или приватних извршитеља. Зар сад треба да имамо трауме, односно грађани Србије, и од службених лица који на основу неких важећих прописа имају одређена права и овлашћења? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Посланичка група СРС је поднела амандман на члан 9. Предлога закона о изменама и допунама Закона о превозу путника у друмском саобраћају. Ми смо овим амандманом предложили да се члан 9. Предлога закона брише.

Наше је мишљење да је старо решење боље и свеобухватније. Наиме, чланом 9. предлагач жели да измени члан 161. постојећег закона о превозу путника у друмском саобраћају. Измена која се предлаже је козметичка, ничему не доприноси и лошије је решење у односу на постојеће решење. Ми смо покушали амандманом да предлагачу на то скренемо пажњу.

Ово није први пут да се врше измене овог закона. Предлагач је навео да се измене врше због неопходности хитног усаглашавања са одредбама закона и подзаконским прописима којима се уређује безбедност

саобраћаја на путевима у делу који одређује квалификације професионалних возача, као и због неопходности прецизирања појединих одредби закона ради обезбеђивања јединствене примене прописа од стране органа управљања свих јединица локалне самоуправе.

Наведено је још да ће ове измене довести до стварања повољнијих услова за обављање наведених делатности без наметања било каквих нових трошкова и обавеза привредним субјектима.

Уколико предлагач заиста тежи ка овоме што је навео у образложењу, требало би још једном добро да размотри амандмане Српске радикалне странке и прихвати их. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 10. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Овај амандман односи се на члан којим се у извесном смислу регулише нешто везано за такси превоз, за путничка возила којима се обавља такси превоз. Рећи ћу неколико ствари које су актуелне у Београду и у целој Србији.

У Београду делује неколико, више такси удружења и они су, углавном, да кажем, усклађени са законом. У међувремену су се појавили и „Јандекс“ таксисти у Београду, онда су ови регуларни дотада таксисти из удружења протестовали, бунили се итд., јер нису желели конкуренцију, па је онда „Јандекс“ у међувремену потпуно легализован. Док то није било, ви позовете, имате апликацију, тражите да вам дође „Јандекс“ возило, а то су углавном била возила из неких удружења и они људи морају да скидају ону такси таблу, а ви као корисник те услуге као да се возите са неким комшијом, а не са таксистима, зато што то није било уређено.

Дакле, „Јандекс“ је у међувремену свој статус уредио. Сада имамо ову групу „Карго“, удружење које сад поново има проблема на улици. Та возила немају никакве ознаке. Они такође имају апликацију, имају људе у радном односу, запослене и опет постоји проблем комуналне инспекције, као што је то било и код „Јандекса“ и код неких такси удружења на начин како у такси удружењима „лове дивље таксисте“, пензионере који таксирају, па онда сад ове „Карго“ возаче.

Замислите ви која је то дрскост да комунални инспектор инсталира апликацију, позове „Карго“ превозника, он дође по њега, одвезе га на неко одредиште и, кад дође тамо, чека га паук, носи му, одузима му аутомобил. Људи, ви све што не можете да решите као правна држава, ви решавате силом. Ви отимате. Извршитељи, комунални инспектори. Па како сме неко одузети возило човеку који је у „Карго“ удружењу?

Дакле, то што држава није способна, у овом случају тврдимо, ево, цео дан, Зорана Михајловић жели хаос у држави. Између осталог, зато користи тренутно ову борбу са „Карго“ удружењем. Ана Брнабић, председник Владе, каже да то удружење може нормално да ради. Зорана каже да не може и онда Зорана шаље инспекторе, који, замислите, људима узимају возила. Дакле, то раде регуларним таксистима, таксистима регуларних удружења који су у пензији па раде, а знате да пензионисан човек може да ради, то је законом дозвољено. Она покушава, прво, да уништи конкуренцију, друго, да управо на такав начин ствара незадовољство људи, јер је онда незадовољан... Ако се ви возите „Карго“ удружењем и ако тамо неки комунални инспектор заустави то возило, па одузима возило, ви сте ту као неко ко је кренуо на посао или негде, не знате у ком сте се чуду нашли.

Дакле, не сме се одузимати имовина, не може без кривичног поступка. Ако се у кривичном поступку докаже да је имовина стечена кривичним делом, онда може да се одузме, а ако је неко нешто прекршио, не можете му узети аутомобил. Проблем је и – ево, завршавам – проблем је у томе што неко нема петљу, нема вољу, нема жељу, а има жељу, вољу и петљу да помогне шетачима, о Зорани Михајловић говорим, дакле да ствара хаос у држави, неће да реши овај проблем. Је л' не може „Карго“? Онда не може и тачка. Је л' може „Карго“ под одређеним условима? Онда може. Тражите да испуне услове.

Дакле, одузимање возила од стране комуналне инспекције и од полиције, то је просто немогуће. Немогуће је неке узети имовину без вођења кривичног поступка и утврђивања чињенице да је имовина стечена кривичним делом. Другог начина нема. Или, и ако нађе експлозив у аутомобилу, не може му одузети аутомобил трајно. Може само да се ослободи експлозива, па да опет води поступак, а да се одузима имовина не може. А то се ради, и то, замислите, комунални инспектор на улици одузме човеку аутомобил. Па то је заиста страшно и невероватно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите, колега Савићу.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 13. Иначе, овај члан 13. односи се на предвиђене

новчане казне. Ја сам својим амандманом тражио да се ове казне умање из простог разлога што циљ овог и било ког закона није само да се кажњава, него је циљ сваког закона да он испуни своју предвиђену улогу.

У мом претходном амандману сам говорио о томе да се држава Србија суочава са проблемом недостатка возача и управо из тог разлога мора се имати у виду све ово о чему сам говорио и у претходном амандману и о чему овде говорим.

Наиме, имамо ситуацију одлива кадрова, одлива возача у иностранство. И, то није само у области саобраћаја него и у свим другим областима, као што је здравство. Поготово је драстичан пример у здравству. Али ако неке ствари, рецимо, у здравству можда могу да се, ајде да кажем, мало надокнаде, натегну, тако што ће, рецимо, један доктор уместо 30 или 40 пацијената, колико му је данас норма, мало се више намучити, па тај број повећати за 10%, 20% или 30%, један возач, поготово возач путника у друмском саобраћају, то свакако не сме, јер строго је законом предвиђено колико у току 24 часа возач може возити, колико треба да одмара итд.

Е сад, имамо ситуације да кандидат положи за одређену категорију, испуњава онај старосни услов и директно, буквално, са полигона седа у аутобус на релацији Ниш–Суботица или Скопље–Загреб итд. и где вози путнике јер, једноставно, других могућности нема. Дакле, морају се имати у виду ове ствари и изаћи у сусрет и превозницима и возачима да не бисмо дошли у позицију да нема ко да нас вози.

Ево, рецимо, у Хитној помоћи имамо такође проблем где, поред тога што је дошло до ограничења забране запошљавања, имамо људе који возе пацијенте, а возачи Хитне помоћи су уједно не само возачи, него су они део санитарне екипе, део медицинске екипе. Значи, они су тамо, имају улогу болничара, помажу у преносу, шта ја знам, збрињавању болесних и повређених и сада човек дође први пут на посао, а мора да се сусретне са тим стварима, тако да се мора имати у виду ово.

Наравно, ствари покушавају да се реше преквалификацијом или доквалификацијом возача, што није спорно, тога је увек било, али тај један континуитет у овој делатности мора да постоји и мора да се води рачуна о свему овоме. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савићу.

На члан 14. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Верујем да нешто нисте сви заборавили, и ви, господине Маринковићу, и ви, народни посланици, да је 2017. године на предлог Министарства за државну управу и локалну

самоуправу издвојено из буџета Републике Србије 2,5 милиона динара да би се побољшао имиџ комуналне полиције и да би се остварила боља комуникација комуналних полицајаца са грађанима. Ево, сад је 2019. година, а чули сте све ове примере из разних градова Србије о бахатости појединих комуналних полицајаца, много новинара и истраживача је писало, а и, на крају крајева, грађана који су доживели заиста невероватне ствари од појединих који раде у тој служби.

Колико је било лоше да се уопште једна таква служба установи говорили смо када је изгласан тај закон 2010. године, је л' тако беше?, и када смо рекли да ће они да имају свој паралелни систем који ће и те како да ремети, да уноси забуну међу грађане, а на крају крајева негде и панику и страх.

Шта је било образложење – ви тада нисте били у Скупштини, господине Маринковићу, али могли сте да пратите као грађанин или учесник у друштвеном животу ове земље – разлог да се оснује комунална полиција? Да се смањи ниво буке, да се регулише све оно што смета у једном насељу, да воде рачуна о томе да се поштују прописи јединица локалне самоуправе.

Ви данас имате ситуацију да по парковима широм земље иду звери од паса, а комунални полицајци ништа не раде да спроведу одлуке. Чули сте недавно за случај једне, нажалост, девојчице, па пре тога једног, такође, малог дечака. Они шеткају ето тако, гледају, бар је тако у Крагујевцу, да ли је процветало цвеће у парку, јер нема нигде ни оног Радомира Николића, градоначелника, нестало је, нема га.

Све је пропало и сад само треба комунални полицајац да иде са оном палицом и да лупа таксисти по шофершајбни или неком другом ко има дозволу за превоз путника у друмском саобраћају. Још оно што је најгоре од свега јесте да су они, не знам да ли је то сада замењено, до пре две године имали металне палице, па поред ових 2,5 милиона динара да се побољша њихов имиџ расписан је и тендер за набавку гумених палица. Да ли је ово нормално?

Живимо у друштву у коме комунални полицајци паркирају на зеленој површини. Мало пре ми је један колега српски радикал, Бојан Младеновић, послао и неке фотографије. На једном паркинг-месту је стајала једна бицикла, онда наишао комунални полицајац па он треба да се паркира. Што би наш народ рекао, онако заврљачи ону бициклу, оно отишло на крошњу оближњег дрвета. То је заиста невероватно и страшно.

Ево, колегиница Грозда, је л' тако?, покушала је пре пар година да спаси једну мачку у насељу у којем она живи. Кад су дошли комунални полицајци, требало је... Она је можда жена у Удружењу за заштиту животиња... Је л' тако, колегинице? Како год, можда, извините ако то нисте

ви, коинцидира се са истим именом и презименом, али ко год да је од нас то урадио... Знате, и тим беспомоћним створењима треба помоћи. Не, ми имамо комуналне полицајце који ће још додатно да их газе.

Заиста мора да се дође у Скупштину са предлогом да се ова област уреди, и не можемо да правимо, бар о томе је говорио колега Мирчић, у безбедности саобраћаја неки паралелни систем. Ако ми имамо полицајце, саобраћајну полицију, која ради у тешким условима и по највећој врућини, када су колапс у саобраћају и разне друге ситуације, не може да дође комунални полицајац да се онда њему меша у посао и да он зауставља и да он усмерава таксисте.

Онда објасните, ви сте сви из различитих градова, ако су издате толике дозволе за рад такси удружења, ево, конкретно у Крагујевцу, нека изађе паметни Радомир Николић и нека онда каже где ће да паркирају ти таксисти којима је од те исте скупштине града дата дозвола и од њих се уредно наплаћује у сваком удружењу по 100 евра за ону налепницу, односно за њихову такси станицу.

Једноставно, не можете да тражите стално од народа а да заузврат не дате ништа. Још ће да иду и да туку људе по улици оним палицама и да им пишу којекакве казне које нико више не може да плати.

Скоро сам ишла да региструјем своје возило. Је л' ми верујете колико смо ми, на крају крајева, колико је тај народ сиромашан? Дошли су људи, један човек само што није почео да плаче. Стајао је на шалтеру, био испред мене, кад је предао ону сву документацију у МУП-у Крагујевац, ова госпођа му је рекла – не можете, имате казну, утужени сте. Он нити има појма, а стигла му је управо од комуналаца та казна. Сада иде ко зна колико... Утужио га је, на крају, тај што прича колега Перић, што деру кожу народу, приватни извршитељ, и он човек не зна за то или му није стигло на ту адресу решење или тек треба да стигне, а он у том тренутку да региструје нека кола која је једва купио, дође на шалтер и – не може, платите па онда дођите.

Стално – тражи, тражи, тражи. А људи не би имали толике казне да су управо ови из комуналне полиције нормалнији. Тако да сте цабе дали два и по милиона динара 2017. године у буџету Републике Србије, јер њихов имиџ није поправљен.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

Поштовани министри, даме и господо народни посланици, надовезао бих се на ове дискусије и на претходни амандман, који је образлагала колегиница Вјерица Радета и, наравно, сугестија да и ја

мислим да заједнички ту можемо да радимо и сложио бих се потпуно са тиме да првенствено утврдимо једну државну политику која иде у смеру ка тржишној економији, и то тржишној економији која ће функционисати у пуном капацитету. Нема бољег регулатора свих могућих односа, привредних, људских, све оно што дефинише друштвене односе, нема бољег регулатора од самог тржишта.

Мислим да ми треба сигурно и динамично да идемо ка томе да што више укидамо препреке, да укидамо дозволе. Ово о чему је колегиница Радета причала је јако, јако значајна ствар – да отворимо тржиште, да пустимо свима који испуњавају минимум било којих услова и предуслова да могу да раде и да на тај начин створимо и друштвени и пословни амбијент у којем ће се људи такмичити по својим способностима, по својим квалитетима, квалификацијама. Неко из Посланичке групе СНС исто тако је причао о томе да потпуно отворимо нашу земљу и наше тржиште за једну конкуренцију, јер управо та рука тржишта најбоље могуће дефинише привредне односе.

Ја слободно могу да кажем да сам против било каквих забрана, против било каквих дозвола. Ако треба у овом граду и у овој земљи да буде 50.000 возача, нека буде 50.000. Ако хоће да се пријави да ради 100.000 људи тај посао, нека им држава то обезбеди. Нека покушају да раде. Нека покушају да зараде на истом том тржишту и против сам било каквог октроисања и било каквих врста забрана, поготово у бизнису, поготово у пословном сектору.

Тако да у сваком случају морамо размислити, видим да има воље и са једне и са друге стране, о томе да скидамо препреке за бизнис, да скидамо препреке за пословни амбијент, да укидамо парафискалне и било које друге намете и обезбедимо најбоље могуће услове за рад и за пословање у држави Србији.

У протеклих седам година пуно смо урадили. Пуно парафискалних намета је скинуто. Привреда је потпуно растерећена. Извели смо, дефинитивно, врло тешке економске реформе и то нам признају сви, од домаћих друштвених чинилаца до међународних организација и институција. Створили смо, наравно на челу са председником Вучићем, један стварно сјајан амбијент за пословање. Имамо лидерску позицију у овом региону. Можемо још боље. Можемо да стигнемо и до 5% раста у наредном периоду, који ће нам наравно омогућити да се још више развијамо, омогућиће још више радних места, али у том смислу морамо и треба заједнички да радимо, да оставимо максимално тржишту да се само развија, а да држава има само тај искључиво корективни фактор и да се бави оним питањима која су од значаја за оне друштвене групе које не могу саме да се снађу и да опстану на тржишту.

Значи, држава треба да се бави социјалном политиком, да обезбеди максимум социјалне правде, а бизнис да оставимо људима који хоће да раде, који хоће да покрећу своје приватне иницијативе. Ако неко хоће да вози, нека вози. Ако хоће неко да ради било који посао, треба му дати могућност да у једном дану покрене тај посао, да се опроба на тржишту и да видимо да ли може да победи оне који су му конкуренција. Нема лековитије ствари на овом свету, нема боље и лековитије ствари у политичким, друштвеним и економским односима од конкуренције.

Конкуренција је мајка развоја и ја видим да овде имамо врло, врло могућности да конкуренцију развијамо и да законски оквир прилагођавамо, наравно, развоју конкуренције и развоју пословног амбијента. Хвала, уважени председавајући.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном.

Пар напомена само у сврху жеље да опет допринесемо квалитету данашње дискусије.

Дакле, када је реч о увођењу конкуренције и увођењу модерних технологија, то је, наравно, заједнички интерес и заједнички циљ. Међутим, треба да будемо потпуно прецизни око тога на шта се односе предложене измене и шта је проблем који се решава. Није дакле овде интенција предлагача да спречи модернизацију било каквог решења, па ни решења које се односи на пружање ове врсте услуга које се односе на превоз људи. Овде је, дакле, јасан разлог и јасан мотив – да се спречи једноумље и инсистирање на томе да се ради супротно закону. Ја сам сигуран, сви ће се о овој сали сложити, да то не смемо да дозволимо.

Ево, управо овај предлог односи се на ситуацију која се тиче, било је о томе речи данас, једног превозника под називом „Карго“. Зашто кажем да ово није начин да се спречи употреба модерних решења и употреба савремених технологија? Код нас је апсолутно могуће користити ту врсту технологије како би се пружила ова врста услуге. Доказ да је то могуће, па ето, сведочи, рецимо, и појава такси оператера на нашем тржишту, који је управо заснован на овој врсти концепта. Реч је о оператеру „Јандекс“. Он користи исту врсту услуге као и „Карго“, с тим што је његов рад, за разлику од овог удружења, данас је то удружење „Карго“, усклађен са законом. То је основна разлика о којој ми причамо овде и основни мотив за ову врсту измена и допуна закона. Дакле, закон који регулише услуге превоза које се користе, услуге возача са важећим такси одобрењем.

Оно што ни постојећи закон, а ни ове измене о којима ми данас расправљамо и које ћемо, верујем, ускоро и усвојити, не дозвољава, то је да се појаве предузећа или предузетници, појединци, који немају

одговарајуће одобрење и који одбијају да се ускладе са оним што дефинише закон. Ја мислим да то не може ни у једној области. Не би смело да буде дозвољено ни у овој. И то, још једном, нема никакве везе са конкуренцијом. То има везе са постојањем формалних правила и онога што смо помињали данас, неке владавине права, је ли тако?

Оно што је важно да знају људи који ово слушају, „Карго“ може под постојећим условима да функционише без икаквих проблема. Потребно је само да те услове прихвати и да се закона држи. Треба да знају да се само то удружење изјаснило да не жели да поштује закон, већ желе да раде по неким правилима која дефинишу сами. Сада, да ли то било где на свету може, нека свако од нас размисли сам, али да се користе правне празнине, то није добра пракса, да се на тај начин изиграва закон, то није нешто што ће прихватити било који уређени систем на било ком делу кугле земаљске.

Причали смо и о томе шта је стандард у Европи и шта је пракса других држава и да ли то код њих може а код нас не може. Да знате, ово на чему ми инсистирамо, да се закон поштује и да правила морају да буду јасна и примењена на све, без икаквог изузетка, то је правило којим су се руководили и у Европи. И ево шта се тамо догодило. Европски суд правде у спору таксиста Барселоне против „Убера“, где је идентична врста проблема као ова коју ми решавамо са овим удружењем „Карго“, донео је пресуду којом је констатовао да „Убер“, користећи мобилну апликацију за повезивање корисника са непрофесионалним возачима који пружају услугу превоза, не пружа услугу информационе технологије, како су желели да то званично представе, већ услугу која је класична саобраћајна, и дужан је да своје пословање прилагоди националним прописима о транспорту сваке земље у коју се послао.

Србија овим предлогом закона не тражи ништа више од овога. Тражи да се то пословање, које јесте класична услуга, не пружање неких савремених информационих технологија, већ класична услуга превоза, једноставно уподоби и прилагоди нашим националним законима који ту област регулишу. И тумачење суда ЕУ идентично је у овом случају и тумачењу нашег надлежног министарства.

Мислим да је сада довољно јасно свима који су учествовали у овој расправи који проблем отклањамо, а шта је, неспорно, наша мотивација – развијена, свакако модерна, без икакве сумње, али уређена држава. Држава у којој се поштују закони и води рачуна о владавини права. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Од времена посланичке групе.

Ево, значи није спорно да се сви у овој сали залажемо за стварање конкуренције, али стварање конкуренције на равноправним основама, што

и јесте проблем са појавом неких апликација где се одређени тржишни услови мењају и где, једноставно, ако то прихватимо, неко буде у повлашћеном положају.

Прво да рашчистимо да је такси превоз вид јавног превоза и као вид јавног превоза подлеже посебним законским одредбама. Прво, да би неко обављао такси превоз, мора да пријави делатност и да на основу пријаве делатности остварује своја права и за пензионо осигурање и за здравствено осигурање, дакле, да уплаћује одређене доприносе држави. Кроз пријаву делатности има и обавезу плаћања одређеног пореза на доходак или добит лица која обављају одређену делатност. Даље, пошто обавља јавни превоз, његово возило подлеже посебном режиму утврђивања исправности возила за учествовање у јавном саобраћају и јавном превозу, што повлачи, колико је мени познато, два пута годишње обавезан технички преглед и да сваког дана такси превозник мора да попуни одређену листу којом гарантује исправност свог возила пре него што се укључи у јавни саобраћај.

Е сад, ови назовитаксисти у покушају, који су покушавали, покушавају и даље одређеним притисцима, блокадама путева да остваре профит, наводно тако што они упошљавају већи број грађана и да је њихова услуга јефтинија, тиме долазимо до кршења оног начела, а то је начело равноправности на тржишту. С једне стране, таксисти који су дужни држави да уплаћују све порезе, доприносе и порез на доходак и да плаћају посебне таксе за обављање делатности, Граду Београду у овом случају, у неповољнијем су положају него они други који пружају такав вид превоза.

Е сад, теорије и дискусије да ли има право да му се одузме возило или не, у ком случају се одузима возило или не, наравно да возило не може да се одузме ако се само утврдило да је тим возилом вршен нелегалан превоз у јавном саобраћају. Али ако је у тренутку контроле утврђено да се обавља јавни превоз супротно законским одредбама, и те како може. Не одузима се возило трајно него привремено, а из разлога да би се спречило кршење закона. Ништа друго није у питању већ да би се спречило кршење закона. Неко ће да каже – то је прекршајно. Ја ћу да цитирам једног професора, доктора правних наука, који каже: „Па и прекршајно дело је кривично дело, само, зато што је блажи облик друштвене опасности, другачије се третира у судском и другом поступку“. Значи, возило се привремено одузима да би се спречило вршење кривичног дела. То раде лица која на основу закона имају јавна овлашћења. Комунални инспектори су лица која утврђују, на основу Закона о инспекцијским службама, да ли неко лице крши закон или не. О томе обавештава надлежни суд ради покретања поступка. Други део приче је да ли се одузима возило или не. Значи, да раздвојимо те неке ствари. И немојте те популистичке приче.

Значи, ко учествује на тржишту, мора да има пријављену делатност, мора да буде на посебном режиму техничког прегледа његово возило, да гарантује својим потписом и изјавом да је возило технички исправно да би учествовало у јавном превозу, да на све то плаћа порезе и доприносе да би се изједначио са онима који то већ раде. Они који то не раде, немају шта да траже на улици. Значи, возило ће им бити враћено, али неће више моћи да обављају ту делатност док је возило код њих. Захваљујем лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 13. тачку дневног реда – **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ПОСТУПКУ УПИСА У КАТАСТАР НЕПОКРЕТНОСТИ И ВОДОВА** (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици: Вјерица Радета, Милорад Мирчић, Наташа Сп. Јовановић, Срето Перић, Немања Шаровић и др Александар Мартиновић.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Закон о поступку уписа у катастар непокретности и водова донет је 2018. године, међан 2018. године. Је л' то било далеке или је то било прошле године? И 2019. године поново се мења закон.

Каже Зорана Михајловић, а то је негде и у медијима изјавила, ево у образложењу, у изради текста овог закона – извршена је анализа проблема у пракси па, због дуготрајног поступка решавања имовинскоправних односа приликом планирања итд. Дакле, да ли је могуће, људи моји, да неко предложи Народној скупштини и Народна скупштина и, поред свих наших примедби које смо имали на овај предлог закона, закон усвоји и да неко за мање од годину дана два пута мења тај закон и онда каже – у пракси се испоставило. А како се закон предлаже? На основу чега неко дође овде у Народну скупштину? Зар не каже – доносимо закон, регулишемо ту и ту област и када овај закон усвојите, када ступи на снагу, биће то овако, биће

то онако? Не, Зорана Михајловић експериментише са предлозима закона, и ми то причамо неколико година. Зорана Михајловић експериментише са државом. Зорана Михајловић подмеће клипове сопственој влади, Влади у којој седи.

Зашто је катастар неколико месеци у штрајку? Како је могуће да онако способна жена каква је Зорана Михајловић није у стању да реши проблем људи у катастру? Како је то могуће? Ви решисте ону групу људи која је штрајковала због швајцараца. Неуставан закон ћете донети да решите тренутни проблем. Намештени проблем штрајка у „Пошти“. Госпођа Мира, директор, отишла, разговарала са људима, нашли решење и проблем ће бити решен. Сви могу да реше проблем са неким групама које штрајкују, сви оду вољни да разговарају са штрајкачима, са њиховим представницима, са синдикатима, да нађу неко решење, једино Зорана Михајловић неће. Њу не занима што катастар штрајкује. Шта њу брига што катастар штрајкује?

Она још каже, изађе на телевизију и каже – није тачно, само штрајкује не знам колики проценат, остали раде. Људи јадни потрче, кажу – ено рекла министарка. Дођу, а шалтери затворени.

Знате ли ви шта значи то што неколико месеци не ради катастар, чак и само делимично да је у штрајку? То значи да људи не могу да добијају грађевинске дозволе, не могу документацију за легализацију, не могу да врше купопродају непокретности, нема градње. То је просто заустављање развоја у том делу развија државе Србије.

Сад нека неко каже да ми нешто имамо против Зоране Михајловић, а ми ово наглашавамо – не, него ми видимо шта та жена ради. Ми видимо да она као агент Скотов у Влади буши изнутра све оно што неко други можда хоће да уради и ради то систематски, временом. Ми упозоравали, упозоравали, па она украде на „Бехтелу“ 300 милиона евра. Па ви опет ћутите, а ми кажемо – неће се ништа десити по оном закону о легализацији јер је направила такве услове које нико не може испунити. Ви ћутите, гласате. Сада имате катастар који не ради, она прстом не мрда. Иде пред Нову годину, када је са розе шлемом отишла, каже, иде у Предејане или где је отишла и неће се вратити док се коридор не заврши. Врати се она, прође време, коридор се не завршава. Прави спрдњу са државом. Прави спрдњу са Владом. Прави спрдњу са народом.

Дакле, опструише државу Србију Зорана Михајловић. Ви јој дозвољавате уместо да јој вратите овај закон и онај малопре и да кажете – дај тамо службама да напишу људски закон, па нека овде дође неко други. Ево, министар који је сада ту нека у име Владе говори о томе закону, немамо ми ништа против, али неко мора да предложи нешто што је вредно пажње. Ово што Зорана ради, није вредно пажње. Зато све бришемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има народни посланик Верољуб Арсић.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо, јако је занимљива та прича о штрајку и како је покушано да читава држава постане талац једне мале групице људи. Знате, још увек не постоје јасно дефинисани услови шта то штрајкачи траже од руководства Републичког геодетског завода или од Владе Републике Србије. Не смеју да кажу шта траже. Нису у питању плате. Нису у питању услови рада. У питању је то да Србију желе да врате у 19. век.

Много је овде било приче о корупцији. Донет је закон који је умногоме спречио или умањио могућност коруптивних радњи баш у том катастру. Раније је странка морала сама да иде, да чека на шалтерима, да предаје документацију, да је шетају од шалтера до шалтера.

(Вјерица Радета додајује.)

Ја вама, колегинице, нисам добацивао.

Када испуните све услове и предате захтев, онда ваш предмет стоји месецима да се не обрађује, уз услов да, ето, референт хоће да помогне, није до њега, али они који обрађују предмет треба мало да се помогну са једно 200-300 еврића. Тако се спроводио поступак у првом степену у катастру, тамо где се сад штрајкује.

Штрајкују зато што више нема 200-300 еврића, јер првостепени поступак може да покрене и нотар. То њима смета. Њима смета то што су јавна овлашћења, један део њихових јавних овлашћења дат другима. Значи, он само покреће поступак, оцењује. Е, то њима смета. Значи, он само покреће поступак, оцењује испуњеност услова да неко започне поступак књижења на некој непокретности и покреће сам пред Катастром. Као резултат имате само решење које начелник потписује. Нотар одговара за веродостојност исправе, исто као и службено лице у Катастру. И једном и другом су дата јавна овлашћења, с тим да нотар то ради за награду, односно накнаду коју му плаћа странка у поступку, а господин у Катастру ради за плату која се обезбеђује из буџета Републике Србије.

Пошто они сматрају да им је мала плата, или су се много раширили док су узимали по 200-300 еврића, одредбе тог закона треба да буду укинуте или барем да се не примењују да би они могли и даље од сваке странке у поступку да траже по неких стотинак-двеста евра. Људи, неко ће да каже да то и није много. Ма то је само од једне странке, од само једног поступка. На стотине људи пролази тамо. То су десетине и хиљаде евра за недељу дана. То су им ови закони онемогућили. Зато штрајкују.

Да ли им треба изаћи у сусрет? Не, поготово тим неким асоцијацијама, пошто и знам неке од тих штрајкача који предводе и бучу

испред „Поште Србије“, испред Републичког геодетског завода итд., који су као радници никакви радници, ево то вам кажем, никакви, али као синдикати који ће да заустављају грађане да уђу у јавну институцију, ту су јако успешни. Исто су насилни као и Бошко Обрадовић, који туче жене. Ма не може нико грађанина да спречи да уђе у јавну институцију где има право да остварује свој законски интерес. Нема нико права.

То раде по оном истом сценарију као што то ради Бошко Обрадовић, као што то ради Ђилас, као што то ради председник Бастаћ. И они исто. Узели су шаблон, огрезли су у парама досад, па им је то мало, хоће још. Нема више тога. Нека забораве и нека се врате на радна места. Ако им је мала плата, нека дају отказ. Грађани Србије их плаћају да раде. Ако им се не свиђа, радна књижица, на тржиште па се сналазите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Реч има народни посланик Вјерица Радета.

Изволите. Два минута, право на реплику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Оде Арсић са Зораном у опозицију садашњој власти.

Каже – штрајкује мала групица људи. Не интервенишем ја због плеоназма, Арсићу, јер је мала група или је групица, али нема везе, него због чињенице да смо чули нешто што заиста здрав разум не може да прими.

Човек који је део власти обавештава јавност да су људи у Катастру узимали по 200-300 еврића. Нико није кажњен. Нико није ухапшен. Каже – то је трајало годинама. То да прича неко из опозиције, ви би требало да га нападнете, да кажете – што ви вређате, што ви ово, што ви оно. Не, Верољуб Арсић, он има информације, он има податке. Ово нису информације, ово су подаци. Арсић има податке да су запослени у Катастру узимали 200-300 еврића, па су им сада Арсић и Зорана неким законом то забранили и сада они штрајкују. Ако је то тачно, онда је просто невероватно. Тек то је разлог да Зорана више не може бити министар.

Како је могуће да није покренут ниједан поступак, да нико није ухапшен, да нико није у затвору? Ако је ово тачно, па што онда народ да трпи? Онда терајте све из Катастра. Доведите друге људе ако је ово тачно.

Због ваше неспособности, због Зоранине опструкције државе – запамтите, људи – врло брзо ћете видети колико смо били у праву. И немојте да вам буде непријатно, бар ћутите, немојте да је браните. Због њене опструкције државе и Владе у којој седи имамо штрајк Катастра, шта год да је разлог.

Послови које обавља Катастар су за овај народ толико битни, толико животно важни да држава тај проблем мора да реши како год. Ако

држава може да украде човеку ауто, што не може да реши штрајк Катастра?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, колегинице.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Да је такав хаос који је настао у катастру и са решењима по жалбама грађана у другом степену, да је за све то одговорна Зорана Михајловић тврдили смо још пре више од две године, када је први пут колега Петар Јојић поднео посланичко питање. У том тренутку било је 36.000 нерешених спорова у катастру у жалбеном поступку, у другом степену, и ми смо то рекли, односно колега Јојић са говорнице и овде директно у лице Зорани Михајловић. Она нас је игнорисала. Гледа негде, намешта фризуру. Баш је брига.

Верујте да су људи дошли у огромне породичне проблеме. Због тога што нису могли да добију та решења када су изразили жалбу, нити су могли да пренесу станове и друге некретнине на своју децу, нажалост, у поступцима развода супружника, да деца остваре право, родитељи, оставине, алиментације и све то. То је један општи хаос настао. Тек онда када смо ми српски радикали алармирали јавност и када је она видела да је то више стварно неиздрживо, односно да ми знамо шта се тамо ради...

Пазите, колега Маринковићу, то је било 2017. године, а ово је 2019. година, колико је требало да дође, да ескалира све то, а под њеним је министарством читава служба. Извадила је 36.000 предмета из фиоке и они још увек нису решени. Је л' то није довољан разлог? Она је отпутовала напирлитана тамо са Вучићем у Кину. Она не воли ни Русе ни Кинезе, она воли Американце, „Бехтел“, Скота, него је она тамо вероватно још да их и шпијунира, да види шта се тамо ради.

Невероватно је да ви не схватате да ћете једног дана да нам будете на неки начин захвални за све ово што причамо. Погледајте кроз историју новијег парламентаризма. Од 1990. године до данашњег дана, кад год смо неком министру, па о томе смо и књиге објављивали, говорили да је ушао у то, то и то, испоставило се да смо били у праву. Ви немате одговор, а њена бахатост је већ више достигла крајње границе. Онда сада кажете да су тамо људи корумпирани и која је тарифа, колико они узимају.

Знате, ја немам добро мишљење ни о раду катастра у мом родном граду. Они исто не раде посао како треба, у највећем делу. Па шта сада то значи? Да заговарам овде као народни посланик из Крагујевца да се они сви отпусте? Не, него да министар поднесе оставку, а да се промене

начелници, да се да неки правилник тим људима како ефикасно да раде да грађани не трпе огромну штету. Не само грађани, него и привреда.

Кажете – подстичемо то предузетништво, други неки тзв. мали бизнис. Многи људи зависе од тога и од тог катастра да би кренули у неки посао, неко да би продао неку некретнину, неко да би превео са оца на сина то имање да би тај неко конкурисао код Недимовићевог министарства за подстицаје у пољопривреди и све тако иде укруг и све зависи од тога да ли неко сада може тамо некога да позове или не.

Да улазимо у то да су људи корумпирани и да имају одређене тарифе, знате, не бих се усудила, јер то је веома осетљив терен да се на такав начин прича. На крају крајева, ако власт има било какве сумње у тако нешто, постоје инспекцијски надлежни органи, постоје НН пријаве и пријаве именом и презименом. Па шта онда ради и локално тужилаштво? Шта онда ради полиција? Али мене више ништа не чуди, јер су многи гладни криминалци на слободи.

Па људи моји, пре 15 дана они вам упалоше у РТС са оном моторном тестером. Тај је и даље посланик. Овај се шета слободан уместо све то да сте решили како треба, да покажете снагу државе, да онај ко је то урадио, одговара. И на крају, нека узме адвоката, па ако може, нека се брани за та конкретна дела. То су заиста врло озбиљна дела, опасна по државу и друштво која су ти појединци уредили.

Ја идем слободно и нормално и у јавном превозу и шетам по улици. А где су они? Ко њих штити? Још сад, на крају крајева, врхунац свега јесте да оптужујемо неке јавне службенике, а имате овог издајника Раду Трајковић, која тражи, молим вас, заштиту полиције, која је директни саучесник свих тих злодела и, на крају крајева, такве политике коју спроводе шиптарски злочинци на КиМ и њу сад штити полиција и грађани Србије то плаћају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Реч има др Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Добро, разумем жељу да се у широј расправи више различитих тема, које се сматрају интересантним јавности, избаци у први план, мада зна сигурно предлагач амандмана да, и када смо расправљали о овом закону који се тиче просторног планирања, није било речи о легализацији, као што ни сад у овом закону није реч о штрајку Катастра. И један и други се односе на нешто што је, рекао бих, од прворазредног значаја за Републику Србију. Дакле, реч је о начинима да се уведе додатна ефикасност у изградњи објеката линијске инфраструктуре. Дакле, за грађане који слушају, да разумеју то боље, причамо о путевима и пругама и да се уведе

додатна ефикасност тамо где је потребна. Заиста јесте када је реч о пројектима који су од посебног значаја за Републику Србију.

Дакле, усвајамо решења, ја се надам већ колико сутра, која ће омогућити да се та ефикасност постигне кроз увођење могућности да се посао изводи у фазама, да се, када је реч о Закону о планирању и изградњи, дође до дозволе, која је после основ да се обезбеди финансирање. Кад се обезбеди финансирање, део по део, тамо где је правно регулисана ситуација на прописан начин, да могу радови да се изводе, да то не чека све заједно, јер то чекање много кошта. И овде, да се ти послови који су непосредно везани за оно што се ради у Катастру могу буквално, ево колоквијално речено, отчепити, јер то чекање може да буде јако дуго, а то чекање пуно кошта.

Какви пројекти и зашто је то важно, да чују наши грађани. Пројекти везани за план од 2019. до 2021. године, по плану Министарства, инфраструктурни пројекти од значаја за Републику Србију у вредности процењеној на око пет милијарди евра. И сад, слушајте о чему је реч. У путној инфраструктури реч је о изградњи ауто-пута, деоница Прељина–Пожега, о изградњи Моравског коридора, деоница Појате–Прељина, о изградњи ауто-пута Београд–Сарајево, о Фрушкогорском коридору, деоница Нови Сад – Рума, о саобраћајници Рума–Шабац, о ауто-путу Шабац–Лозница, тзв. брзој саобраћајници, о изградњи ауто-пута Ниш–Мердаре, о обилазници око Београда, Крагујевац–Баточина. У железничкој инфраструктури брза пруга Београд–Будимпешта, реконструкција пруге Јајници – Мала Крсна, реконструкција Ниш–Димитровград, реконструкција пруге Ниш–Брестовац.

Кад се зна, а зна се да је овде реч дословце о десетинама километара по траси и хиљадама различитих послова који се тичу катастра непосредно, мислим да је потпуно јасно зашто је потребно да ове послове учинимо ефикаснијим. То је јасан интерес Републике Србије и сви грађани ће, ако то подразумева уређење закона на прави начин, сигурно ће то свако од нас моћи само да подржи.

Да то има везе и са овим људима који су током расправе поменути, конкретно са онима који су марширали са вешалима на улицама Београда, потом упадали са електричним тестерама у РТС, тамо се вандалски понашали, разбијали врата, прозоре, уништавали инвентар, претили новинарима, претили да морају да их пусте у програм иначе ће вероватно оне електричне тестере да употребе, исти ти који данас демолирају градилиште у центру Београда и на Калемегдану, они, сигуран сам, са овом врстом пројеката никада не могу имати ништа.

Дакле они, под један, нису били у стању да изведу тако важне пројекте као што су изградња ауто-путева или брзих пруга. Под два, није

их било брига. Дакле, они о овим стварима никада размишљали нису. О чему су размишљали, јако добро знамо, а о томе сведоче оне стотине милиона промета у Ђиласовим фирмама, о томе сведоче они милиони евра за које ни господ бог не може да објасни одакле Јеремићу на његовом рачуну са егзотичних дестинација.

О чему су размишљали и чему су се надали, све знамо јако добро, све разумемо јако добро и зато су ту где јесу. На питање – то је предлагач амандмана поменуо – да ли треба да их решимо, биће да је њих народ решио трајно. Између осталог, то видимо и по томе што они у ову салу више да привире не смеју. Не смеју том народу у очи да погледају, да му се у директном преносу обрете и објасне шта то за бога раде, да објасне на шта то личи и шта овој земљи желе када буквално фашистичким методама на жене насрћу, када људима прете, када уништавају имовину која припада свим грађанима ове земље. Из Дома Народне скупштине и других институција су се повукли тамо где сами сматрају да им је више место, а то значи, како су најавили, у неки парк и у неку шуму, где планирају да кампују и да сами себе проглашавају за некакве паралелне институције.

Да су они већ у извесном смислу достигли заслужену судбину, доказ вам је оно што се догодило јуче. Јуче су остали ови фашисти из Двери без још једне посланичке групе. Закључили су људи да то све заједно одавно никаквог смисла више нема. И због тога што су крали, ајде сами себе, ту своју странку, за коју не воле да помињу да је странка, али јесте, тако је регистрована, него љотићевци не воле да користе тај термин, али је то њихова интимна ствар, дакле што су поткрадали сами себе, једни друге варали и намештали па су се посвађали, то је мањи део проблема, али што једни друге оптужују и сами себе оптужују да су крали државу, буџет, е, то је јасан доказ да ће остати без посланичке и било које друге групе. Не само у сазиву овом или неком следећем, него ће остати без прилике да било када завреде један једини глас на изборима.

Погледајте њихова истраживања и, ако они сами кажу да се међу тим људима који се окупљају на Ђиласовим протестима 60% гади свих њих као политичара, а од преосталих да 2% подржава Ђиласу таман колико и Радуловић, отприлике су једнако релевантни, то је мало више него Јеремића а мало мање него Двери, а да нико од њих међу својим присталицама нема ни 5%, да међу својим потенцијалним гласачима нема ни цензус, потпуно вам је јасно – они су тамо где и треба да буду, зато што су то сами заслужили. Неће народ у Србији, па ни ти за које Ђилас, Јеремић и Обрадовић сматрају да могу да их преваре, неће ни они кабадахије, силеције, хулигане и лопуже. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Верољуб Матић.

ВЕРОЉУБ МАТИЋ: Захваљујем.

Рекао бих нешто кратко да не остане овде нешто неразјашњено. Колега Арсић када је говорио, говорио је о малом броју, да не буде да генерализујемо да су сви који раде у Републичком геодетском заводу и у катастру корумпирани итд. Пошто ја долазим из те базе, пошто сам те струке и цео живот сам радио тамо, врло добро знам како се ради, шта се ради, који је квалитет посла и ефекат свега тога.

Тачно је ово што се рекло. Ниједна озбиљна држава не може добро да функционише ако Републички геодетски завод или та струка не функционише на прави начин. Негде је у различитим земљама различито организовано, али једноставно су катастри, како се то популарно каже, или Републички геодетски завод, мирођија у свакој чорби. Једноставно, тако је успостављен систем и то и није лоше. Али шта се дешава ту? Дуги низ година постоји наслеђе у Републичком геодетском заводу, првенствено на нивоу плата. Тамо су била дозвољена одређена примања, да ли су она била како треба или не, али су се дуго година провлачила. Чињеница је и основно је било да то пређе у легалне токове. Значи, то је било пре десетак година, пре петнаестак година. То тако функционише.

Ако је неко корумпиран у Републичком геодетском заводу, наравно да треба да одговара за то и да уђе у законску процедуру и да сви органи који су надлежни за то спроводе мере у складу са законом. Сви остали нису у том делу и не треба генерализовати.

Друго, ради се о јако специфичним областима, где једноставно морају постојати одређена специфична знања. Ако је то тако и ако у тој посебној организацији постоји 80% техничке струке, значи да тај посао захтева, кажем, та специфична знања. Ако су специфична знања у тој области таква, мислим да морамо размислити да ли та одређена знања и ту врсту посла треба можда и наградити на један посебан начин.

Зато предлажем да Влада и Министарство и руководство Завода имају одређен заједнички став да то предложи и мислим да решењем тог питања не бисмо имали проблем питања ни грађана, ни државе што се тиче Републичког геодетског завода. Тако да, једноставно, због једне истине и људи који тамо раде, треба рећи да је то овако. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Матићу.

Поштовани народни посланици, у складу са чланом 87. Пословника Народне скупштине, сада одређујем паузу у трајању од једног часа.

Са радом настављамо у 15.00 часова. Хвала.

(После паузе – 15.05)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом, 13. тачка дневног реда.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за просторно планирање, саобраћај, инфраструктуру и телекомуникације прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине председавајући, један колега из скупштинске већине је малопре покушао да објасни како је овај закон о изменама и допунама Закона о упису у катастар непокретности и водова насушна потреба. Чак је навео одређен број инфраструктурних пројеката који су реализовани или је реализација у току.

Али ми радикали не наседамо на те приче. То уопште није спорно. Не мора човек да познаје министра за грађевинарство, саобраћај и инфраструктуру, довољно је да погледа предлоге закона који долазе у скупштинску процедуру и да види динамику предлагања измена и допуна тог закона и да закључи да министар који води ово министарство не гледа дуже од метар унапред.

Претпостављам да госпођа Александра Дамјановић има један проблем, мало је сада незгодно што помињем то име, она нема могућност да одговара, она има континуитет у овом министарству, од Велимира Илића, Оливера Дулића, сада госпође Михајловић, и вероватно је и вама више мука од ових наглих промена напречац које не дају никакав резултат.

Нико не спори било који пројекат. Погледајте, „Братољуб“ је премостио Дрину; са тунелом Београд је ближи 50 км. Ви се питате зашто ја данас већ други пут помињем ово. И не завидим него ми је чак драго када чујем да се у појединим деловима Србије отварају нове фабрике, граде инфраструктурни објекти, а ово је место где је седам година СНС на власти и ни један једини објекат, не рачунајући овај мост, није урађен. Ниједна фабрика није још ни на видику да се отвори. Овај мост, који је у грађевинском смислу потпуно завршен, много би значео не само грађанима Љубовије него комплетном том делу, и две државе би повезао, то је Република Српска, Србија, Босна и Херцеговина, и онда би са изградњом тунела пут до Београда био краћи до 50 км. Можда би неким инвеститорима у том случају ова дестинација, како се то често каже, била интересантна и занимљива.

Главни кривац због чега – ово је изјавио садашњи председник Републике Србије пре пуне две године у Бањалуци – једини кривац засада

зашто ово није у функцији јесте Зорана Михајловић. А то је оно када она каже – ми ћемо сада да решавамо имовинскоправне односе тако што је довољно, односно ући ћемо у почетак градње, а биће довољно да то решимо до употребне дозволе. Питање је да ли ће то и дотада да се реши. Ово питање ако још није решено, онда нисам сигуран да ће било шта што она обећа бити решено у неким предвиђеним роковима.

Не треба да нас убеђујете како су инфраструктурни објекти и фабрике нашим грађанима потребни. То је заиста чињеница. То је нешто што сваки нормалан човек може само да пожели. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама, колега Перићу.

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 15. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОСТУПКУ РЕГИСТРАЦИЈЕ У АГЕНЦИЈИ ЗА ПРИВРЕДНЕ РЕГИСТРЕ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици Вјерица Радета, Наташа Сп. Јовановић и Ружица Николић.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за привреду, регионални развој, трговину, туризам и енергетику, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Хвала.

Пре ове малопре ничим изазване паузе расправљали смо, ево малопре смо завршили тај део закона о упису у катастар непокретности, односно предлога закона. Замислите, закон се зове Закон о поступку уписа у катастар непокретности и водова, и колега који је говорио пре каже да смо ми погрешно, у оквиру расправе о овом закону, говорили о штрајку у катастру зато што штрајк није тема закона. Онда се човек распричао. Ја сам само део записала, све што нема везе са катастром а што је он помињао, па само сада да вам кажем које би све законе, министре, требало да нам предложите да бисмо пратили тај ток.

Ово је само један делић. Значи, потребан би нам био закон о Моравском коридору, закон о обилазници око Београда, закон о прузи Јајинци – Мала Крсна, закон о марширању са вешалима, закон о Ђиласовим фирмама, закон о камповању у парку, закон о фашистима из Двери итд. Што се нас тиче, потпуно је легитимно говорити и о овоме у оквиру било које тачке дневног реда, али је у најмању руку нефер скретати пажњу да посланици СРС причају мимо дневног реда зато што причају о вама болној теми, о штрајку у катастру, у оквиру закона о измени закона о поступку уписа у катастар непокретности. Дакле, ово сам вам само илустративно ставила до знања како ви размишљате, какви су вам аршини и шта за вас значи реч демократија.

Када је у питању овај закон о изменама и допунама Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, ове измене ништа суштински не значе и то је увек тај проблем што ви, када у старту доносите законе, не размишљате о томе да треба донети свеобухватан закон. Овај закон је донет 2014. године па га сада усклађујете, 2019. године, са законом који је донет 2016. године и то сада по хитном поступку. Хитност значи да, ако се овај закон најбрже могуће не донесе, десило се ко зна какве последице, некакве катастрофалне, драстичне, драматичне итд. Али шта је онда било од 2016. до 2019. године? Зашто се једном не уозбиљите када предлагате ове законе? Ми вам стално скрећемо пажњу да ми ово озбиљно радимо и да водите рачуна да на тај начин и ви радите.

Ми смо такође кроз наше амандмане, као што сте ви усклађивали овај ваш предлог са тим законом из 2016. године, и ми смо нашим амандманима усклађивали само неку терминологију. Онда ви кажете да то не утиче на закон јер је то само нека шминка, отприлике тако, нисте тај израз употребили, а ви овде шминкате закон и онда је то закон о којем треба овде да се расправља.

Дакле, и ви из Владе као и скупштинска већина морате озбиљније да приступите свом послу. Немојте да живите у облацима. Живот је чудо. Промене су честе. Људи све виде, све чују, па чисто водите рачуна.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има др Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном.

Пошто је, чини ми се у два наврата, пао и осврт на оно што сам ја рекао током досадашње расправе везано за претходни закон. Ми смо говорили о линијској инфраструктури. Значи, ми смо прецизно говорили о путевима и о пругама. У вези са тим ја сам рекао да је непосредна корист која се очекује од Предлога закона да се ту уведе додатна ефикасност, да

се ту учини да оно што је од непосредног интереса за Републику Србију, и у том смислу сам рекао да је то важна тема, буде ефикасније, да буде јефтиније и да буде завршено што пре како би било на корист грађанима Републике Србије. Ја сам у том контексту поменуо и ауто-пут, и моравски коридор, фрушкогорски коридор, различите друге саобраћајнице. Заборавио је предлагач амандмана да помене и брзе пруге и санацију различитих других праваца.

Какве то има везе са овим о чему причамо? Па апсолутно свакакве. Значи, није Предлог закона ни о било каквом штрајку, као што ни онај о просторном планирању није био о легализацији. И један и други тичу се великих инфраструктурних пројеката. Пет милијарди евра је процењена вредност свих ових важних пројеката о којима смо говорили и данас.

Пошто је предлагач амандмана коментарисао и учешће државне делегације коју предводи председник Републике Александар Вучић на скупу у Народној Републици Кини, непосредно везано за ове теме, данашња вест – надлежни министар, госпођа Михајловић, потписала је данас у Пекингу више споразума између Србије и Народне Републике Кине за реализацију пројеката у друмском и железничком саобраћају. Даме и господо народни посланици, ово о чему ми причамо данас, потписано је.

Са председником *China Road and Bridge Corporation* потписан је Протокол о сарадњи на пројекту фрушкогорског коридора. Дакле, не треба вам посебан закон, ово је добра ствар; за брзу саобраћајницу Нови Сад – Рума, такође без потребе да се прави посебан закон, још једна добра ствар и непосредно у вези са темом; Оквирни споразум о реконструкцији и модернизацији железничких деоница на Коридору 10 пруге Београд–Ниш–Прешево све до границе са Северном Македонијом; Меморандум о разумевању и сарадњи ради реализације пројекта изградње обилазнице око Београда, деоница Бубањ Поток – Панчево итд. Пошто је било питања шта радимо данас на ове теме, пошто је било питања која је сврха одласка у Народну Републику Кину. Ми добре резултате са те посете, ево, нисмо ни седницу завршили, а већ имамо.

Даме и господо, ово је данас у Србији још једна реалност, без потребе да се поново бавимо посебним законима који су везани за оне што носе вешала, који су везани за оне што хулигански демолирају градилишта у центру Београда и на Калемегдану. Ја сам их поменуо искључиво зато што их је у том тренутку поменуо предлагач амандмана о ком смо расправљали.

И да знате, један од главних разлога фрустрације тих људи јесте апсолутна политичка немоћ. Ти људи овим стварима, које су дакле апсолутна реалност у Србији данас, изградњи нових ауто-путева,

изградњи брзих саобраћајница, па и фабрика, о којима смо говорили пре минут или два, никада неће моћи да приђу ни близу. Ти људи неће моћи никада да се похвале податком, а ова влада и владе које подржавају посланици Српске напредне странке могу тиме да је од 2014. до 2018. године изграђено 295 километара нових ауто-путева у овој земљи, да је асфалтирана траса ауто-пута кроз Грделичку клисуру дужине преко 26 километара, то је Коридор 10, а на Коридору 11 је пуштено у саобраћај 40 и више километара деонице Љиг–Прељина, 12 км на „Ипсилон краку“, изграђен Мост Михајло Пупин, изграђен мост Љубовија–Братунац, о ком смо такође данас говорили, проширен је гранични прелаз Батровци, и то је само један сегмент инфраструктуре.

Ја вам, даме и господо, говорим само оно што видим као најјасније истакнуто са овог кратког извештаја при врху једне стране, а тих страна има пуно. О тим странама ми можемо да причамо цео дан данашњи и да наставимо сутра. То су ствари које данас Србија може да приушти. То су ствари које данас Србија обезбеђује свом народу и својој деци. И то су ствари којима никада неће моћи да парирају Ђилас, његов мали Бастаћ, њихови фашисти из Двери и сви остали који су побегли из Народне скупштине у парк преко пута, и даље одавде узимајући и путне трошкове и плате и дневнице и станове које им плаћа народ у Србији. Тим стварима никада неће моћи да конкуришу ни тим својим вешалима, ни премлаћивањем жена, ни моторним тестерама. Ти људи су остали дубоко заглављени у прошлости, док данас маштају да су неке деведесете године, зато што се надају да ће тако бити мало више шансе за њих и да ће поново бити млади и можда лепи као некада. Они су реликти прошлог века и мрачних времена у које Србија неће да се враћа.

Насупрот њих, Александар Вучић, човек трећег миленијума, који ове ствари реализује овако, и знате шта је добро, наставиће да их реализује толико успешно да ови фашисти, са законима или без њих, у Србији никад шансу имати неће. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Изволите, колегинице Николић.

РУЖИЦА НИКОЛИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, амандман који смо поднели на члан 12. гласи да се текст „достављање писменог отправка одлуке“ замени текстом „достављање писаног отправка одлуке“, јер писани и писмени имају различито значење.

Затим, изнела бих неколико сугестија на рад АПР-а, а везане су за брисање из регистра. Уколико предузетник не достави уверење надлежне

организационе јединице пореске управе којом се потврђује да на дан издавања уверења предузетник нема неизмирене пореске обавезе по основу пореза на приходе од обављања самосталне делатности и доприноса за пензијско и инвалидско осигурање које није старије од пет дана у моменту подношења захтева за брисање из регистра и уверење или потврду пореске администрације надлежне јединице локалне самоуправе којом се потврђује да на дан издавања уверења предузетник нема неизмирене обавезе по основу локалних комуналних такси и слично и уколико предузетник не достави ова уверења, АПР неће извршити брисање из регистра.

По закону, дуг предузетника према трећим лицима пада на терет физичког лица које је основало предузетничку радњу. То значи да неизмирени порези и доприноси падају на терет оснивача предузетничке радње. Дуг предузетника настаје јер предузетници немају новца да измире своје обавезе према држави, а оваквим поступком затварања држава их тера у још већи дуг. На пример, предузетник одлучи да затвори радњу, није плаћао порезе и доприносе неколико месеци јер није имао средстава, јер није имао посла, а АПР неће да изврши затварање јер нису измирени порези и доприноси. На тај начин их тера у већи дуг, јер се на дуг обрачунавају и велике пореске камате.

Требало би предузетнику дозволити да затвори радњу и да се установи дуг који ће власник плаћати у неколико рата, јер су највећи покретачи привреде мала и средња предузећа, и предузетницима треба дати подстицај да не одустају од предузетништва, а не да их овим великим каматама терате у дужничко ропство. Затим, оно што се дешава на дан када се предају завршни рачуни, а често се дешава да систем у АПР-у падне јер превише корисника у том моменту шаље завршне рачуне и у том случају би требало продужити рок за наредни радни дан уколико систем није радио више од једног сата. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама, колегинице Николић.

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, колегинице.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Па како би могли, госпођо Николић, ево да кажем мало мојој колегиници, рецимо у Крагујевцу предузетници то да реше? Да се обрате Срђану Миливојевићу, шураку Радомира Николића, који је био истакнути члан...

(Вјерица Радета: Да није то онај из Крушевца? Онај отпораш?)

То је тај, из Крушевца. А не, није он отпораш. И овај се исто зове Срђан Миливојевић. Био је истакнути члан Г17+ у Крушевцу, али је шурак Радомира Николића. Тај ведри и облачи у Пореској управи Крагујевац.

Значи, ако ви хоћете да остварите право по закону који смо ми овде изгласали, односно ви, о репрограму, о чему говори колегиница Николић, да би се неко брисао из регистра и да би ти људи, предузетници који су из разних разлога, што породичних што других околности, у немогућности да даље обављају тај посао, а остао им је неки порески дуг, наравно да ће АПР да констатује да то није могуће зато што постоји тај дуг у Пореској управи.

Међутим, тај господин не да не поштује тај закон, већ изразито бахато одређује, у граду из којег чак и није, што је веома битно јер он не познаје ни привредне субјекте у граду, на такав начин разрезаје коме шта хоће или тако. Има и она свастика, помињала је колегиница Радета, та је из Јагодине дошла, исто Радомира Николића, па кум, па пријатељи и зато град у којем живим и у којем сам рођена пропада, јер вам је такав неспособњак вић на челу градске власти.

Што се тиче овог амандмана, и веома битно питање, господине Ђорђевићу, јесте питање усаглашавања евиденције из АПР-а, Агенције за привредне регистре, и обавеза које су они имали и надлежни органи везано за рок који је истекао 31. јануара ове године, а тиче се евиденције стварних власника. Мене сад занима да ли сте упознати са тиме да ли је тај посао успешно завршен. Закон је изгласан у јуну прошле године. Дакле, рок је био до краја јануара ове године да се изврши евиденција стварних власника.

Зашто потенцирам то? Управо из разлога што сте и ви суочени са тиме да код ових који не присуствују седницама Скупштине у свим тим структурама, видели смо каквим се све махинацијама бавио Вук Јеремић, и онда немојте да вас зачуди ако он има још неко, поред овог свог борда превараната, привредно друштво које је повезано са њим. Да ли сте успели, дакле – да, то би било грађанима и свим регуларним привредним субјектима важно – да извршите евиденцију да ли су власници појединих привредних друштава стварни власници? Да ли сте то урадили са Управом за спречавање прања новца, са Министарством унутрашњих послова Републике Србије? Јер, ако нисте укрстили све те податке из АПР-а и ове из евиденције власничког капитала и из Управе за спречавање прања новца, онда немојте да нам причате да је борба против корупције у замаху јер, знате, све то мора да буде јасно дефинисано.

У нормалним, развијеним земљама прво ће да вас питају за порекло капитала па тек онда можда за то када ћете неке обавезе да измиристе. Наравно, и то им је битно, да свако своје пореске и друге обавезе према држави, према јединици локалне самоуправе на време измирује. Али то порекло капитала, па знате, и ви путујете, господине Маринковићу, у разне земље и знате да то штити суверенитет једне земље.

Шта сад то значи? Неконтролисани уплив капитала, разноразна привредна друштва, откуд ми знамо кога су они, рецимо, довели, кога су шиптарски терористи под именом тог и тог послали да перу паре од дроге и од тих нарко-картела. Зато је веома важно да нам надлежни државни органи, па и министри, кажу, изађу са тим подацима да ли је то коначно било могуће да се реши и да ли је извршена стварна провера тога, јер ће у супротном моћи свако да вршља како год хоће.

Кад неко дође, ми смо дакле за то да се потпуно либерализује запошљавање странаца и о томе смо причали јуче и данас, али да ли је у питању наш резидент или је страни, кад он дође у Агенцију за привредне регистре, он мора да донесе само одређену документацију и по некој логици ствари за три или за пет радних дана, углавном те службе то добро раде и заиста су ефикасни, издаје се решење о упису у привредни регистар. А шта се иза тога крије, е, то је сад питање за све ове о којима сам причала у излагању по овом амандману.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 16. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЗАЛОЖНОМ ПРАВУ НА ПОКРЕТНИМ СТВАРИМА УПИСАНИМ У РЕГИСТАР (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици: Вјерица Радета, Наташа Јовановић, Ружица Николић, Срето Перић, Милорад Мирчић, Александра Белачић, Немања Шаровић, Петар Петровић, Петар Јојић и Александар Шешел.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ово је предлог закона који је, како нам је написано у образложењу, поднет по налогу Светске банке и ми се просто

јежимо више на овај ваш послушнички став. Шта год вам ко затражи из белог света, ви – изволите, ево закон, ево предлог закона. А што тај закон нема везе са реалношћу, што нема везе са применљивошћу у Републици Србији, што је то у колизији са неким другим нашим прописима, Уставом често, вас то једноставно није брига.

Ове допуне, односно измене су заиста чисто онако нешто реда ради, ништа суштински, па сте онда реда ради мењали и наслов, па је на Закон о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар додато и стварима и правима, као да нешто сада то суштински мења. Како је то могло све ове године откада је тај закон донет 2003. године? Нема потребе да све што је предмет закона буде написано у самом наслову, не мора наслов бити тако описан.

Али је интересно ваше образложење. Ви не прихватате амандман и онда објашњавате да је предлог закона, допуњује се назив закона и додаје се ова реч која се додаје, и вама је то образложење због чега амандман не прихватате. Ми кажемо – ето, баш из тог истог разлога треба да прихватите. Рекли смо вам више пута. Пробајте некада да нам се супротставите аргументима, а не неком празном причом, као што сте овде у образложењу написали да је један од захтева Светске банке који би довео до бољег позиционирања Републике Србије, захтев да се предмет залогa и обезбеђено потраживање опишу тако да буду одредиви, без прецизног навођења података о сваком предмету и сваком потраживању, чиме се делимично одступа од досада важећег начела специјалности.

Дакле, господо правници, не морам поново да вам читам, али ово је нешто што је апсолутно неприхватљиво и што ви себи дозвољавате да напишете све што вам падне на памет. И да ли онда мислите да се ово не чита, да ово не остаје и у трајним архивама? То просто није нормално.

Дакле, ми нећемо гласати за ове ваше измене. Ако мислите да треба у закону нешто стварно да се мења, онда лепо, после толико година, дакле закон је из 2003. године а последња измена из 2011. године, мада у овој области, у области заложног права које је регулисано Законом о облигационим односима нема неких драматичних промена, али ако ви мислите да хоћете нешто да урадите, онда предложите нове законе па да се мало озбиљно позабавимо овом проблематиком. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Право на реплику има Верољуб Арсић, овлашћени представник СНС-а.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, ваљда нас живот учи да ниједан закон није савршен и он, када уђе у примену, показује неке своје недостатке. Друга ствар, ваљда и цивилизацијски

напредујемо, па се указује потреба да се одређени закони промене, односно прилагоде чињеничном стању.

Овде посебно, што се увек појављује један отпор, ако је неко од међународних финансијских институција, у најбољој намери предложио нешто Влади Републике Србије да неки проблем реши у неком закону, увек се поставља, да кажем, та сумњичавост да се све то ради у интересу банкарског сектора, као да су банке једини повериоци којих има у држави. Слажем се да су можда највећи број банке, али и сви који се баве неком одређеном делатношћу, приликом свог пословног односа и настанка дужничко-поверилачког односа, траже одређене гаранције да ће за њихову робу или услуге које испоручују то исто да буде плаћено.

Због тога се тражи овим законом да се прецизно утврди шта је предмет залоге, његов опис и на тај начин да онај који врши промет робе или услуга, а тражи гаранцију која неће бити меница која је често ненаплатива, значи да до детаља буде упознат са тим шта му се даје у залогу као гаранција.

Ја ту не видим ништа спорно у овом делу. Не видим тај одређени отпор. Закони се примењују и показују своје недостатке. Мени само још увек није јасно одакле толики жал за законима из 2003. године. Зашто се закони из 2003. године мењају, поставља се то питање, када добро знамо какав режим и по чијем налогу су такви основни закони 2003. године донети.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Повреда Пословника, колегиница Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, повреда Пословника, члана који говори о праву на реплику. Заиста сте без икаквог разлога малопре дали реплику. Ја, када сам говорила, нити сам поменула неког именом ни презименом, нити сам поменула посланичку групу, нити сам поменула човека трећег миленијума, никога због кога би требало да дате реплику. Говорила сам о Светској банци, то овај човек није. Говорила сам о правницима, то овај човек није.

Говорила сам о режиму који је 2003. године донео закон. Не знам шта он има с тим, заиста, али ми нисмо рекли да ми имамо неки жал за законом из 2003. године. Ми смо рекли да је нама недопустиво да се ови из Владе играју са предлозима закона, да када коме падне на памет, када ко добије налог из неког тамо белог света, онда ево га, мења један члан, два и по члана, три члана. Ми кажемо – је л' није добар закон? Изволите комплетно нов предлог. То смо рекли и за овај закон, али колега који се поистоветио са Светском банком, са правницима, са бившим режимом

очигледно није ништа слушао, па није ни чуо да смо рекли – предложите нов закон, оканите се измена и допуна закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. И ви сте у праву. Наравно, не може да се поистовети са Светском банком, али може са представником владајуће већине. И сами сте рекли да сте поменули и Владу и...

(Вјерица Радета: Ни ти ме не слушаш. Шта вам је, људи?)

Слушао сам пажљиво. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? А и у демократском духу у којем радимо, наравно има право.

(Вјерица Радета: Прејео си се на паузи па сада не слушаш.)

Нажалост, нисам ручао.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану у гласање? (Не.) Хвала.

Верољуб Арсић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Члан 107. Пословника, достојанство Народне скупштине.

Па не мења Влада законе. Они могу да их предложи. Законе мења Народна скупштина. И нека ми каже један посланик да му је неко наредио из Светске банке да мора да гласа за овај закон. Ево, ја тврдим да никоме није наређено. Значи, то је ствар народних посланика и њиховог убеђења. Сада, да ли је то добро за грађане и државу или није, али нико није наредио ниједном посланику за који ће закон да гласа за, за који ће против. То је искључиво на савести народних посланика. Дешавало се да посланици који припадају Посланичкој групи СНС сматрају да неки закони нису били у складу са њиховим схватањем исправности. Гласали су против и нико им ништа није рекао.

Тако да немојте да нарушавате достојанство Народне скупштине и интегритет народних посланика. Они су носиоци суверенитета грађана и то право нико не може да им оспори, ниједна политичка странка. Зато и јесу укинута императивни мандати, да би народни посланик по својој слободној вољи и савести доносио одлуке како ће да гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Ја сам се стварно трудио и трудим се да никако не урушим интегритет било ког народног посланика.

Не желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам због тога.

Прелазимо даље на следећи амандман.

Амандман на члан 2. је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Сада када би се отворила овде дискусија и када би био и господин Мартиновић инспирисан и госпођа Радета и ту Срето Перић, кога имамо од правника, да говоре о заложном праву, свашта бисмо могли да чујемо из праксе, а и њихова различита тумачења.

Ово што ви радите изменом овог закона је нешто што није у корист ни залогопримцу ни ономе ко је дужник, из простог разлога што извршне судске пресуде које би се примениле и које се примењују у поступку када је уписана та залога не иду у прилог углавном онима који су дуго чекали на решавање неког спора.

Ми смо против било чега што може да се реши на другачији начин него да се појављује извршитељ, што државни што јавни извршитељи, и да се отима нечија имовина. Овде у овом закону стоји да то што је предмет заложног права може да се огласи и да се прода, начин на који се лицитира и заиста је жалосно да данас у земљи Србији постоји један сајт да рекламира назив, дакле само једна препознатљива реч која је уобичајена и у народу када некоме каже да му се та имовина тако распродаје, где се рекламира, ево, будзашто, за 30-40% од цене купите кућу, плац, нешто друго што је предмет заложног права, а заложно право је и хипотека над одређеном ствари, односно над оним што тај поверилац тражи.

И сад се поставља питање како то да се избегне и како да убрзамо рад судова у парничним поступцима где људи не могу да остваре своја права дуги низ година, где се једноставно опструише од стране углавном судија које припадају овом „жутим“ корпусу јер су именовани у то време. Сад ове нове генерације што долазе и што су ступиле на судијске дужности, ако оправдају, то ћемо видети у будућности, поверење које им је дато.

Нама је лако да овде говоримо и да се бавимо овим козметичким изменама закона, а и суштинским које неће у правној пракси да побољшају ову област. Шта ће један обичан човек који иде код адвоката, њега моли, адвокат покушава то да реши, једна страна опструише па се не појављује? То су проблеми где се девалвира та имовина која је предмет тих дужничко-поверилачких односа.

У том смислу ви треба да размишљате како да се не држите само, као што рече колегиница, пуке директиве ЕУ да би се донео тај неки закон и да би се предмет залогa коjа се уписује у Регистар проширио појмовно, у смислу – шта је то све још, о чему говори овај члан о коме ја причам, већ да побољшате ефикасност и да утичете својим ауторитетом на органе власти да они раде свој посао како треба.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Реч има доктор Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Обичан човек, кога смо се управо дотакли, заиста и јесте у фокусу нашег интересовања и представља основ наше мотивације да се бавимо законима попут овог који је предложен. Дакле, грађанин Србије и његове потребе.

Речено је овде да је предлог закона дефинисан зато што то захтева Светска банка. Да будемо до краја прецизни. Није уопште реч о било каквом захтеву. Реч је о једној од ствари коју, због и за потребе напредовања Србије на Дуинг бизнис листи, а Дуинг бизнис листу формира Светска банка, ми желимо да уредимо на другачији начин, да бисмо као непосредну последицу имали даље напредовање Србије на тој Дуинг бизнис листи.

Подсећам да је пре неколико година, буквално ступањем на сцену, да тако кажем, оних влада које подржава СНС почео и значајан драматичан напредак Србије на тој Дуинг бизнис листи. Мислим да смо кренули са позиције негде око редног броја 100 и за неколико година успели да напредујемо за више од 50 места. То је јако важно. Ми смо спроводећи реформе у нашој земљи успели да напредујемо из године у годину преко 50 места. То је озбиљан резултат и то је важан подвиг, да бисмо се крајем прошле године сусрели са чињеницом да, и поред тога што ми напредујемо, неке ствари морамо да радимо брже. Неке реформе ми спроводимо, али треба да урадимо још брже све оно што планирамо како би то стигло да буде констатовано за објављивање нових извештаја попут овог са Дуинг бизнис листе.

Такође, суочавамо се са чињеницом да раде и друге земље. Дакле, и они се труде да напредују и, само због тога што је неко убацио у пету или шесту брзину, ми и даље радимо добре ствари, али ризикујемо да на тој Дуинг бизнис листи изгубимо место. Дакле, наш је циљ јасан, недвосмислен, циљ да напредујемо боље, да напредујемо брже него досада, иако смо и досада, још једном, одрадили сјајан посао. Ова препорука се непосредно тиче овога што је цитирано у образложењу – потребе да се створи јединствени правни оквир конкретно у овој области.

Долазимо до нашег обичног човека. Зашто је за њега важно како се држава котира на тој листи? Зато што то посматрају инвеститори. Зато што сви они који долазе овде отварају фабрике, чиме се непосредно обезбеђује радно место за тог обичног човека, плата за онога ко је није имао, хлеб на столу, али и прилика да нечија деца имају и уџбенике, и патике и друге ствари које чине живот, заиста да те ствари обезбедимо. Један од правих начина је да себи обезбедимо, односно да Србији обезбедимо што бољи пласман на овој листи. Ову листу посматрају инвеститори из Европе али и из целог света.

Али једна од сјајних ствари коју бих желео да поделим и са вама, даме и господо народни посланици, а и са грађанима Србије – данас је Србија званично држава која има најбољу сарадњу са Народном Републиком Кином када је реч, између осталог, и о инвестицијама, од свих држава југоисточне Европе. На то можемо да будемо поносни, са разлогом поносни, и то је једна од непосредних последица озбиљног посла који за ову државу обавља председник Републике Александар Вучић, наша влада, па и ми из Народне скупштине дајемо неки свој мали допринос, између осталог и радећи на оним решењима која нашу земљу чине конкурентнијом, а то је, између осталог, и овај закон. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени председавајући.

По амандману се јављам и да се надовежем на дискусију мог колеге Владимира Орлића и на све ово што је говорио о инвестицијама и њиховом значају за развој наше земље и за нова радна места и за оно што јесте и стратешки циљ и план и све оно за шта се ми као владајућа већина и боримо ових претходних неколико година, а то је управо за обичног човека, за његово благостање, за могућност да сваки човек, свака породица има могућност да ради, да добро зарађује, да има једнаке услове при запошљавању, али и да створимо један добар пословни амбијент где ће наша држава и наша јавна администрација бити ефикасна, бити ефективна и створити најбоље могуће услове за приватне инвеститоре, како мале тако и велике.

Ми инвеститоре, и лепо сте то, колега Арсићу, рекли малопре, не делимо ни на домаће ни на стране, ни на мале ни на велике. Нама је сваки инвеститор важан. Свако радно место је важно, свака компанија, свако предузеће, да ли отворило пет радних места, десет, педесет или хиљаду радних места које ће *CTF* отворити у Панчеву, или инвестиција од милијарду долара коју ће реализовати кинески „Линглонг“ у Зрењанину, исто нам је важно и за свако радно место, за сваку инвестицију се боримо, као и можда неки кројач или текстилна фабричица из Турске која ће запослити овде 20, 30 или 50 људи.

Зашто нам је то важно? Зато што нам је управо важан тај обичан човек у Србији. Важан нам је сваки студент, сваки млади човек који похађа средњу стручну школу, којем желимо да обезбедимо могућност да се запосли у својој струци.

(Вјерица Радета: И то ћете постићи дуалним образовањем?)

Дуалним образовањем такође. И то је, колегинице Радета, један од јако, јако значајних и важних алата да координишемо рад привреде и

нашег образовања, да га усагласимо, да не радимо као што је то рађено претходних година, без икакве стратегије, без икакве визије да школујемо десетине, стотине, хиљаде кадрова који никада неће имати прилику да се запосле само зато што они који су водили ресорна министарства нису радили свој посао, зато што их није интересовао, у ствари, управо тај обичан човек, тај наш млади човек који треба сутра да се запосли, који треба да прима добру плату, треба да заснује породицу овде, да остане у овој Србији.

Циљ и председника Вучића и нас овде који представљамо владајућу већину није економски раст и развој економије и нова радна места због економског раста, него због тога да нас има више, да поспешимо наше демографске карактеристике, да ојачамо Србију, а Србија може да буде ојачана само на начин да за наредних 20, 30, 40 година нас буде овде десет милиона. Ја ћу вас подсетити да је Израел држава која може да нам буде у многим, многим аспектима узор. Године 1948, када су добили своју независност, имао је 500.000 становника. Сада та држава има десет милиона и једна је од најразвијенијих, најбогатијих држава и војно најснажнијих држава на свету.

Србија има десетину, стотину пута више потенцијала. Има потенцијала у природним ресурсима. Има сјајну геополитичку позицију. Оно што је најбитније, Србија има људе, има добре, квалитетне људе, има вредне људе, има квалификовану радну снагу, има високообразоване људе који могу да се прилагоде четвртој индустријској револуцији, који могу да се прилагоде томе да у Србији стварамо више од милијарду евра од информационих технологија и рада у предузећима која се баве информационим технологијама.

Можемо да стварамо, као што то и радимо, више од милијарду евра у области туризма и да развијамо оне гране које нису радно интензивне, али исто тако, за разлику од оних који нам се смеју и који ниподаштавају оне кад кажу да мотају каблове, нама је битно свако радно место и знамо да је важно за грађанина и за сваку породицу у Сурдулици, Владичином Хану, Пироту, у неразвијеним деловима Србије, у Крупњу, где је председник Вучић отворио фабрику, у којој ради 500 људи, текстилну.

Важна је и та плата почетна и од 300 и 400 евра, зато што цела породица од те плате може да живи и, ако се зарађује 300 и 400 евра, сутра, ако се компанија развија, може да се заради 800, 900 и 1.000 евра. Можемо да дођемо до неког просека који наша држава и наши грађани заслужују, а то је просек земаља Централне, Југоисточне Европе и Вишеградске групе. Ја се, наравно, као народни посланик залажем за још већу и ближу сарадњу са земљама Вишеградске групе, зато што су то земље које бележе

одличан привредни раст, које су одлично развиле своју привреду и ми можемо да будемо исто тако врло брзо на њиховом нивоу.

Подсетићу вас, и тиме ћу завршити, да никада не заборавимо ово што је и колега Верољуб Арсић рекао, са 157. места на ранг-листи Дуинг бизнис листе ми смо данас на 11. месту и да је у 2018. години Србија имала три и по милијарде евра страних директних инвестиција.

Цео регион Западног Балкана плус Хрватска, која је чланица ЕУ, имао је 3,35 милијарди. И неко ће нам рећи да то није успех и неко ће нам рећи да не ваља то што радимо. Неко ће нам рећи, као што ови данас иду и упадају на градилишта овде у Београду мислећи да ће то подржати грађани Републике Србије. То није политика, то грађани не подржавају и то истраживања јавног мњења у протеклих неколико дана и показују.

Србија ће и даље остати на путу економских реформи, политичких реформи и радна места ће бити оно што ће бити фокус политике и председника Републике и Владе и, наравно, наше већине у Парламенту.

Морам слободно да кажем и сложио бих се са неким колегама да они који би да руше, да они који би да опкољавају и угрожавају рад како приватних тако и државних компанија и овде у Београду и широм Србије, да им то неће бити дозвољено зато што то народ Србије не жели, зато што народ и грађани Србије желе да се Србија развија и много је лепо и морају сви и ови из опозиције да признају да је много лепо када видите стотине градилишта и стотине багера овде у Београду.

То је Србија коју смо ми направили. То је Србија коју очекује раст и коју очекује права будућност у наредним годинама, будућност у ЕУ и будућност земље која је економски развијена, која је војно развијена, која има добро наоружање, која има јаке одбрамбене снаге, која може да одбрани свој територијални интегритет и суверенитет, земља која жели са свима да сарађује.

Такође, наравно, користим прилику и да честитам неким министрима данас који су у Кини потписали јако велике уговоре, па и она министарка о којој је данас било много, много речи у негативном контексту данас је потписала уговор о обилазници око Београда.

То је оно што, у сваком случају, представља рад свих нас овде, конкретан резултат. Сви ови други који критикују, који причају, народ је то прозрео, више то апсолутно нити ко жели да слуша, нити ко жели да гласа. Људи желе да гласају за конкретну политику, за људе који чувају национални интерес, за лидере, за људе који су државници. То смо ми. То је председник Александар Вучић. То је наша владајућа коалиција. На томе ћемо инсистирати и даље и даваћемо снажну и пуну подршку таквој политици и у наредном периоду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Чисто да не буде забуне, господине Маринковићу, малопре, када сам говорио о Дуинг бизнис листи, нисам казао да је Србија у укупном рангу 11. на свету. У укупном рангу је, чини ми се, по последњем податку, негде 48, али када се погледају појединачне категорије, грађевинске дозволе, ту смо 11. на свету. Дакле, то је тачно. И, наравно, има везе са овим стварима о којима смо причали данас. Дакле, не стоји Србија, када се погледају светски оквири и светска пракса, лоше по том питању. Напротив, ми заиста јесмо 11. на свету по мишљењу Светске банке и ове листе.

Друга ствар коју сте напоменули ја сматрам да је доста важнија. Шта је оно што чинимо за Србију данас и шта је оно што можемо да очекујемо у перспективи? Управо састанак у Народној Републици Кини, дакле важан скуп за нашу земљу. Државну делегацију предводи лично Александар Вучић и једна од главних тема јесте управо и уговор о изградњи индустријског парка у Борчи. Пре дан или два о томе је говорио и министар господин Мали, мислим управо у овој сали овде. По ономе што ми очекујемо од тог објекта и тог програма, то би могло да угрубо износи око хиљаду различитих фирми и то би могло да износи угрубо око 10.000 нових радних места. И назовите ову процену оптимистичком. Нека се испуни само у једном делу, па то ће бити фантастично. Нек се испуни само у делу, то ће за нашу државу бити драгоцено и управо за тог обичног човека о коме сте говорили и ви и госпођа Радета и госпођа Јовановић. То је важно и то су ствари које ја сматрам потпуно реалним. Шта ми је доказ, шта сматрам залогом да је то нешто што ће Србија успети да достигне? Па све оно што смо већ направили.

Сећате се сигурно сви колико су се смејали, колико су подругљиво добавивали на наше приче о плановима везаним и за Железару и за Бор ови припадници бившег режима, који се ни сада, колико видим, не налазе у сали, него тамо муве лове вероватно по парковима и шумама. Није битно шта они раде. Дакле, ми смо успели у Бор да доведемо инвестицију вредну 1,6 милијарди. Ми смо успели да спасемо комплетан крај у околини Смедерева. И то смо урадили, заиста, захваљујући добром разумевању, слуху наших кинеских партнера, али много важније, захваљујући одговорном раду и способности да се пронађу решења за Србију корисна од стране Александра Вучића, наравно од стране Владе, коју подржавам и коју са поносом, морам да додам, подржава, између осталих, и Српска напредна странка.

Мислим да сам разјаснио оно од малопре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Маринковић.

Изволите.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Ја ћу само кратко а конто говора колеге Орлића.

Усагласили смо се да у складу са неким параметрима Србија јесте на 11. месту Дуинг бизнис листе Светске банке и желим само да разјасним једну ствари са њим и пред свим колегама овде, а то је у ствари значај и важност Дуинг бизнис листе Светске банке за инвестиције и за напредовање Србије.

Поменули сте, колега Орлићу, велике инвестиције кинеских компанија и то је јако значајно и јако важно и за Србију и за цео регион. Поменули сте инвестицију у РТБ Бор. Поменули сте инвестицију у Смедерево. Ја ћу само да додам и инвестицију у железницу Београд–Будимпешта, али ћу и да додам, пошто ја мислим да се неправедно говори само о томе да је то железница и да је то пруга Београд–Будимпешта. То је Београд–Будимпешта–Братислава–Брно, иде до Пољске, до Варшаве. То је оно што ће обезбедити Србији још једну могућност и продор, дефинисати је као централну земљу овог региона и продор на тржиште Централне Европе и комплетно Западне Европе, а самим тим, пошто имамо кинеске инвеститоре, Србија ће постати један од главних мостова, у ствари, Народне Републике Кине и њених компанија ка Централној Европи и земљама Вишеградске групе и, наравно, Западној Европи.

Оно што исто тако желим да истакнем јесте да сви озбиљни инвеститори, а имамо их много, лепо сте напоменули, огромне инвестиције имамо и надам се да ћемо наставити са тиме. Ови који немају никакву политику и који су икада имали неку инвестицију, имали су је, очигледно, у свој цеп. Онај наш, како се представља, колега, који је добио инвестицију из Катарске амбасаде у Берлину од 200.000 долара, донације од скоро пет милиона долара, ваљда је човек неки иноватор, можда – ви сте инжењер, колега Орлићу – можда је осмислио неку иновацију, неку додатну вредност, па је наплатио то, не знам, нико не зна одакле те донације. Имамо реалне инвестиције и очекујемо у Србији и „Фолксваген“ и нове компаније из САД-а, из Народне Републике Кине и из целог света.

Желим да закључим тиме да смо такав статус добили искључиво захваљујући међународном добром позиционирању наше земље у протеклих неколико година. То што је Александар Вучић направио кроз своје личне контакте са Си Ђинпингом, са Мајком Пенсом, са Ангелом Меркел и са свим светским лидерима, Бенјамином Нетанјахуом, Владимиром Владимировичем Путином, то нас је довело до тога да он прошле године на прослави Дана победе буде уз Нетанјахуа и Владимира

Владимировича Путина као један од три лидера који славе победу, велику победу слободарских народа над фашизмом, па је и данас и сутра и током овог самита у Кини један од лидера који ће отворити овај први панел на том самиту и на тој великој конференцији, али и један од три лидера који ће закључити тај панел.

Е, то је данас Србија – мала земља, мали број становника, релативно сиромашна, али земља која се подиже из пепела као Феникс, која подиже своју економију захваљујући добром лидерству, захваљујући доброј економској политици и захваљујући, коначно, лидеру који је довео Србију на оно место које јој припада у овом региону и целој Европи.

Данас је Србија поштована земља. Данас је Србија земља у коју инвеститори желе да улажу и земља коју поштују сви у целом свету. Србија није као раније проблем и земља која је на столу. Србија је данас део свих могућих решења у овом региону, посвећена регионалној сарадњи, посвећена економском развоју, али и земља коју данас поштују сви и видимо да, мало-помало, они које смо сматрали непријатељима Србије, данас мењају своје мишљење, желе да саслушају Србију, желе да саслушају аргументе Републике Србије.

То је због тога што ми као земља, и наш председник, имамо једну веома значајну, односно две особине које су најважније у међународним односима. То је образ и то је поузданост. Поуздани смо партнери и то су наши страни партнери препознали и због тога Србију очекује засигурно светла будућност у складу са свим параметрима о којима смо причали, а и у складу са свим оним што планирамо да радимо у наредном периоду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ништа спорно, господине Маринковићу, али само осећам потребу да на једну ствар реагујем.

Поменули сте Вука Јеремића као човека који је примио разноврзне сумњиве трансфере и не зна се одакле и не зна се за шта, и то је све тачно. Значи, само на једну ствар реагујем овом приликом. Мислим да сте рекли – наш колега. Дакле, апсолутно никакве ми колеге нисмо са тим човеком. Зна се ко је његово друштво. Његово друштво је онај његов пословни партнер, белосветска лопужа Патрик Хо, који тренутно издржава казну у САД-у, је л' тако?

Вук Јеремић је, да вас подсетим, те силне милионе примио тако да ни он данас када га питате од кога и за шта, не уме да вам одговори ни на једно ни на друго питање него по разноврсним телевизијским студијама муца. Једном каже – то сам примио од компаније, а нисам од њиховог института. Па на другом месту каже – не, само од института, нисам од

компаније. На трећем каже – ма и једни и други су ми дали. Ни сам више не зна ни од кога, ни за шта или не сме да каже, ја мислим да ће пре бити ово последње, па онда измишља да је члан борда директора, како је рекао, разноразних великих светских компанија. После кад их питате је л' то истина, они се људи чудом чуде, крсте се практично и левом и десном, кажу – не, одакле вам то? Дакле, са таквим човеком, сигуран сам да је то била грешка, један лапсус је то био, ми никакве колеге нисмо. Зна се ко су његове колеге и његово друштво у Србији. Они што сам рекао малопре да вероватно јуре муве по парку прекопута.

Утврдио сам у међувремену нешто прецизније где су. Ено су на градилишту код Трга републике и знате шта раде? Веровали или не, чуче у неком каналу који су тамо људи ископали и тако протестују и решили су да дванаест сати чуче у том каналу јер ће на тај начин да зауставе да се наставе радови које они сматрају штетним и опасним. Нека чуче до прекосутра, само нека то раде у неком каналу испред своје куће. Нека не блокирају развој града, нека не блокирају развој државе и, пре свега, нека не уништавају, нека поштеде и саобраћајне знакове и ограде поред градилишта, нека не разбијају ничију имовину, пре свега друге људе нека не дирају и од њих је више него довољно.

Оно што је много важније, и то ће бити моја последња реченица, у једној ствари сте били без грешке у праву. Србију данас у свету доживљавају другачије из разлога што Србија данас показује да води рачуна о себи, да води рачуна о свом интересу. Србија данас показује самопоштовање. Због тога Србија данас, коју предводи Александар Вучић, заслужује поштовање и других актера у свету. И то да се пореди са оном крпом каквом су правили Србију Драган Ђилас, Вук Јеремић у саслужењу ових љотићеваца, фашиста и осталих који су тамо били чисто из интереса личног цепа, то да се пореди не може. То је далеко као небо од земље и то народ пре свега добро види.

Због тога тај Бастаћ не може да напабирчи, колико?, хиљаду и по гласова за изборе у Београду, а Јеремић, велики геније светског ранга у својим очима, успео је једну ствар, успео је да буде безначајнији политички чак и од тог и таквог Бастаћа. То је њихов ниво, а ми се бавимо овим стварима које су за државу важне. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, господине Арсићу, наравно да ћу подржати став Владе, а и закон у целини и да кажем да ми је драго што су поједине колеге и колегинице сагледале, хајде да кажем, дубину модернизације Србије, која се спроводи од 2014. године. Сетите се само 2014. године када су ударени планови модернизације

Србије, неки су правили вицеве на рачун тога. Нажалост, данас их нема у овом високом дому.

Свакако да је важна свака инвестиција, било да је инострана, било домаћа, али, поштоване даме и господо, поштовани грађани Републике Србије, нешто сам приметио у овом високом дому и у овом сазиву Скупштине, а то је да никада у историји парламентаризма Србије Србија није имала слабији један део опозиције окупљене у Савезу за Србију, у, како их ја називам, савезу за другу пљачку Србије. Никада у историји Србије није се десило да се велики део опозиције, тј. ових који су окупљени у Савезу за Србију, залаже за нерад, односно залаже се против изградње творница, цеста, ауто-путева, тргова, болница, школа, а ево их, данас заустављају радове на Тргу републике. Замислите ко? Бастаћ. Видели сте ко је тај човек. Ни у једној основној школи у најзабитијим нашим српским крајевима он не би био портир школе, а не председник градске општине Београд.

Тако се један од лидера Савеза за Србију, звани Зоран Живковић, Пољопривредник у Покушају, како рече мој колега Ристичевић, залагао, веровали или не, а ви се, грађани, врло добро сећате тога, да се Железара Смедерево затвори а радници пусте, потеряју кући. Сећате се емисије једне? Погледајте само како данас ради та творница. Исто тако, залагао се да се затвори и РТБ Бор, а видите шта се ради.

Навешћу још двојицу-тројицу ових из савеза за другу пљачку Србије па да видите како се у историји Србије никада није десило да се опозиција, део опозиције бори против рада као ови у Савезу за Србију. Један од њихових вођа јесте и Вук Јеремић звани Вук Потомак, који је члан међународне банде лопова и превараната у којој су његова два најбоља пријатеља, Патрик Хо и шеик Гадио Тидијан, ухапшени, а један је осуђен на казну затвора. Видели сте да је ових дана и трећи на потерници Интерпола итд. Драган Ђилас звани Ђики Мафија није мазнуо него 750 милиона евра за време док је био на власти.

(Председавајући: Време, професоре. Завршите реченицу.)

На крају, да завршим, Сергеј Трифуновић. Нећу о њему говорити, него само, дозволите ми, потпредседниче, да кажем шта је његова колегиница рекла за њега: „Неопрани, лажљиви Сергеј. То вам је вођа. Увек је био подмукли лажов. Увек на исти начин на који ме сада увлачи у свој таблоидни, смрдљиви живот. Увек ми се улизивао. Добио златну медаљу за увлачење у дупе. Увек лагао, увек смрдео, увек се гребао за новац, оброк и пиће. Никада се није прао. Увек је варао колеге“ – његова колегиница Биљана Србљановић, 12. јануара 2019. године, један од дневних листова, страна један. То су вам ови којих данас нема овде, а њих је срамота доћи у Скупштину.

Задња реченица, господине потпредседниче. Њима је овај високи дом, као и ових који ме критикују сад, био пролазна станица.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Атлагићу.

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Јављам се на основу члана 27, али пре свега због јавности. Не смета нама, и то је општепознато, нама у Српској радикалној странци, да се у Народној скупштини дебатује, прича на све могуће теме. Ми смо за то да се излази из стриктно утврђеног дневног реда, ми смо за то да се посланици не ограничавају ни у времену ни у теми, али ми смо за то да то буде принцип рада и да се то угради у Пословник, а не кад некоме одговара.

Ви сте, знате, данас хтели да направите да народ мисли да ми озбиљно радимо цео дан, па уместо да завршимо у два и петнаест, ми који озбиљно чекамо да радимо, да говоримо о амандманима, овде слушамо пола сата ја теби војводи, ти мени сердаре из истог клуба. Дакле, јесу две посланичке групе, али исти клуб. То је просто непримерено. Може то некад да буде симпатично итд. Знате, понављате исте приче, не знате више, па вртите. Само знате да треба да причате седам минута и онда причате, причате, причате. Узмите понеку лепу песму, патриотску, па рецитијте следећи пут, неко од вас, када будете тако користили време.

Немојте, људи, да се играмо са Народном скупштином. Не знам да ли ви знате да је Закон о заложном праву, измене и допуне тог закона су на дневном реду. Нико то није поменуо. Нити имате амандман на ту тему, нити сте о томе говорили у начелној расправи. Опет, понављам, ваше је легитимно право и ми подржавамо најширу могућу демократију у Народној скупштини, али покушавамо само да вам скренем пажњу да у односу евентуално на неке људе који нас гледају да не стварамо утисак отужности, да људи заиста виде да је ово Народна скупштина и да се овде расправља о неким предлозима које овде имамо испред себе уз уважавање могућности да то буде много шире итд.

И зато вас најлепше молимо, дајте да ово завршимо лепо. Немојте да нас терате да, зато што више не можемо да поднесемо да се ругате нама на овај начин, да се лепо спакујемо и да одемо. То не треба ни вама ни нама. Немојте то да радите, заиста. Да лепо завршимо овај радни рад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Ваљда и ми имамо право, иако припадамо владајућој већини, да имамо и неких идеолошких разлика и било којих других и да о томе расправљамо. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Докторе Ранчићу, пријавили сте се, али посланичка група нема више времена.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.
(Није ту.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: О закону о изменама и допунама Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар. Он је у најтешњој вези са Дуинг бизнис листом.

Ви сте рекли да је Србија била на 157, па 47. месту уопште, а на 11. месту када је у питању издавање грађевинских дозвола. Морам да вас упозорим, драге колеге, и вас, господине министре, успорите мало. Отићи ћете у минус. Ово како је кренуло, којом брзином идете, врло брзо ћете бити испод нуле, а онда је то већ мало озбиљнији проблем.

Није тачно, колеге, да је Србија толико поштована колико ви истичете. Не кажем да одређених помака нема и нико као српски радикали не може да се радује успеху који било који појединац или неки државни орган оствари у Србији, а када вам кажем да није тачно да је Србија толико поштована, ја морам на једну чињеницу која мени не прија... Сетите се само за Савиндан, одређен број пакетића који је био у покушају да се подели деци која живе на КиМ а српског су порекла. Отели су им. Отели су им Шиптари. Да Србија ужива неки углед који ви мислите, неко би интервенисао. Није нико интервенисао. То је једна истина и ми морамо то да прихватимо, што не значи да конкретна индивидуална, појединачна сарадња, када год имамо могућност да са неким направимо, да то не треба и да радимо.

Због чега се стране компаније и страни инвеститори појављују у Србији? Искључиво и само због свог интереса. Никада ништа у корист Србије. Кажете – ко би други радио другачије? Ето, да прихватимо и ту чињеницу. Сећате се, када нам је у гостима била званична делегација Индије, да је председник Александар Вучић рекао – отиђите у било коју другу земљу и, ако вам понуде боље услове од Србије, ви се вратите, ми ћемо вам понудити још боље услове. То је оно што вероватно привлачи стране инвеститоре – најбољи и најповољнији услови. Хвала вам.

(Верољуб Арсић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изволите.

Верољуб Арсић, помињање владајуће партије, владајуће структуре.

(Вјерица Радета: Шта вам је?)

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Представља владајућу партију, колегинице. Нећемо сада да укидамо демократију овде у Парламенту. Нема смисла.

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: ... Колега који је говорио пре мене око тога да ли је Србија поштована у свету или није, да је рекао да нас у свету не воле сви, то бих разумео. И таквих има још увек. Али да нас поштују сви озбиљни, то је тачно. И то више него у протеклих 20, па и 30 година од распада СФРЈ. Да је тако, види се и по томе да ниједно озбиљно политичко питање које се дешава на Западном Балкану не може да се реши без учешћа и доприноса Републике Србије. Ваљда нас то највише интересује. Ваљда нас тај регион у коме ми живимо највише интересује.

Када неко спомиње стране компаније, нека ми каже да ли мисли можда на „Филипс“, „Сименс“, или можда мисли на „Хестил“ или можда мисли и на „Гаспром“. Кажите јасно и гласно да ли сте против тога да „Хестил“ буде у „Сартиду“ у Смедереву. Да ли сте против тога да „Гаспром“ буде у НИС-у? То су исто стране компаније. Не можете – ово нам се свиђа, ово нам се не свиђа; против овога ћемо да причамо, а ове ћемо да хвалимо. Тај концепт заборавите да ће неко у Скупштини да вам оћути.

Још нешто. Природно је да неко хоће да заради. То је његов интерес. Наш интерес је да запослимо наше грађане. Наш интерес је да наши грађани раде, примају плату, заснивају своје породице, рађају децу која ће да остану у Србији, а они који се залажу само за једнострану политику и само за политику у једном смеру, можда је једног дана буду и остварили, али нажалост, у Србији неће више бити никога, нестаћемо као народ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

За реплику су се јавили Срето Перић и Вјерица Радета.

Мислим да већи основ има колега Перић.

(Вјерица Радета: Њему дајте реплику зато што се њему обратио, а мени зато што је поменуо Србију.)

А вама зато што је поменуо Републику Србију?

(Вјерица Радета: Тако је.)

Наравно, нећемо се шалити. Даћу вама...

(Вјерица Радета: То није шала. Хоћу да реплицирам на ово што сам чула. Знате, Срето има право зато што је њега...)

Добро. Не знам зашто сте ви толико нервозни, стварно.

(Вјерица Радета: Ја нервозна?)

Ви сада мени дајете инструкције како ја треба да водим Парламент.

(Вјерица Радета: Ја сам потпредседник.)

Слажем се. Ја вас поштујем, али допустите ми да га водим у оном духу у којем треба да га водимо и да свако добије право у складу са Пословником.

(Вјерица Радета: Хајде, дај реплике.)

Нема проблема.

Има реплику Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Господине Маринковићу, да сам мало страшљивији, ја бих се уплашио. Ја колегу Арсића познајем две деценије и знам да је мирољубив човек и не знам због чега је сада оволико подигао тон.

Када је у питању сарадња са Руском Федерацијом, Кином, Индијом, Бразилом и са многим другим земљама, па СРС током три деценије свог постојања инсистира на томе да се са овим и низом других држава успостави најбоља могућа сарадња.

Господине Арсићу, да није било председника СРС-а, проф. др Војислава Шешеља након повратка са свог „службеног пута“, у фабрици, односно „Железари“ у Смедереву питање је ко би данас газдовао. Сећате се ви добро, него после неколико одржаних конференција за штампу проф. др Војислава Шешеља онда се кренуло у другом правцу, у другом смеру. И, ми нисмо против сарадње, него ја вама кажем, и нисмо за то да немају своје интересе, па неће нико и нико нас не воли толико претерано да би дошао овде без свог интереса. Али постоје земље које су природни пријатељи Србије и српског народа и са њима ми понајпре треба да успоставимо сарадњу и сигурно нас никада неће преварити и сигурно неће гледати само своју и искључиво своју корист, док неке друге земље то раде.

Немојте се много заклињати и објашњавати страховит успех Србије на овој листи. Па сећате се ви бар да је Млађан Динкић био проглашен за најминистра финансија у Европи. Па какве су финансијске последице биле и за државу Србију и за грађане Србије? Сад кад се каже да смо 11. по издавању грађевинских дозвола, да ли то можда није оно на црном врху, па негде око 1.000 квадрата оног објекта није могло да добије дозволу, а негде око 40 квадрата који припадају општини Рашка добило је дозволу за изградњу? О чему се ту ради? Да ли нас је то можда квалификовало са 157. места на 11. место када је у питању брзина издавања грађевинских дозвола?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

Право на реплику, Верољуб Арсић.

Изволите.

(Вјерица Радета: Пословник.)

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Можемо ми да полемишемо око неких ствари, али ја једно сигурно знам, да је председник Републике Србије, тада председник Владе, Александар Вучић довео председника Сија у Смедерево, председника Кине, и да је „Хестил“ у Србију довео

Александар Вучић. Можете да причате, можете шта год хоћете, али се рачуна оно што урадите.

Једно друго питање јесте – ко је довео „Линглонг“ у Зрењанин?

(Вјерица Радета: Исти онај што је довео пингпонг и „Мерцедес“ у Србију.)

Ваљда исти тај Александар Вучић. Чујем да се неко спрда пингпонг итд. Ваљда су фабрике у којима ће да раде наши радници неке за подсмех. Мени нису. „Меиту“ у Обреновац је довео ко него Александар Вучић? Да не причам о Нишу, да не причам о Бору па да кренем да набрајам, неће ми бити довољна та два минута. Морао бих да причам отприлике два сата о свим фабрикама које су резултат залагања Александра Вучића.

Значи, желимо да сарађујемо и са инвеститорима који се налазе на Истоку, али желимо и да сарађујемо са инвеститорима који се налазе на Западу. Шта је ту лоше? Кажу – две столице. Причали су како то није могуће, а добијали су мандате на причи о две столице.

(Вјерица Радета: Ти и он сте украли мандате.)

Па сад, можемо и о томе да причамо ко краде мандате, ко се одрекне програма на основу којих је добио мандат или ко хоће да се држи свог предизборног програма. И то можемо да причамо.

(Вјерица Радета: Ајде, лопове! Криминалцу! Како те није срамота да причаш о крађи мандата?)

(Председавајући: Немојте, молим вас.)

Захваљујем на тим придевима, али да рашчистимо нешто што је јасно и већини грађана Србије. Александар Вучић је почео промене у Србији, које више нико не може да заустави, а добре су за грађане Србије, добре су за државу Србију и ми ћемо те промене да наставимо. Ко жели да живи у прошлости, нека живи у прошлости и нека се бави прошлим стварима. Ко гледа у будућност, на првом месту чува свој народ.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Вјерица Радета, повреда Пословника.

Изволите, колегинице.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Увредљиво је све што се малопре чуло.

Дакле, немамо ми ништа против...

Не знам што ме тако гледате. Шта сам ја то сад рекла?

(Председавајући: Шта год да сад урадим, вама не одговара. Знате да немам никакву лошу намеру.)

Мени одговара да се ова седница нормално води и да се нормално одвија и да се не приговара Српској радикалној странци да смо ми против развоја, против овог, против оног. Па не постоји нико ко воли Србију више од нас. Не кажем да је не волите ви колико и ми, али не више од нас, и не

дозвољавамо да се нама неко обраћа на начин на који се малопре обраћао колега Арсић. Боли га кад му кажем, а сам је изазвао. Да, он је украо мандат СРС. И он онда Мариники Тепић прича како је она украла нечији мандат. Исто је то, само у различита времена. Али није то тема. Тема је нешто друго.

Тема је моје јављање, а нисте ми дозволили да реплицирам малопре господину Арсићу кад је говорио како Србију сви у свету поштују. Нажалост, то није тачно. Камо среће да јесте! Србију поштују они где је председник државе данас. Поштујемо. Поштује нас Кина. Поштује нас Руска Федерација. Поштују нас државе које нам помажу да сачувамо наш територијални интегритет и суверенитет.

Како може неко рећи да нас поштује нека држава чији председник зове нашег председника и каже – можемо да причамо о ЕУ ако предаш Косово? Људи, шта је вама? Причамо о држави. То је поштовање, шта, што је неко дошао код некога? Не, то није поштовање. То је гажење достојанства државе и то не раде пријатељи, драге моје колеге.

То што нас поштују и што се овде Арсић исхвали, па ево, сваки пут на конференцији председник Републике каже – ми смо јадни мали, нас газе, ми ништа не можемо, очекујемо да на Косову не добијемо ништа. То су његове речи. Је л' ово одраз поштовања?

Не кажемо ми да не постоји труд. Не кажемо да се не ради нешто са белим светом итд. Ми само кажемо да се треба коначно Србија одредити, да, за једну столицу. За столицу евроазијских интеграција, за столицу са Русијом, Кином и осталим пријатељским државама. То је једини начин да сачувамо целовиту републику Србију. Оканите се, људи, више нико живи не верује у ту причу. Видите шта нам говори Меркел, овај Француз шта говори. Дакле, сви то виде и чују и то председник државе изађе и каже, а Арсић сада каже да није тако. Немојте, људи. Дајте да уозбиљимо ову расправу. Ми смо озбиљни људи. Ово је озбиљна установа. Ово је Народна Скупштина.

Можемо ми да се препуцавамо колико год хоћемо, и то је део парламентаризма, и то је у реду, и да се на неки начин каже увредљива реч и тако, немамо ништа против тога, али не сме се говорити нешто када је у питању држава и тврдити да је нешто онако како није.

Дакле, држави Србији, српском народу не може бити пријатељ ниједна држава која тражи да се одрекнемо Косова и Метохије, 13% територије своје државе. Не постоји у историји, не постоји на земаљској кугли да се неко тога одрекао добровољно.

Дакле, наши пријатељи, пријатељи Србије, пријатељи српског народа јесу Руска Федерација, Кина и остале, да не набрајам, пријатељске земље које су спремне да нам помогну, а да их позовемо да сачувамо

територијални интегритет и суверенитет државе Србије, а то значи Косово и Метохију као саставни део Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има Верољуб Арсић по амандману.

(Верољуб Арсић: Право на реплику.)

Немате право на реплику, ово је била повреда Пословника. Можете по амандману.

(Верољуб Арсић: По Пословнику, члан 107.)

То је у реду.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Члан 107, достојанство.

(Вјерица Радета: Не може тај члан, био је.)

Ево 106. Може?

(Вјерица Радета: Ајде.)

Значи, поштовање Републике Србије, па неко још каже да кажу председнику Александру Вучићу како мора да призна Косово као државу па ћемо онда ући у ЕУ. Ево ја вам сада кажем – са Александром Вучићем нико тако не разговара. Нити му пада на памет, нити покушава, нити може. Некима су можда могли, пре Александра Вучића, пре 2012. године. Некима су могли. Сада не могу.

Даље, можемо о томе да причамо ко нам је пријатељ, немам ништа против, али унапред неке правити непријатељима, мислим да није много паметно. Ваљда се политика води главом, а не срцем. Ево, ја ћу да кажем, после Србије највише волим Русију, али ћу да доносим одлуке овде у Скупштини као посланик када гласам искључиво оне које су у интересу Србије. Ваљда је то моје право.

(Вјерица Радета: Јесте, само је ствар одлучивања.)

Ствар одлучивања.

Да завршим. Замислите како би било то да је бивши режим још само једну годину вршио власт у Републици Србији. Још само једну годину! Ево, ја вам кажем, не бисмо више постојали. То су те тешке одлуке, када морате неки пут негде да пресечете. Замислите да смо са њима имали 2014. годину. Па подавили бисмо се. Сада неко хоће да ми пребаци што сам донео одлуку да ту олигархију скинемо са власти. То ми пребацују. Што сам поштовао наређење бившег председника странке да досманлије жуте скинем са власти. Завршио сам тиме.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Повреда Пословника, Наташа Сп. Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Повређен је члан 107. став 1.

Стварно не знам, господине Маринковићу, да ли сте ви чули ову Арсићеву хистерију и то како ми не разумемо актуелне ситуације, да ми живимо у некој прошлости, а он у будућности.

Најпре, ни по чему не можемо да се меримо, господине Арсићу, у свим сегментима, па ако хоћете, и по политичком знању, по начину и стилу живота...

(Вјерица Радета: По лепоти што не пролази.)

Да. Не можете да кажете да сте ви неки човек будућности а ми неки ретроградни, стварно невероватно, ако хоћемо, у општем тренутку. Ако хоћете по свему, и по било каквом знању, и општем образовању, и по праћењу актуелних тренутака, праћењу свега и у земљи и у свету, немојте себи да дајете на значају нешто што ви нисте, ви лично.

Што се тиче тога да сте ви упућени у оно што говори председник ваше странке и председник државе, ја стварно морам да вас подсетим на то. Најпре, не треба уопште сада толико данас да се кочоперите јер Вучић није у држави па ће он да чује да је тамо Арсић причао у Скупштини, па је он говорио о националној политици, о успесима Вучића. Прво, нити он то вероватно тражи од вас, а друго, немојте да обмањујете јавност. Председник државе, председник ваше странке Александар Вучић је рекао, ако хоћемо ми да говоримо озбиљно, као озбиљни људи, политичари, да не очекује ништа добро од предстојећег састанка у Берлину. Чак напротив. Рекао је, и то су пренели 16. априла, чуо је и господин министар, он је ваљда одговоран човек, није неко ко је у еуфорији ту сада и да троши време и да буде у неком прајм тајму на телевизији, да прича све и свашта, дакле лепо је рекао, вероватно је са тиме упознао и чланове Владе ако се са њима сусреће, да ће то бити веома тежак сусрет, сусрет са Ангелом Меркел и са Емануелом Макроном, управо из чињенице што је прошле године изашао са идејом, и ми смо рекли да ми као СРС имамо као приоритет очување КиМ и државну стратегију и решавање тог питања, да нема никакве шансе. Све што им је на било који начин понуђено да седну за преговарачки сто, они су одбили.

Да ли ви мислите стварно, јесте ли ви толико наивни? Ако јесте, онда ће Вучић да вам објасни, кад вас види оно тет-а-тет, да они то раде ето тако, шиптарски терористи који сада глуме неку државу зато што су они толико силни и јаки. Је л' ви мислите да они то не би за пет минута укинули да им неко дојави да то ураде? Примера ради, неко из Стејт департмента или неки европски званичник изричито им каже – е, слушајте, немојте више да се играте са тиме, укините те таксе. Не, они то неће њима да кажу. Чак напротив, Вучић очекује да ће да му понуде, он је то сам рекао, ваљда има неке изворе информације, тог 29. априла у Берлину, да се уђе у некакву другу форму дијалога са Албанцима, како је он рекао, а

то не значи ништа друго, опет цитирам њега, него захтев за признање Косова.

(Председавајући: Хвала.)

Није хвала. Ево, завршавам и тиме да заокружимо ову причу и ово што Арсић не зна.

Ви онда кажете да ми то измишљамо, то нико никада није. Управо због тога је ваљда и отишао у Кину, да разговара о томе са највећим светским лидерима Си Ђинпингом и Владимиром Путином, јер зна да у тим земљама и код те двојице лидера имамо безрезервну подршку свуда и на сваком месту. Никада неће одступити, браниће суверенитет Србије, нашу Резолуцију 1244, које морамо да се држимо, и свега да бисмо сачували КиМ, које очигледно ови хоће да нам отму.

Да сте били мало пажљивији – ево завршићу, стварно је озбиљна тема, господине Маринковићу – ви бисте чули пре неколико дана шта смо вам ми рекли, да је неопходно да кренете у реконструкцију Владе. Није ово само ваше лично партијско питање. Ово је, људи, питање државе. На крају, шта смо вам поручили? Увек нам је државни и национални интерес изнад свега. Из те бојазни, а то, ето, могао је да вам дошапне и колега Мартиновић, шта се рукујете и, што би наши клинци рекли, ту му дајете, бацате му пет прстију кад знате да измишља и да прича и оптужује нас да смо ми некакви деструктивци, ми хоћемо само то, ми се бавимо неком теоријом завере.

Нажалост, погледајте уназад од конституисања овог сазива. Је ли тачно све ово што смо вам рекли? Јесте. Не ликујемо ми због тога, јер је то поражавајуће за Србију, али дајте, људи, да се окренемо онима који су нам пријатељи. Овако, гледам Арсића и слушам га малопре, он је своју судбину и судбину својих потомака и свега само везао за ЕУ. Нећемо да везујемо Србију за ЕУ, него за оно што нам нуде наши пријатељи, а то је да чувамо нашу земљу, да бранимо отаџбину и да се понашамо онако како нам то међународно право дозвољава.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Верољуб Арсић, повреда Пословника.

Изволите, колега.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Члан 106.

Ја сам своју судбину и судбину својих потомака везао за Србију.

(Вјерица Радета: Мораш члан 103; 106. је био малопре.)

Члан 106. став 1, добро.

Да рашчистимо то. Да сам хтео, долазим из таквог краја, много ми је чланова фамилије по Западној Европи, зачас бих се снашао, али сам остао у Србији и васпитавам све да остану ту у Србији.

Е сада, када причамо око западних лидера, колико је мени познато, председник Републике Србије, што као председник што као премијер, са Ангелом Меркел се сусрео седам пута. За време режима Бориса Тадића било је два пута, с тим да је једном било званично, а други пут су је јурили на неком међународном скупу. Ваљда тих седам пута говори нешто о поштовању Републике Србије и председника Републике Србије.

То је неким смешно. Међутим, у Народну скупштину ја могу да уђем обучен или да носим мајицу са ликом свог председника странке или председника државе, никако са сликом председника САД Доналда Трампа.

(Вјерица Радета: Али кандидата за председника.)

Нека је и кандидат. Он је председник.

Сада, замислите како то изгледа. Замислите ви какав проблем, да се не понашамо одговорно према држави, можемо да направимо Републици Србији, јер чињеница јесте да америчка администрација уводи санкције Народној Републици Кини. Је л' се не бисмо замерили председнику Сију и Кини једним таквим потезом? Јер чињеница јесте да уводи санкције Руској Федерацији САД и да врши притисак на Србију. Замислите, када бих ја као посланик владајуће већине ушао са мајицом америчког председника, шта би мислили о нама у Руској Федерацији? Шта би мислили? Били бисмо у озбиљном проблему као држава.

Да не причам о томе колико се поштује Србија да је и председник Си боравио у Србији, штавише, дуже него у Француској, да је председник Владимир Путин, чини ми се, три пута боравио у Србији за време актуелне власти. Не знам ни ја колико је било досада сусрета између председника Александра Вучића и председника Путина. Исто тако, одржавани су састанци и са председницима западних држава. Председник Републике Србије одликован је Орденом Александра Невског од председника Путина. Замислите да ли би то било могуће да смо Мартиновић и ја ушли у Народну скупштину са сликом Доналда Трампа. То не би било могуће. То се не би десило. То вам гарантујем. Ваљда се политика води тако што пазите о сваком свом кораку да не направите штету својој држави.

Не тражим да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Морам стварно да дам једну паузу од пет минута, јер ово о мајицама и председницима страних држава, стварно смо отишли...

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Мало смо се и насмејали, али бисмо могли да наставимо са радом.

Стварно се извињавам. Нисам имао намеру да вама не дам реч, него, знате и сами, да мало умиримо ситуацију. Испоставило се да је добро.

Реч има Вјерица Радета, повреда Пословника.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ситуација је мирна. Само расправљамо, ништа се страшно није десило. Мислиће народ ко зна шта је било, шта умирујете.

Дакле, ја сам само тражила да вам се обратим на основу члана 27. став 2. Пословника и, ево, сада то чиним.

Чули смо малопре, није оно било увредљиво што је Арсић причао, више ми је било смешно, каже – шта би се десило да се он негде појавио у мајици са нечијим ликом, јер би то, ваљда, угрозило негде Вучићев углед. Ма хајте, молим вас. Може Арсић да дође и без мајице, нико неће приметити, а камоли са неком мајицом.

Али заиста је некоректно Српској радикалној странци приговарати, сад крајње озбиљно, приговарати било шта што би било супротно некаквим патриотским осећањима. Можете да кажете шта год хоћете за нас, али да нисмо патриоте и да искрено не мислимо добро својој држави, то не може нико да каже. Нису то мислили ни они кад су били у СРС.

Добацивао ми је један колега зашто смо носили Трампове мајице па је он постао председник. Да, постао је председник захваљујући, добрим делом, гласовима Срба у оним деловима Америке где живи пуно Срба, јер их је председник Војислав Шешељ у једном јављању у некој телевизијској емисији, скајповео је у неким клубовима итд., позвао да гласају. Да, то је истина. И хвала богу да је тако. Ми се и даље надамо, видећемо шта ће се дешавати у тој дубокој држави итд., али не може нико да каже да немамо релаксиранији однос са САД када је Трамп на власти него да је, не дај боже, она караконцула Клинтонова, којој је – сад се нећете смејати – Вучић дао два милиона долара у фондацију за кампању.

Немојте да нас изазивате да причамо нешто што не желите да слушате, а што ни ми баш нисмо нешто специјално ради да вам говоримо, али ако нас чачнете, ту смо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Није ту.)

На члан 7. амандман је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Није ту.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела Наташа Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Да се вратимо, господине Маринковићу, на заложно право и на овај амандман који смо поднели.

Влада Републике Србије предлаже овом изменом закона да се постојећи члан 32. и наслов изнад члана 32. бришу. Ми сматрамо да то није добро. Ево о чему се ради.

Тај наслов говори о терету доказивања и о начину како је поверилац који тврди да му је ствар била предата у државину пре него што је извршен упис у регистар залогa и у корист другог повериоца дужан доказати да је до предаје у државину дошло пре уписа у регистар залогa. Ви сада то бришете и кажете да право првенства има по дану, времену и часу упис залогa у регистар залогa.

Ми сматрамо да сте ви ту много погрешили и да ће то да доведе до великих проблема из простог разлога што се пре уписа у регистар залогa – то ми је малопре додатно објашњавала и колегиница Радета – исказује то стварно право, када је право залогa у питању, јер оно мора да се гледа по моменту када је то настало. Јер поверилац може да право залогa упише и уговором о залози, а тај уговор може да настане много пре или је настао много раније него што је уопште основан овај регистар. Зато сматрамо да уопште није добро.

Поставља се питање – а што бисте ви ово мењали? Јер ако тај неко има могућност да у терету доказивања заиста докаже да је он остварио право на залогу пре него што је она уписана у регистар, онда се поставља питање зашто ви хоћете то право њему да узмете ако он то може да докаже. Да ли ви то спремате да се негде врши некаква отимачина нечега? Знате, нисам склона да у то поверујем, али сваки ће адвокат, ево, погледала сам и на разним форумима мишљења адвоката о овом питању... Ово није добро решење. Сматрамо, али ту сада није министар правде већ министар Ђорђевић, видећете да ће у пракси да се покаже да то није добро, нарочито због ових уговора о залози који морају, сами по себи, да имају право првенства.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно, колегинице Јовановић.

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Петар Петровић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Још једном у току данашњег дана да поновим – ако се не рачуна Устав, закон је највиши правни акт у систему једне државе. Његовом предлагању треба приступити веома опрезно, обазриво, студиозно и покушати сагледати ствари које се неће морати променити, неће морати, подвлачим још једном, бар за неко релативно краће време, а не овако два-три пута годишње.

Није случај то са овим законом, али многи закони јесу. Јер да озбиљно приступате предлозима ових закона, ми не бисмо имали ситуацију да слободни посланици у овом сазиву Народне скупштине по броју угрозе парламентарну странку која је друга по снази, то је Српска радикална странка, после Српске напредне странке, а прва као опозициона странка. Ми данас имамо групу слободних народних посланика који имају само један мандат мање него Српска радикална странка. То указује на начин на који ми приступамо и доносимо ове законе.

Сада мало да кажем везано за ово заложно право над покретним стварима. То је познато још и као тзв. ручна залога. За разлику од хипотеке, која се појављује код непокретности, то није нешто што у пракси има неки велики значај. Дешава се, наравно, и оно се улаже тамо да би се обезбедило неко потраживање, и то је строго формално правни посао, јер је за његово постојање потребан писани уговор. Не може другачије. Не може усмено или договорно.

Рекли сте шта је суштина и основ доношења. Има нешто што је између вас и оног бившег режима, како ви кажете, заједничко. Има више ствари, наравно. Кад је неко на власти, мора и неки континуитет да спроводи, а то јесте онај пут ка ЕУ. И они и ви, и бивши Томислав Николић... Да данас није и он отишао? Да ли је и он отишао у ову делегацију? Јесте? Па не би се за њега ни знало да се није, ето, данас ту нешто појавио. Не знам да ли је оправдано или неоправдано, то сад није ни важно. Он је рекао, говорио је то тада и Александар Вучић, тад као опозициони политичар, да исто то, пут ка ЕУ ће и СНС, не знам да ли је Арсић био тад у тој странци, чини ми се да није, нисам сигуран, да ће исто то спроводити, само већом брзином. Ево, вратио се Арсић.

Допало ми се оно кад сте рекли, колега Арсићу – скинули сте досманлије. Они су вам помогли да се направи та странка, то зна и колега Мартиновић, био је када је председник оног административног одбора био Ненад Константиновић, у ком правцу је то све ишло.

Пошто смо ми политичари, а нисмо глумци, колега Арсићу, ако ви сазнате и ако успете да ове из ЕУ доведете на танак лед, јавите нам. Пробићемо тај лед не бисте ли упали. Ту ћете имати нашу пуну подршку. У другом случају не може.

Не можемо се до те мере фолирати и изигравати пријатеље неком ко не жели да нас прихвати за пријатеља. Ту је само пук интерес и тих компанија које долазе. Ту је смо пуки њихов интерес. Не споримо ми то њима. Тако треба имати однос према својим фирмама, према својој држави, али да трчимо за њима, да себе убеђујемо како су нам то пожељни пријатељи, то не можемо и нећемо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

Право на реплику др Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: На тему ових, рекао бих, замерки због пута у ЕУ. Слушајте реченицу – ми желимо да будемо равноправан партнер у ЕУ са Косовом и Метохијом у саставу Србије, равноправан партнер у Европској унији. Е сад, наградно питање – чија је то реченица? Кад је та реченица изговорена или написана? Ако се неко заборавио, то је реченица Војислава Шешеља из 2008. године, из његовог писма које је послато баш у време када је дошло до раздвајања некада заједничке странке.

На седници Централе отаџбинске управе, ако се не варам, на којој су неки желели да политички суде Томиславу Николићу, Александру Вучићу и осталима, та је реченица у том писму прочитана и тако гласи. Тој реченици су аплаудирали они који данас, изгледа, желе да замере Србији што се налази на путу у ЕУ. Да будемо мало искренији једни према другима и да се мало боље сећамо шта је било и како је било.

То питање ЕУ или европских стандарда важно је због још једног детаља са ове седнице. Поменуто је у једном моменту да званична статистика коју води Република Србија није тачна, односно оспорена је уз напомену – а ми ћемо рећи једног дана шта су прави резултати и како гласе прави бројеви и када је реч о укупном броју запослених у Србији и када је реч о незапослености, како је износила некада, како износи данас.

Они који то кажу, треба да знају да је отварањем преговарачког поглавља са том ЕУ које се односи на статистику држава Србија добила потврду да је наша статистика на истом оном нивоу стандарда на којем се налази званична државна статистика данас држава чланица ЕУ. Па колико, ако неко сматра, да лаже нека немачка или нека француска или било која држава која припада тамо, е таман толико одступа и Србија.

Сложићете се, реч је о озбиљним земљама, реч је о озбиљним стварима и реч је о непобитном доказу да онај ко то хоће да оспори, бојим се, није очигледно био довољно заинтересован за тему или је можда заборавио неке ствари које се тичу и његових личних ставова. Није та 2008. година била тако давно, а још је скорије била и потврда коју смо ми чули из уста самог Војислава Шешеља у овом сазиву овде. Јесте, ја сам то тада рекао и образложења зашто је то тада рекао. Мислим да је сада нешто,

бар нама тренутно присутнима на овој расправи, за нијансу јасније. Исправите ме слободно ако грешим.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

По Пословнику желите? (Да.)

Изволите.

Вјерица Радета, по Пословнику.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: По Пословнику, на основу члана 27.

Опет понављам, може овде да се прича шта год ко хоће, али не знам зашто посланици владајуће коалиције, понеки посланици, желе по сваку цену да се данас расправља о нечему што нисам сигурна да баш њима одговара.

Немамо ми ништа против. Можемо ми да причамо и о 2008. години и о периоду када су напредњаке правили Борис Тадић и Мики Ракић и о времену када су напредњаци крали мандате Српској радикалној странци. Све ми то можемо да причамо, али не видимо која је сврха да се данас о томе говори. Ако желите ту расправу са свим детаљима и о томе шта је ко рекао на тој централној отаџбинској управи која је овде помињана и о томе да је тај Томислав Николић на тој централној отаџбинској управи рекао – што ме нападате да сам узео неке паре?; мени паре нису потребне, ја сам парама обезбедио и своје праунуке. Ево Мартиновића, био је присутан. Ево Арсића, био је присутан. Да ли хоћете на то да се враћамо?

Ми немамо чега да се стидимо из тог времена. Ми немамо. Ми смо доследни у својој политици. Можда ми вама нисмо добри, можда народу нисмо добри, али ми смо поносни на доследност у својој политици. Ми смо поносни на чињеницу да следимо идеологију српског национализма и ми то мењати никада нећемо. Ми ћемо се свим својим силама залагати да Србија никада не уђе у ЕУ. И ми ћемо се свим својим силама залагати да Србија уђе у евроазијске интеграције, да нам Русија буде сила заштитница, да остваримо контакте најближе могуће, свеобухватне, са Русијом, Кином и осталим пријатељским земљама.

То је једини начин да Србија опстане у економском, политичком, културном, социјалном, којем год хоћете смислу. То је став СРС, непромењен и непромењив. Жао ми је што су неки то мењали. Ја мислим да је и Владимир Орлић 9. августа 2008. године мислио ово што ја сада кажем. Тога дана се учланио у СРС, али кратко му нешто беше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање о повреди Пословника? (Не.)

Доктор Владимир Орлић, повреда Пословника.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала још једном, господине председавајући. Члан 104, у вези са правом на реплику.

Могли сте да изнесете напомену да смо ми почели да причамо на ову тему само зато што су је покренули они који су том темом очигледно трајно опседнути, а то нисмо ми. Зна се ко је овде кренуо са коментарима – а шта је рекао овај, а шта је рекао онај тада, па у вези са ЕУ. Ми смо на то реаговали са жељом да им ствари разјаснимо, да се подсети шта је рекао њихов лидер, да се подсети којој су реченици аплаудирали сами. Да се подсети шта су тврдили да заступају некада.

(Вјерица Радета: Ти мени да објасниш? Твоја памет мени да разјасни?)

Да ли имају проблем са тим у овом тренутку, ја то не знам, али ако желе да се баве том темом, понављам оно што поновим сваки пут, али сваки пут кад се те теме дотакну, та тема им се не исплати, јер се увек суоче са овим подсећањем.

Што се тиче мене, августа 2008. године, баш као и септембра, октобра, новембра, децембра те године или било ког другог месеца наредних година, ја сам политички припадао тамо где припадам и данас и баш због тога што сам следио ону политику коју сам поштовао и тог августа, ја сам овде где јесам. Да ли је неко аплаудирао у августу па заборавио у септембру, то мора да размисли тај неко.

Што се тиче оне приче ко је кога формирао и основао. Још једном, СНС никада ни дан није финансирао Драган Ђилас, није нас чинио добровољно интегрисаним у његов систем ни са оним управним и надзорним одборима, није нас терао да се обрачунавамо политички са онима са којима смо некада били у истој странци. Шта су докази? Да смо ми били најјаснија и најопаснија по њих опозиција режиму Бориса Тадића, Драгана Ђиласа и свих осталих. Па чињеница је да их није победио нико други него Александар Вучић, Томислав Николић и СНС. Они су данас дубоко у мрачној историји ове земље зато што смо их на изборима 2012. године победили ми и наставили смо да их убедљиво побеђујемо од те године па наовамо сваки пут.

Дакле, ако неке Србија треба да каже да је успео да направи резултат за то што ти људи, на срећу Србије, више се ни за шта у овој земљи не питају, то смо онда ми. А остали нека размисле добро о темама које их занимају, о којима желе да говоре и нек се подсети писама из 2008. године, лако се проналазе, а има и нас који их и даље памтимо јако добро.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

Даћу вам, нема проблема, само желим да апелујем на вас да просто не злоупотребљавамо Пословник, јер ви сте почели са репликама и са темама којима смо се стварно удаљили...

Подсетићу вас, Предлог закона о изменама и допунама Закона о заложном праву на покретним стварима уписаним у регистар. Значи, мислим да смо се пуно, пуно удаљили од теме. Мени није проблем. Ја могу и да слушам и да ова расправа траје до колико год желите, али ако могу да вас замолим само, колико је то могуће, вратимо се на тему и на оно о чему је говорио колега Срето Перић.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 27. став 1.

Не знам чему та потреба да опет када дођемо ми на ред ви изигравате строгаћу. Пустите неког пре мене да прича шта год хоће, да се не дотакне Пословника, не знам ни да ли је члан рекао, није ни битно ако није, и онда сада одједном молите да се нешто смири.

Ништа није немирно. Једино не разумем откуд неком тако мазохистичка потреба да нас тера да ми сада причамо о финансирању СНС-а. Је л' ми сада да причамо о Хотелу „Риц“? Је л' да причамо о Станку Суботићу? Је л' да причамо о парама код Микија Ракића које су долазиле из Америчке и Енглеске амбасаде? Људи моји, је л' хоћете ми сада да отварамо ту тему? Чини ми се да не би било добро и да вам не би било у интересу.

Добро знате да апсолутно говоримо истину. Ми смо ти који желимо и који смо вам пре сат и по времена скренули пажњу да није требало уопште да правите паузу, да је требало да завршимо овај данашњи рад.

Ви сте хтели чампрас диван да бисте оставили утисак да данас радимо цео дан. Ми радимо цео дан. Ништа ово што је овде речено... Свако је изнео оно што мисли, свако је рекао став. Што се нас тиче, ми смо износили став СРС-а, а да ли ови своје личне или партијске, то не знам, пошто се они залажу за то да мандат припада посланицима. Ми мислимо да мандат припада политичким партијама и овде смо као посланици СРС.

Дакле, ако желе колеге да се упустимо, да ово што сам набројала овако, да идемо сад и по цифрама, и по датумима, и по фотографијама итд., може. Ако они хоће да станемо, да се вратимо на амандмане, ми смо и за једну и за другу врсту расправе апсолутно ту. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Повреда Пословника, др Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Она напомена која је ишла мимо озвучења док сам ја малочас говорио, а то се тиче члана 106, била је питање које смо чули сада – да ли желимо да расправљамо по амандманима? Слободно

пренесите, господине председавајући, немамо ништа против. То је наша јасна жеља. То је чак и била добронамерна препорука с моје стране.

Све што кажем, кажем потпуно добронамерно. Да се не бавимо темама које се другима не исплате. Ми друге, пре свега, чувамо од снаге сопствених аргумената, зато што не сматрамо да је нека велика штета ако се неко подсети, с времена на време, чему је аплаудирао, него што смо се овде ипак окупили из неких других разлога.

Дакле, уместо понуде да се бавимо наводима из магазина „Таблоид“, знате већ шта мислим о томе и колико је то не неозбиљно већ поприлично смешно, предлог би био, ево га опет члан 106, да се ми вратимо на расправу у појединостима. Ту сте потпуно у праву.

Ако је малопре мимо озвучења а у вези са чланом 106. био неки цитат, ми желимо да будемо члан, партнер у ЕУ са КиМ у саставу Србије, молим вас, господине председавајући, ту нема потребе да интервенишете. То се неко само подсећа онога чему је аплаудирао и ту ништа спорно нема. Слободно нека то ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Право на реплику има Верољуб Арсић, а после њега народни посланик Срето Перић.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, та чувена прича око ЕУ, да ли ми желимо или не желимо итд., став СНС-а је да Србија достигне стандарде које поставља ЕУ.

Да ли може неко да се не залаже за владавину права у Републици Србији? Хајде, волео бих да ми неко каже овде. То је једна од тековина Европске уније. Да ли би неко желео да се не залаже за људска права? И то је тековина Европске уније. Да ли би неко желео да се не залаже за права националних мањина? Значи, ми бисмо да у многим областима испунимо оне услове које ЕУ поставља да би неко постао пуноправан члан. Ако нас они не желе, то је нека друга прича. Наше је да ми постигнемо те услове, не због њих него због нас, због наших грађана, да имају заштиту пред судовима, да буду равноправни.

Што се тиче стратешког партнерства са Кином, ако то неко хоће да постигне, ја га обавештавам да је закаснио. Закаснио је. Завршили смо тај део посла. Закаснили сте. Ено га председник Александар Вучић, у Кини је са Сијем. Тај исти председник Народне Републике Кине Си је рекао да Србију и Кину веже челично пријатељство. Не можете више од тога. Шта ће ко други да постиже? Хајде нека ми каже.

Што се тиче Руске Федерације, рекао бих да је председник Путин боравио у Србији три пута, колико је мени познато, као председник, четири пута, једном као премијер. Да не причам какву сарадњу имамо са

Руском Федерацијом у области Уједињених нација и шта је све Руска Федерација на наше захтеве и молбе блокирала у Уједињеним нацијама. Да не причам о сарадњи са Руском Федерацијом по питању безбедности, око набавке наоружања, опреме, школовања наших официра, о томе да смо посматрач у ОДКБ. То је већ све постигнуто. Енергетска сигурност са Руском Федерацијом, опет, постигнута. Започети су, ево сада смо и за Евроазијску банку управо донели закон о приступању. Почели смо споразуме са Евроазијском унијом у области трговине. Не знам шта је више преостало да се постигне. Неко је заостао у тој причи да може нешто ново. Нема, ништа више није преостало. Остаје само да се то дотера и усаврши, али је већ завршена прича.

(Вјерица Радета: Ти си заостао у развоју очигледно.)

То постоји. Морају неки политички програми да се прилагоде постојећем стању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

Повреда Пословника, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: По Пословнику, члан 32. Морам, заиста, нећу чак ни користити вероватно два минута, да кажем нешто.

Шта треба да урадимо да покажемо да ми као држава желимо искрену сарадњу са Руском Федерацијом? Питао ме Арсић, па да му одговорим. Треба да признамо Крим као саставни део Русије. Треба да дамо дипломатски статус члановима Хуманитарног центра у Нишу. Треба да кажемо – ви сте наша сила заштитница, желимо да ви учествујете у преговорима везаним за КиМ. Врло конкретно. Желимо да максимално афирмишемо Споразум о слободној трговини са Руском Федерацијом. Морамо да изађемо из ССП-а да бисмо остали при овом споразуму. Дакле, врло конкретно.

Ми немамо ништа против нечега што је позитивно постигнуто у сарадњи са Кином, Русијом и осталим пријатељским земљама. Јавно то подржавамо и никада ништа нисмо негативно рекли. Чак овде сваки пут када су споразуми који се односе на сарадњу са тим пријатељским државама, ми, иако увек гласамо против, у тим случајевима гласамо за. Немамо ми српски радикали проблем са тим да кажемо, да подржимо свакога ко показује отворено пријатељске односе и блиске државне односе са Русијом и Кином. То је наше стратешко опредељење.

Питање – шта може да се уради више од овога? Може. Може да се прекине пут у ЕУ и да се крене у Евроазијску унију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има Верољуб Арсић, повреда Пословника.

Изволите.

БЕРОЉУБ АРСИЋ: Члан 107, достојанство Народне скупштине, зато што се овде износе неке чињенице које га заиста нарушавају.

Прво, морамо да будемо свесни чињенице да Украјина није признала независност Косова. Није признала независност Косова.

(Вјерица Радета: Хајде кажи и Русија.)

Република Србија подржава територијални интегритет Украјине.

(Вјерица Радета: Хајде кажи, јуначе. Слабо ти Мартиновић пренеси.)

Оно што је најтрагичније, нико од нас из Руске Федерације не тражи да признамо Крим у саставу Руске Федерације. Нико. Не постављају никакав услов.

(Вјерица Радета: Тражим ја. Обрадуј ме.)

Као што видим, некоме је драже да још једна држава призна независност Косова. То је, изгледа, некима драже.

Не можете да доносите одлуке а да не очекујете последице. Је л' Република Србија, колико је мени познато, једина европска земља која није увела санкције Руској Федерацији? Није.

И сада се поставља питање да ли желимо да све што смо постигли, због непромишљених потеза, упропастимо. Све, апсолутно све. Значи, да Украјина призна независност Косова, нама проблем, људи. Нама је заиста озбиљан проблем. Још само једну реченицу. Оно што је најважније у овом тренутку са нашом јужном покрајином јесте да сачувамо Србе који су тамо, да сачувамо те људе који нам чувају то исто Косово и Метохију и не смемо ниједним непромишљеним потезом да угрозимо њихову безбедност.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Сада право на реплику има Срето Перић.

(Наташа Сп. Јовановић: По Пословнику.)

Па подигните Пословник. Ја не могу...

Реч има Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, без секирације.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Господине Маринковићу, можда нисам била довољно, што бисте ви рекли, транспарентна. Ево Пословника. Мислила сам да је довољно да притиснем тастер и да ме питате по ком основу. По основу вређања достојанства Народне скупштине. Некако мислим да ви то нехотице радите. Можда нисте ни сконцентрисани. Можда мислите да то тако треба или шта ја знам зашто то радите па дозвољавате овакве тираде као што је малопре имао претходни говорник, наравно ничим утемељене, и опет је на терену који не разуме.

Мислим, Арсић са спољном политиком ама баш никакве везе нема и мислим да он чак и није, иако је потпредседник Народне скупштине, не знам да ли је квалификован од стране председника Скупштине у смислу да је он замењује да о таквим питањима говори на одређеним скуповима и форумима. Могуће да се негде појави, али као учесник неке међународне делегације нисам још чула да је имао неко запажено излагање и да га је било ко од других представника парламентарца из света запажено слушао па схватио шта је он то хтео да каже. Стварно не желим да га омаловажим, али о нечему што није његов терен и у шта се не разуме човек не треба да прича.

О чему се овде ради? Ради се о повлачењу... И то видите како он то из незнања, али знате, када неко ради из незнања, то може да буде и врло опасно због неких паралела. Прво, на овакав начин на који је он рекао да пореди заиста огромну љубав, подршку финансијску, какву год хоћете, вековно братство, духовне везе, православне везе Србије и Русије и да то поистовећује са Украјином, која је потпуни натовски протекторат. О томе колико је озбиљна та држава говори чињеница да један, ево као што је Коштуница, он је бар био неки, да кажемо, интелектуалац из неког политичког миљеа, на ауспих, ови натовци избацили овог комичара који је сада тамо изабран за председника државе.

Немојте, молим вас, целокупна антируска хистерија. Ја да вам кажем, заиста без тога да се увредим, ја сам члан Парламентарне скупштине НАТО, значи, ви сте гласали и ми смо имали то право да добијемо то представничко место тамо, на сваком скупу, верујте, управо је на питању Украјине и тога што је Крим неодвојиви део Русије. Значи Крим је Русија. То морате да схватите. Никакве историјске, никакве будуће околности ни не знам шта, ни НАТО, ни цео Запад, нико и никада неће моћи то да порекне. Дакле, свуда на тим скуповима се целокупна антируска хистерија по питању Украјине врши и онда се поставља питање и мени ту спочитавају и овај натовац Шормаз, и то су радили ови „жути“, ова Маја Виденовић тако ме исто нападала када смо ишли на те скупове и када смо натовцима говорили све у лице – јао, ви брукате државу и народ. Ето, то исто тај ваш представник ради.

Немојте да се играте са тим стварима. То ко ће да повуче и да ли хоће признање, знате, уопште се не доводи у питање када је са друге стране однос према Русији. Однос према Русији за нас Српске радикале, а спроведите анкету међу грађанима Србије, код патриотски свесних грађана јесте нешто неприкосновено. Ако стављате на вагу то како ћете да се односите према братској Русији, шта са друге стране, евентуално, можете да изгубите од оних који су протекторат НАТО-а, који жели све најгоре Србији, па знате, ваљда је логично за шта ћете да се определите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

Сматрам да нисам повредио Пословник. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Вјерица Радета: Неће.)

Добро. Ево сад, да не би колегиница Радета мени пребацила, сада молим и колегу Арсића, стварно смо ушли у једну расправу, почели смо и да вређамо неке земље које су нам и пријатељске и...

(Верољуб Арсић: Повреда Пословника. Нећу никога да вређам.)

Океј. Хвала вам пуно, колега Арсићу. Изволите. Повреда Пословника.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Члан 106. и члан 107.

Имам право у Народној скупштини да износим своје мишљење и у томе нико не може да ме спречи. И нико ми не даје никаква овлашћења. Шта је било на међународним форумима, нисам такав човек који ће то да препричава. Да ли сам имао овлашћења, нећу ни о томе да причам. Да ли смо тамо остваривали неке приватне контакте који су касније утицали на неке одлуке и односе између две земље, ни о томе нећу да причам. Али исто тако нећу да причам ни против украјинског народа, утолико више што председник Руске Федерације, господин Путин, украјински народ зове браћом. И то је њихова ствар и не бих себи дозволио за право да те људе вређам да су НАТО протекторат а као њихов комшија и један представник другог ближег народа да их зовем браћом. Ја себи као неки у овој скупштини такав луксуз да дозволим нећу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Коначно реч има колега Срето Перић.

Колега, ја се стварно извињавам. Имате право на реплику коју сте стекли пре 45 минута. Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Хвала вам.

Биће сад мало незгодно зато што ће ово бити неки микс више дискутаната после ускостручне расправе на амандман који сам поднео на овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само немојте о Русији и Украјини. Оба су нам народа братска, тако да...

СРЕТО ПЕРИЋ: Ништа ви не брините. Ви сте човек, онако, са великим слободама и дозволићете да посланик изнесе оно што он сматра да треба да каже.

Каже један колега – закаснили сте, у Кини је већ председник државе. Је л' то крај света и века? Мене мало брине ако је тако, а ја се сећам да су они тадићевци, Ђиласовци, пајтићевци вас питали да ли сте ви нешто урадили, а они су урадили. Онда када вам је народ указао поверење, ви сте

добили прилику нешто да урадите. Тако ће једног дана и СРС задобити поверење грађана Србије и показаће шта уме и треба или не уме, па ће грађани поново то оценити.

А када је у питању резултат утакмице Србија – Европска унија, ево, драга господо, да вас ја обавестим који ће то бити резултат. Биће нула-нула, па ћемо онда, колегинице Вјерице, бити у неизвесној ситуацији. Нећемо знати да ли је то нула-нула зато што смо ми дали све од себе да тако буде, или ми српски радикали са једним делом грађана Србије, или због тога што ЕУ није хтела Србију у својим редовима. Резултат ће бити нула-нула. Они нас неће, ми такође нећемо.

Али наши пријатељи који су дозволили да се уведу 100% таксе на производе из Србије који треба да оду на Косово и Метохију, пре свега грађанима српске националности, какви су то пријатељи? Какви су то пријатељи? Каква је то ЕУ која не жели да каже да се формира заједница српских општина на северу Косова и Метохије? Докада више те који нам заиста нису пријатељи да називамо тако?

Професор др Војислав Шешел оно што је рекао, покушао је да се понаша државнички да би заштитио територију Косова и Метохије у саставу Републике Србије. Он је још и тада знао да од тога нема ништа и он је овај резултат нула-нула предвидео много пре него и ви и ја.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета. Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да, предложили смо да се брише члан 19. и основни разлог због чега смо то тражили јесте зато што је у овом члану предвиђено да заложни поверилац може захтевати од суда одлуку да се предмет заложног права прода у складу са законом који уређује поступак извршења и обезбеђења.

Ми српски радикали смо почели једну озбиљну кампању против јавних извршитеља. Ми ћемо учинити све и залажемо се да се стави ван снаге Закон о јавним извршитељима. Колега Срето Перић то представља у име наше посланичке групе на почетку сваке нове седнице. То траје од октобра.

Ми смо јуче издали специјално издање наших новина „Велика Србија“ на 16 страна, где смо писали због чега морамо прекинути са јавним извршитељима, због чега морамо укинути, заправо, јавне извршитеље као такве, због чега морамо извршни поступак вратити у надлежност судова. И свуда где нам се појави у вашим предлозима

извршење, односно извршитељи, ми поступамо у складу са нашим ставом, у складу са кампањом коју водимо у целој Србији.

У целој Србији водимо кампању, обавештавамо јавност преко специјалног издања „Велике Србије“ шта то раде извршитељи, а то народ зна и без нас, каква је то мафија постала, какве су то везе између извршитеља, банака, фиктивних купаца станова, шта се све, колико је људи оштећено, колико је станова продато. Направљена је једна озбиљна мафијашка организација, коју ћемо се ми потрудити да разбијемо. Раскринкати деспоте свакако хоћемо, али ћемо се потрудити да их разбијемо. Сасвим је сигурно да нећемо оставити на миру, нећемо престати са инсистирањем да се такав закон донесе и да заиста више, бар мало, једно по једно, смањујемо ове крвопије са коже народа, грађана Србије, а сада су у томе свакако најактуелнији јавни извршитељи.

Ето, то је био мотив и разлог због чега смо брисали члан 19. предлога овог закона.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 21. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Изволите, колега Перићу.

СРЕТО ПЕРИЋ: Ево, на овај начин смо хтели да покажемо да за изменама и допунама овог закона апсолутно није било ни потребе ни смисла. Колегиница Вјерица Радета је већ образложила шта је много болније за грађане Србије.

Господине Ђорђевићу, ви, пошто је у Влади била покренута иницијатива, односно причало се, а то је урадила, ако се не варам, Јелена Деретић, она је помоћник или државни секретар у Министарству правде и она је за нас српске радикале и за грађане Србије који пате од те болести приватних извршитеља најавила да ће крајем али већ сада прошле 2018. године бити покренуте измене, односно биће усвојен предлог измена и допуна Закона о извршењу и обезбеђењу у Републици Србији. То значи да ви имате пуно право а и обавезу да пренесете на Владу Републике Србије да се покрене та иницијатива.

Све је већи број грађана Србије који ни криви ни дужни плаћају цех приватним или тзв. јавним извршитељима. Није мали број случајева да јавни извршитељи, али наравно са блиским повезаним лицима оснују агенције за откуп дугова, а онда касније откупљују те дугове и касније они врше извршења, као што се и њихова повезана лица, да ли родбина, пријатељи, кумови или слично, појављују на аукцијама за откуп непокретности које се у последње време у Србији све чешће јављају. У 2017. години, за 2018. годину нису још готови сви подаци.

Било је близу три и по хиљаде продатих станова, кућа или других стамбених објеката врло често не испод тржишне цене за мало, него

неколико пута мање у односу на тржишну цену. А да проблем буде већи, за потраживања од стране извршних поверилаца која износе и пет хиљада евра продавали су се стамбени или други објекти који вреде и близу сто хиљада евра. Обавезе, односно зараде коју су имали приватни извршитељи, наравно све је то повезано врло често са банкама, пословним и комерцијалним банкама, често су биле неколико пута веће од самог основног дуга, чак је укључена и камата.

Има још један проблем. Значи, предвиђено је око 308 извршилаца у Србији, а има их сад и попуњеност је 2017. Ми у СРС сматрамо да је пуно и један који ради посао на овакав начин, али ако се постави питање због чега то није попуњено до краја, ствар је једноставна. Више су спремни ови који су већ ушли у тај посао да плате него они који би требало да буду постављени. То помало личи и на оно када су колегу цариника, ово је наравно шаљиво, хтеле његове колеге да часте па су га питале шта би волео да му поклоне као поклон, а он је рекао, наравно – једну смену. Е, таква је ситуација и са приватним извршитељима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Перићу.

На члан 23. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 24. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ево, господине Маринковићу, колеге посланици, господине министре, на крају смо ове расправе о упису залог у Регистар заложног права. Сада се суочавамо са једном чињеницом која је заиста поражавајућа јер је 94% залога у Србији кредита, а у то заложно право покретних ствари, поред ових непокретности и хипотека улазе, можете веровати, чак и сточни фондови, односно сточна грла. Сад се долази у ситуацију да људи, нарочито пољопривредници, који веома тешко живе, они немају неки просек примања, они не могу да остваре бонитете код банака и сада као залог уписују грла – краве, овце, све што имају. Морају да се обавежу по правилнику да све то чувају у добром здрављу и онако како су у тренутку уписали залог.

Знате, то може да буде заиста за њих велики и непремостиви проблем због чињенице да не могу они сами да утичу на то. Шта ће да се деси и како ће то да се прогласи уништеном ствари? Овај члан о коме сада причам говори о томе да се, када је нека залога, ако се има доказа о томе, потпуно уништена, брише из Регистра залог, али остало је недефинисано ко је тај ко ће да процени да ли је та нека ствар потпуно уништена.

Друго што желим на крају овога да поручим и грађанима Србије, господине Маринковићу, то може за људе који нису упознати да буде

веома опасно, јер имате људе који долазе, обично је то, мислим, суботом у Београду, неким другим даном у Јагодини, Новом Саду, по Србији, тзв. дан пијаце за аутомобиле. На крају крајева, то може да буде и на овим ауто-плацевима, ту има свачега, човек скупи неку цркавицу, купи неки аутомобил, то стварно није ретко, заиста се то дешава у многим случајевима, а тај ауто буде предмет заложног права. Да се то не би десило, иако у овом тренутку нисмо у директном преносу због неке утакмице, биће одложени пренос, моја препорука је свакоме грађанину Србије који намерава да купи половни аутомобил да на сајту Агенције за привредне регистре, мислим да је то у десном горњем углу, постоји тај квадрат „заложно право“, кликне и да иде на Регистар ствари које се пописују по регистарском броју, да погледа регистарски број тог аутомобила како људи не би дошли у неку ситуацију.

На крају крајева, верујте, јутрос сам причала о томе када је био други закон на дневном реду, некада ни сами људи не знају да је неко од ових бескрупулозних извршитеља, а о којима прича господин Перић, ставио у залог тај ауто и он не може да региструје ауто, знате, а камоли да га отуђи ако му је то потребно, да га прода. Можда он из неког другог породичног разлога хоће тај аутомобил да прода, а не зна да је то извршитељ узео као залог јер му није стигло из неког разлога решење, обавештење о томе или можда неко није био код куће па треба да иде да подигне у пошту. Шта ако је покушао поштар у петак да решење извршитеља њему уручи, а он у суботу регистровани аутомобил некеме продао, узео новац? Заиста то може да се деси.

Стварно је изузетно важно да се све то законом обухвати и прецизира како би људи знали. Овако, каже се, брише се из Регистра заложног права ако се установи да је та ствар, то је сада ова измена, потпуно уништена, а доказ о томе какво је то потпуно уништење, уопште се не прецизира на који начин се долази до таквог доказа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 25. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 32. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета. Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 32. је претпоследњи и говори о томе да ће се одредбе овог закона, чл. 3. и 25, примењивати од 1. јануара 2021. године. Право да вам кажем, ми не разумемо потребу да се закон доноси сада по хитном поступку. Још се овде каже – хитни поступак је из разлога што би недonoшење закона по хитном поступку могло да проузрокује штетне последице по рад Агенције за привредне регистре, а овај члан 32,

који говори о чл. 3. и 25, заправо је члан који регулише регистре, он неће ступити на снагу до 1. јануара 2021. године и ово је општа папазјанија.

Могли бисмо да схватимо и да прихватимо чак да овакав члан буде саставни део закона који се доноси први пут, који се доноси у целини, али ако се иде на измене закона, онда уписивати овако нешто за нас је лоше решење, и није правнички пре свега добро решење, и зато смо ми предложили да се брише овај члан 32, а када будемо говорили, доћи ће већ министри са предлозима комплетних закона, па се надамо да ћете испунити оно што сте обећали, да ћемо од неке следеће седнице имати демократску расправу, почев од дневног реда, да нећемо у дневном реду имати 15, 17 или више тачака у једној тачки, а да бисмо могли заиста разговарати о свакој тачки дневног реда.

Ми овде имамо министра Зорана Ђорђевића, који је овде већ трећи дан са народним посланицима. Човек је веома расположен да комуницира са посланицима, да размењујемо ставове, да одговора на наша питања, али знате, кад ви овде ставите у оквиру једне тачке 17 тачака дневног реда, како то може један човек? Не може, наравно. И ми то потпуно разумемо. Немојте више то да радите, ни због јавности, ни због министара, које ми, без обзира на то што су они Влада, ми, Народна скупштина, треба да, као добри домаћини, уважавамо министре који то заслужују. Наравно, не све. Неки од оних који не заслужују, добро је што нису данас били овде, боље по њих. Али чујем да је Вучић и Зорану и Расима повео у Кину. Није смео да их остави у Србији да нешто не забрљају са овим шетачима у његовом одсуству. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 32. амандман је поднео народни посланик Петар Петровић.

Влада и Одбор за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу прихватили су амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес по свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Користим прилику да захвалим министру Ђорђевићу – као што је колегиница Радета рекла, човек три пуна дана седи са нама и ради са нама заједнички – посланицима опозиције на посвећеном раду, колегама из већине.

Сагласно члану 87. став 5. Пословника Народне скупштине, одређујем четвртак, 25. април 2019. године, са почетком у 10.00 часова, као дан за гласање о тачкама дневног реда Четврте седнице Првог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2019. години. Хвала.

(Седница је прекинута у 17.45 часова.)